

ΑΚΡΙΤΕΝ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1992

ΧΡΟΝΟΣ Α'

αριθ. φυλλου 1

τιμη φυλλου δρχ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Η ΕΚΔΟΣΗ ΜΑΣ

γραφει ο **ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΟΥΣΙΑΔΗΣ**
(Προέδρος του Συλλόγου "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" ν.Σερρών)

Τούτες τις μέρες συμπληρώνονται επτά ολόκληρες δεκαετίες από την τραγικότερη στιγμή της μακραίωνης ζωής του έθνους μας, που αποτελεί την μελανότερη σελίδα της ιστορίας του. Για τα γεγονότα που διαδραματίστηκαν τότε ίσως θα άξιζε να ξεδιέψουν οι γραφίδες τόση μελάνη όσο το αίμα των αδικοχαμένων συγγενών μας που πότισε τις μακρινές μα αλησμόνητες πατρίδες ή ακόμα όσο το δάκρυ του πόνου και ο ιδρώτας του μόχθου των γονιών μας που πάσχισαν ν'αντέξουν τον ξεριζωμό και να στεριώσουν στην σημερινή μας Πατρίδα την Μακεδονική γη.

Από τα πρώτα χρόνια της εγκαταστάσής μας στην σημερινή Ελλάδα, σύλλογοι που υπήρχαν στον Πόντο επαναδραστηριοποιήθηκαν ή και νέοι σύλλογοι δημιουργήθηκαν κάτω από την πίεση της ανάγκης των καιρών, στα μεγάλα κυρίως αστικά κέντρα Αθηνών και Θεσσαλονίκης, με κύριο μέλημα την συμβολή στην κοινωνική μέριμνα, που ήταν αδύνατο να παρασχεθεί επαρκώς από ένα κράτος που κατέρρεε κάτω από το βάρος ενός δεκαετούς σκληρού πολέμου, ενός διχασμού και μιας πλημμυρίδας προσφύγων. Ταύτοχρονα έντονη ήταν η επιθυμία τους για πολιτιστική και πνευματική δράση σαν έκφραση του πόθου να θρηνηθούν όσα έχασαν, να περιγράψουν όσα τράβηξαν και να καταγράψουν ότι απόμεινε. Μέσα στις τραγικές όμως εκείνες συνθήκες, χωρίς οικονομικούς πόρους, βουτηγμένοι στο άγχος του επισύσιου ήταν πολύ δύσκολο να αξιοποιήσουν το άφθονο πολύτιμο υλικό που υπήρχε και το ξεχύλισμα της συναισθηματικής τους φόρτισης.

Όσπου να σταθεί στα πόδια του ο δύσμοιρος προσφυγόκοσμος ήρθε η λαίλαπα ενός παγκοσμίου πολέμου με μια βαρεία κατοχή που επισφραγίστηκαν από τον τραγικό εμφύλιο. Έτσι χρειάστηκε να

περάσουν τριάντα χρόνια για να πάρουμε επί τέλους τον δρόμο της προκοπής και της οικονομικής προόδου ενώ ταυτόχρονα νάχει πια καταλαγιάσει ο πόνος στην ψυχή αφήνοντας απόσταγμα την νοσταλγία. Τότε άρχισε μια νέα περίοδος όπου οι πρωταγωνιστές του δράματος, οι άνθρωποι της πρώτης γενιάς, αισθάνθηκαν πως πρέπει με κάθε τρόπο να διατηρηθούν οι μνήμες, να ανιστορηθούν σύμβολα και να μεταλαμπαδευθεί ένας ολόκληρος πολιτισμός γνήσιος και ακέραιος στους φυσικούς κληρονόμους του, την δεύτερη Ποντιακή γενιά, και γιατί όχι στο σύνολο των Ελλήνων. Αποτέλεσμα αυτής της ανησυχίας είναι η ανιστόρηση των Μοναστηριών του Πόντου και το ξεφύτρωμα ενός πλήθους πολιτιστικών συλλόγων που φροντίζουν για την διατήρηση και διάδοση των χορών και της μουσικής (χορευτικά και λυράρηδες), την διάσωση και διαφύλαξη ενδυμασιών, σκευών και εργαλείων (λαογραφικά μουσεία), την ανάδειξη και προβολή της Ποντιακής λογοτεχνίας (Ποντιακό θέατρο).

Σήμερα πιά, καθώς μπαίνει στο προσκήνιο για να πάρει την σκυτάλη η τρίτη γενιά, το σκηνικό έχει αλλάξει αισθητά. Τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα του πρόσφυγα έχουν απαλειφθεί από την κοινωνική και οικονομική ζωή και μόνον σαν μακρινή πικρή ανάμνηση μένουν στην μνήμη των παλαιότερων. Το χωνευτήρι του χρόνου, με την βοήθεια της έντονης αστικοποίησης, της κινητικότητας των πληθυσμών, της κοινής παιδείας, της πολιτιστικής και πνευματικής επίδρασης των μέσων μαζικής ενημέρωσης, διαμόρφωσε μια μάζα με κοινή κουλτούρα που μέσα της βρίσκει κανείς και πολλά στοιχεία του πολιτισμού και της παράδοσης των προσφύγων. Θα μπορούσε λοιπόν να ισχυρισθεί κανείς πως η μέχρι σήμερα προσπάθεια των συλλόγων μας απέδωσε ότι ήταν δυνατό να αποδώσει και

δεν απομένουν πλέον περιθώρια για περαιτέρω έργο αφού:

α) για ιστορικές μαρτυρίες έχουν εκλείψει πλέον οι αυτόπτες μάρτυρες

β) για λαογραφικό υλικό ότι ενδιαφέρον απέμεινε και εντοπίστηκε συγκεντρώθηκε

γ) η γλώσσα, που πρέπει να το πάρουμε απόφαση ότι δεν έχει περιθώρια ζωής, τουλάχιστον καταγράφηκε και κωδικοποιήθηκε

δ) οι χοροί νικώντας τον χρόνο επιβλήθηκαν ήδη στο Πανελλήνιο.

Γεννάται κατά συνέπεια το ερώτημα μήπως τυχόν μοναδική προοπτική τους από δω και μπρος είναι να οργανώσουν έναν χορό, να εμφανίζονται στις παρελάσεις των Εθνικών επετείων και στην καλύτερη περίπτωση να διατηρούν ένα χορευτικό τμήμα που θα συμμετέχει σε εορτές και πανηγύρεις.

Προθεσή μας είναι λοιπόν από την θέση αυτή να διακηρύξουμε κατηγορηματικά την πίστη μας ότι υπάρχει σοβαρός ρόλος, που αποτελεί ιερό χρέος και που γι'αυτό είμαστε αποφασισμένοι να τον διαδραματίσουμε με την αρμόζουσα σοβαρότητα και υπευθυνότητα. Πρόκειται για την ευθύνη που απέθεσαν στους ώμους μας οι περιστάσεις των καιρών και της οποίας έχουμε απόλυτη επίγνωση σαν Έλληνες πολίτες κατ' αρχή και Μακεδόνες τώρα πια ειδικώτερα, σαν μαρτυρή-
συνέχεια στη σελ. 6

απο μηνια σε μηνια...

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΥΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΜΑΣ

Η εφημερίδα μας - όπως είναι και αυτονόητο - εκδίδεται με προφανή και μοναδικό σκοπό να εξυπηρετήσει ανιδιοτελώς και καλοπροαίρετα την Ποντιακή Ιδέα στην αγνή και ανόθευτη μορφή της. Για το λόγο αυτό τα κείμενα και οι κάθε είδους συνεργασίες που θα φιλοξενηθεί στις σελίδες της θα καταβάλλεται προσπάθεια να είναι στον ανώτερο δυνατό βαθμό αμιγή από οποιαδήποτε πολιτική και κομματική προπαγάνδη ή τοποθέτηση.

Για την εξυπηρέτηση πολιτικών και κομματικών επιδιώξεων υπάρχουν δεκάδες άλλα έντυπα στην χώρα μας.

Ας μείνει λοιπόν, η εφημερίδα μας ένα καθαρά ποντιακό έντυπο, όπου θα προβάλλονται και θα υπηρετούνται τα καθαρά ποντιακά θέματα και ζητήματα.

Κάνουμε από το πρώτο μας κίολας φύλλο την εξήγηση αυτή για να μην υπάρξει στο μέλλον οποιαδήποτε παρεξήγηση.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

ΟΙ ΑΝΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΤΟΙ - ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΑ - ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Εβδομήντα ολόκληρα χρόνια έχουν περάσει (1922 -1992) από τότε που οι πρόσφυγες (Πόντου - Μικρασίας κ.λ.π.) βρίσκονται στην Ελλάδα και σύμφωνα με την συνθήκη της Λωζάννης, όλοι οι ξεριζωμένοι δικαιούνταν στεγαστική αποκατάσταση.

Δηλαδή το Ελληνικό Κράτος έπρεπε να μεριμνήσει να δώσει σε όλους τους πρόσφυγες οικήματα σε αντικατάσταση εκείνων που άφησαν, όταν εκδιώχθηκαν από την χαμένη πατρίδα τους (την Ιωνία). Όμως για διάφορους (και... ανεξιχνίαστους λόγους) υπάρχουν ακόμη έως σήμερα "πρόσφυγες" (ή μάλλον κληρονόμοι προσφύγων) που δικαιούνταν οικιστικής αποκατάστασης και δεν την έλαβαν. Και ζούνε οι άνθρωποι αυτοί ακόμη σε άθλιες παράγκες και σε άλλα τρισάθλια οικήματα στις διάφορες προσφυγικές συνοικίες των μεγαλουπόλεων.

Και αναρωτιέται - δίκαια - κανείς: Πού ξεδεύτηκαν τότε τα ειδικά κονδύλια που το Ελληνικό Κράτος εισέπραξε για το σκοπό αυτό;

Αυτό αναρωτιόμαστε κι εμείς. Θα βρεθεί άραγε κάποτε κάποιος αρμόδιος για να δώσει μια πειστική απάντηση και εξήγηση, ώστε να κλείσει οριστικά κάθε παραπέρα παρεξήγηση και διαμαρτυρία;

Η επιφυλλίδα μας Ατότε και ατώρα

του Βασίλη Ευθυμιάδη

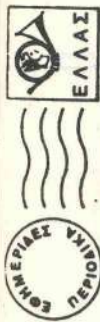
1922 - 1992: Εβδομήντα χρόνια το μήκος της γέφυρας που ενώνει τις δυο γενιές όχι υπό την έννοια του χρονολογικού κύκλου αλλά υπό την έννοια, γεννιά παλιντοστούντων τότε Ποντίων δηλ: 1922 και γεννιά των σημερινών εν έτη 1992 παλιντοστούντων αδελφών μας Ποντίων στην μητέρα Πατρίδα Ελλάδα. Δεν ξέρω πόσο

μεγάλη ή μικρή μπορεί να θεωρηθεί η γέφυρα αυτή, η χρονική, ξέρω όμως πόσο διαφορετικά είναι τα άκρα της αν θέλαμε να συγκρίνουμε, τα ασύγκριτα επιγραμματικά, [ξεριζωμός - επαναπατρισμός] του τότε και του τώρα. Με βάση το προσωπικό μου Αλμπουμ θα προσπαθήσω αναλύοντας να συγκρίνω τα δυο άκρα της γέφυρας και εν συνεχεία

να αποδείξω την διαφορά η οποία δεν θάνα, άλλη από εκείνη που θα προκύψει κατά την περιγραφή του Γολγοθά της ζωής.

Δώδεκα χρονών το αγόρι, δέκα χρονών το κοριτσάκι παραμάσχαλα το μεν κοριτσάκι από τους ζώντες γονείς του το δε αγόρι ορφανόν, από τους μεγαλύτερους αδελφούς του, (αδελφούς από μια μάννα και διαφορετικούς)
συνέχεια στη σελ. 6

SUPER MARKET
ΚΑΝΤΖΑΣ
ΟΣΟ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΟΙ τόσο πιο φιλικοί

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1992

ΧΡΟΝΟΣ Α'

αριθ. φυλλου 2

τιμή φυλλου δρχ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΥΠΗΡΞΑΝ ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΕΣ ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Στο πρώτο τεύχος της εφημερίδας μας (μηνός Σεπτεμβρίου 1992) μιλήσαμε γενικά για τα μαρτύρια, τις θυσίες των Ποντίων.

Ειδικεύοντας τώρα το θέμα, θα πούμε λιγοστά πράγματα για την προσφορά και τις θυσίες μιάς συγκεκριμένης κατηγορίας ανθρώπων του Πόντου, που έπαιξαν ειδικό ρόλο στα δύσκολα και χαλεπά χρόνια της μεγάλης δοκιμασίας (δηλ. από τους Βαλκανικούς πολέμους και μετά, έως τον ξεριζωμό 1921-'22 - '23).

Τότε οι Τούρκοι (όχι βέβαια ο πολύς λαός, αλλά οι κρατούντες) έβγαλαν τη μάσκα του ανεκτικού φιλήσυχου δυνάστη κι έδειξαν, σ'όλο το μεγαλείο της, την ασιατική κτηνωδία τους.

Θα κάνουμε λόγο, λοιπόν, για τους πρωτομάρτυρες Πόντιους ιερείς και αρχιερείς, που έσυραν εναντίον τους την μνη των Γούρκων. Βέβαια στον κατάλογο των μαρτύρων δεν είναι μικρότερη η συνεισφορά και

άλλων πολλών κατηγοριών επίλεκτων Ποντίων, όπως των διδασκάλων, των εκπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, των Ελλήνων μεγαλεμπόρων και επιλέκτων πνευματικών και κοινωνικών ταγών κ.λ.π., κ.λ.π.

Για όλους αυτούς, όμως, θα μας δοθούν ευκαιρίες σε προσεχή τεύχη να μιλήσουμε αναλυτικότερα και όπως τους αξίζει.

ΟΙ ΠΟΝΤΙΟΙ ΙΕΡΕΙΣ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ

Οι έξι Μητροπόλεις του Πόντου που υπάγονταν στο Οικουμενικό Πατριαρχείο, συνέβαλλαν στη διατήρηση του εθνικού και θρησκευτικού αισθήματος στην περιοχή. Για πολλούς Ποντίους αλλά και για τους άλλους Έλληνες οι σημερινοί Μητροπολίτες του Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως που διατηρούν τον τίτλο των παλιών Ποντιακών Μητροπόλεων (Ροδοπόλεως, Κολωνίας, Τραπεζούντος, Χαλδίας, Αμάσειας, Νεο-

καισάρειας) κρατούν το βυζαντινό όνομα, την εθνική μνήμη και την εκκλησιαστική και εθνική παράδοση σε μια από τις σημαντικότερες περιοχές των χαμένων πατριδών.

Ο κατάλογος των νεομαρτύρων κληρικών που βασανίστηκαν για τα εθνικά ιδεώδη είναι μακρύς, μέσα και έξω από τον Πόντο. Εκατοντάδες κληρικοί ταλαιπωρήθηκαν και κατακρεουργήθηκαν και απαγχονίστηκαν στη διάρκεια του μαρτυρίου και των μεγάλων διωγμών από τους Τούρκους (1915 - 1921), με κορυφαίο τον εθνομάρτυρα Ευθύμιο Αγριτέλη, επίσκοπο Ζήλων, που πέθανε φυλακισμένος στην Αμάσεια το 1921 μετά από φρικτά βασανιστήρια. Ο τελευταίος επίσης Μητροπολίτης της Αμάσειας Γερμανός Καραβαγγέλης, που πρόσφερε μεγάλες υπηρεσίες στο Μακεδονικό Αγώνα ως Μητροπολίτης Καστοριάς, καταδικάστηκε ερήμην σε θάνατο από τα διαβόητα "δικαστήρια ανεξαρτησίας". Ο Μητροπολίτης Γερμανός εκτοπίζεται και φυλακίζεται στην Κωνσταντινούπολη, μετά την υπογραφή της ειρήνης πηγαίνει στη Βιέννη ως έξαρχος του Οικουμενικού Θρόνου στην Ανατολική Ευρώπη και πέθανε στην αυστριακή πρωτεύουσα. Από τον Πόντο καταγόταν ο μεγάλος εθνομάρτυρας του Μακεδονικού Αγώνα, Μη-

συνεχία στη σελ. 2

απο μνηνα σε μνηνα....

Δικαίως μας θαυμάζουν όλοι:
ΟΙ ΠΟΝΤΙΑΚΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ
ΔΙΑΤΗΡΟΥΝ ΖΩΝΤΑΝΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΜΑΣ

Οι κάθε είδους (και κάθε ονομασίας) Ποντιακοί Σύλλογοι σε όλη την Ελληνική Επαρχία σήμερα, υπολογίζονται σε 250. Άλλοι τόσοι Ποντιακοί Σύλλογοι υπάρχουν και σε χώρες του εξωτερικού (ΗΠΑ - ΚΑΝΑΔΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ - ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ - ΡΩΣΙΑ κ.λ.π.).

Με τους Συλλόγους τους αυτούς οι Πόντιοι συνεχίζουν και κρατούν ζωντανή την παράδοσή τους. Τα παιδιά και οι νέοι προσέρχονται με πάθος και κλαιώνουν τα διάφορα τμήματα εκμάθησης χορών, λύρας (κεμεντζέ) καθώς και τα τμήματα που εμφανίζουν παραδοσιακό Ποντιακό Θέατρο.

Τούτη η εκπαιδευτική δραστηριότητα του Ποντιόκοσμου έχει καταλήξει τους υπόλοιπους συνέλληνες οι οποίοι δείχνουν με κάθε τρόπο τον ανυπόκριτο θαυμασμό τους για το ποντιακό στοιχείο.

Ξεκίνησε ΤΟ ΝΕΟ ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΜΑΣ

Το νεοεκλεγμένο Διοικητικό Συμβούλιο της "ΕΥΞΕΙΝΟΥ ΛΕΣΧΗΣ" μας καλεί τις τελευταίες αρκαιρεσίες που έγιναν, έβαλε πολλούς και φιλόδοξους στόχους, για την ανάπτυξη και επέκταση των δραστηριοτήτων του Συλλόγου μας.

Ανάμεσα στους στόχους του είναι και η ίδρυση καλλιτεχνικού-θεατρικού τμήματος, που σαν πρώτο έργο για την παρουσίαση επέλεξε το γνωστό και κατοχυρωμένο (ξανασημειώνω πριν 40 περίπου χρόνια) έργο των Σπαύρου και Πέτρου Κοταμανιδή: "Ο ΚΟΜΑΡΤΖΗΣ".

Οι δοκιμές του έργου αυτού άρισαν και συνεχίζονται ήδη εντατικά.

Οι ενδιαφερόμενοι να συμμετάσχουν σαν μόνιμα μέλη του "ερασιτεχνικού θιάσου" μπορούν από τώρα να δηλώνουν συμμετοχή στο θεατρικό μας τμήμα, γιατί αμέσως μετά το πέρας (και την πρώτη παράσταση του "Κομαρτζή") θα ξεκινήσουν οι προετοιμασίες (πρόβες) για το δεύτερο έργο του ρεπερτορίου μας. Ειδοποιήσατε στο τηλέφωνο του Συλλόγου ή στον υπεύθυνο του τμήματος ΣΤΑΥΡΟ ΚΟΤΑΜΑΝΙΔΗ (τηλ. 20354) και επισκεφθείτε τα γραφεία του Συλλόγου μας (οδός Κομνηνών 21 - Σέρρες) κάθε Τρίτη βράδυ από ώρες 7 - 9 μ.μ.

ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝ

Κάθε Ποντίου συμπατριώτου που κατέχει κάτι σχετικό με τη Λαογραφία, την Ιστορία, την Ανεκδοτολογία, την Τέχνη και την οποιαδήποτε άλλη εκδήλωση της Ποντιακής ζωής της γεννητέρας του ή του τόπου που τώρα κατοικεί, να το κοινολογήσει, για το καλό της Ποντιακής Παράδοσης, την οποία οφείλουμε να περισώσουμε και να διατηρήσουμε με κάθε θυσία.

Οι στήλες της εφημερίδας μας είναι ολόανοιχτες.

Η επιφυλλίδα μας

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ... ΦΑΓΗΤΟ *

Η βάση της Ποντιακής διατροφής ήταν το αγελαδινό γάλα και όλα τα δημητριακά. Το φαγητό τους ήταν λιτό

και γρήγορο, αλλά η έντονη αστικοποίηση των Ποντίων προσφύγων και ο περιορισμός της οικούτης κτηνοτροφίας

περιόρισε δραστικά την παραγωγή ποντιακών τροφών.

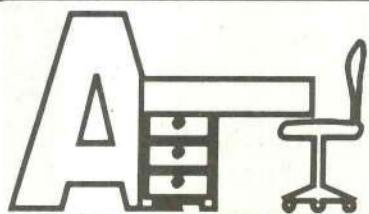
Την ανάγκη αυτή ικανοποίησε ένας νεαρός Πόντιος, ο Θεόφιλος Γεωργιάδης, 32

συνεχία στη σελ. 2

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Μέλη και φίλοι της "Ευξεινού Λέσχης" Σερρών εδώ και κάποιο διάστημα ο Σύλλογός μας έθεσε σε κυκλοφορία **ΛΑΧΕΙΟ ΤΥΧΕΡΟ** προκειμένου να εξασφαλίσει έσοδα για τις πολλαπλές δραστηριότητές του. Το κάθε απόκομμα του **ΤΥΧΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ** τμάρται Δραχμές 1.000 και έχει επάνω του τέσσερεις αριθμούς. Η κλήρωση του λαχείου θα γίνει την 1η Φεβρουαρίου 1993 και τυχερός αριθμός θα είναι ο ΠΡΩΤΟΣ αριθμός της κλήρωσης του Κρατικού Λαϊκού Λαχείου της (1ης /2/93) που θα κερδίζει ένα αυτοκίνητο

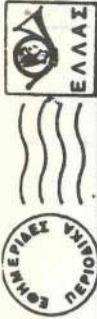
Ρολο της Φόλκς-Βάγκεν.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΑΝΙΤΗΣ

ΡΩΜΑΝΟΥ & 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ (Γων(α))
Τηλ. 29234 - Σέρρες

ΕΠΙΠΛΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1992

ΧΡΟΝΟΣ Α'

αριθ. φυλλου 3

τιμή φυλλου δρχ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Για τα 70 χρόνια της προσφυγίας (1922-1992)

απο μήνα σε μήνα....

"Η Οδυσσεια του ξεριζωμενου Ελληνισμού"

Ζητούν Πόντιοι Βουλευτές

ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑΣ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

γράφει ο ΣΤΑΘΗΣ ΠΕΛΑΓΙΔΗΣ

Κατά τη Σύμβαση της 30 Ιανουαρίου 1923 η ανταλλαγή των πληθυσμών έπρεπε να αρχίσει την 1η Μαΐου του ίδιου χρόνου. Ωστόσο, ο μεγαλύτερος όγκος των προσφύγων από το Μικρασιατικό (Μ.Ασία - Πόντος) και Θρακικό (Αν.Θράκη) ελληνισμό καθώς και από την περιοχή του Καυκάσου, κατέκλυσε την Ελλάδα στη διάρκεια του μικρασιατικού πολέμου (1920-1922) και, κυρίως, μετά τη συνακόλουθη καταστροφή (Αύγουστος 1922). Πριν, δηλαδή, από την Σύμβαση της Ανταλλαγής. Συγκεκριμένα, μέχρι τον Μάρτιο του 1923 είχαν καταφύγει στον ελλαδικό χώρο γύρω στους 1.150.000 πρόσφυγες: 1.040.000 Έλληνες, 100.000 Αρμένιοι, 1.000 Σύριοι, 9.000 Κιρκάσιοι.

Αξίζει, μάλιστα, να σημειωθεί ότι τόσο βίαιος ήταν ο ξεριζωμός, ώστε σε λιγότερο από μήνα μετά την καταστροφή, δηλ. ως τις 20 Σεπτεμβρίου 1922, κατέφυγαν σε διάφορες περιοχές της χώρας 448.800 άτομα (από Μ.Ασία και Αν.Θράκη).

Εξάλλου, σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Εξωτερικών, οι πρόσφυγες που κατέφυγαν στην Ελλάδα, από τον Αύγουστο μέχρι και το β' 10/ήμερο του Οκτωβρίου 1922, ανέρχονται σε 808.320 άτομα.

Υπολογίζεται ότι πολύ σύντομα αναμένονται άλλοι 100.000. Απ' αυτούς, οι 500.000, τουλάχιστον, είχαν την ανάγκη άμεσης κρατικής περίθαλψης. Εννοείται ότι το κράτος δε διέθετε ούτε φάρμακα, ούτε επαρκή άλευρα, που αποτελούν βασικά

στοιχεία διατροφής και περίθαλψης. Ο αριθμός αυτός των 900.000, περίπου, ατόμων μέσα στο α' μόνο 2/μηνο του 1923 ανεβαίνει σε 1.150.000.

Σ' αυτούς πρέπει να προσθέσουμε και τους 435.000 ξεριζωμένους της περιόδου 1912-1920, αλλά και όσους αναμένονταν να φτάσουν από τα διάφορα λιμάνια και τα βάθη της Μ.Ασίας, γύρω στα 214.000 άτομα. Αρα για τους περισσότερους Έλληνες ανταλλάξιμους η Σύμβαση της Ανταλλαγής είχε αναδρομική ισχύ: είχε προβλέψει, ώστε να επεκταθούν και στους ξεριζωμένους τα νομικά και κοινωνικά προνόμια της επίσημης Ανταλλαγής, που θα άρχιζε ένα χρόνο αργότερα από το κανονικό (Μάϊος του 1924).

Αντιλαμβανόμαστε ότι οι πρόσφυγες που ήρθαν στην Ελλάδα με κανονικές διαδικασίες δεν ξεπερνούν το 20 ο/ο εκείνων που διώχθηκαν βίαια από τις εστίες τους (214.000 άτομα έναντι των 1.150.000).

Εννοείται ότι οι ξεριζωμένοι Έλληνες είχαν το προνόμιο ότι κατάφεραν να σωθούν από τις βίαιες εκτοπίσεις και ομαδικές εξοντώσεις στα βάθη της Ασίας. Σε σύγκριση, επομένως, με το σύνολο *συνεχεια στη σελ.2*

Σε απάντηση σχετικής ερώτησης των βουλευτών κ.κ.Θ.Κατσανέβα, Γ.Ανθόπουλου και Λ.Κωνσταντινίδη, το υπουργείο Εξωτερικών έστειλε στη Βουλή το παρακάτω έγγραφο:

"Σε απάντηση της σχετικής ερωτήσεως σας αναφέρουμε, ότι η καθιέρωση της ημέρας μνήμης για τη Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού έπρεπε να είχε γίνει από χρόνια.

Αφ' ης στιγμής στα πορίσματα του Γ' Ποντιακού Ελληνισμού αναφέρεται ότι η ημερομηνία αυτή πρέπει να είναι η 19η Μαΐου, η Κυβέρνηση είναι διατεθειμένη να προχωρήσει στην κατάθεση σχετικού ψηφίσματος στην Ολομέλεια του σώματος το ταχύτερο δυνατό".

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο
του Συλλόγου Ποντίων
Ν.Σερρών "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ"

ΚΑΛΕΙ

τα μέλη του συλλόγου σε τακτική Γενική Συνέλευση την Τετάρτη 9 Δεκεμβρίου και ώρα 18:30 μ.μ. στην Λέσχη του συλλόγου (Κομνηνών 21).

Σε περίπτωση μη απαρτίας

η Γενική Συνέλευση

θα συγκληθεί την

Τετάρτη 16 Δεκεμβρίου ώρα 18:30 μ.μ.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ:

1. Εκθεση πεπραγμένων
2. Οικονομικός απολογισμός 1992
3. Προγραμματισμός για το νέο έτος
4. Προτάσεις

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Μέλη και φίλοι της "Ευξείνου Λέσχης" Σερρών εδώ και κάποιο διάστημα ο Σύλλογός μας έθεσε σε κυκλοφορία **ΛΑΧΕΙΟ ΤΥΧΕΡΟ** προκειμένου να εξασφαλίσει έσοδα για τις πολλαπλές δραστηριότητές του. Το κάθε απόκομμα του **ΤΥΧΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ** τμάρται Δραχμές 1.000 και έχει επάνω του τέσσερις αριθμούς. Η κλήρωση του λαχείου θα γίνει την 1η Φεβρουαρίου 1993 και τυχερός αριθμός θα είναι ο ΠΡΩΤΟΣ αριθμός της κλήρωσης του Κρατικού Λαϊκού Λαχείου της (1ης /2/93) που θα κερδίζει ένα αυτοκίνητο

Ρολο της Φόλκς-Βάγκεν.

Η επιφυλλίδα μας

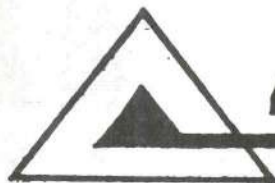
Από τα βάθη των αιώνων:
ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΘΕΑΤΡΟ *

Αν ο Δίφιλος ο Σινωπεύς θεωρηθεί ο πρώτος πόντιος

δραματουργός - παρ'ότι έζησε τα ώριμα χρόνια του στην Αθήνα γράφοντας περισσότε-

ρες από 60 κωμωδίες - τότε οι ρίζες του ποντιακού θεάτρου θα πρέπει να αναζητηθούν στον 4ο π.Χ. αιώνα.

Αυτό το άγνωστο αλλά και πολύτιμο κομμάτι της νεοελληνικής λογοτεχνίας, του θεάτρου και της λαογραφίας τείνει να εξαφανιστεί από τις αρχές *συνεχεια στη σελ. 4*

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1992

ΧΡΟΝΟΣ Α'

αριθ. φυλλου 4

τιμη φυλλου δρχ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΟΥΝΤΑ ΑΛΥΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΩΝ ΕΛΛΗΝΟΠΟΝΤΙΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ ΕΚ ΡΩΣΙΑΣ

Από επιστήμονα (πτυχιούχο) συμπατριώτη μας (Ελληνοπόντιο που έχει έρθει στην Ελλάδα από χώρα της τέως Σοβιετικής Ένωσης) πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω ΕΠΙΣΤΟΛΗ στην οποία θίγονται και απαριθμούνται τα κυριότερα θέματα που απασχολούν σήμερα και προβληματίζουν τους παλινοστούντες Ελληνοπόντιους αδελφούς μας από την Ρωσία.

Δημοσιεύουμε αυτούσια την επιστολή του συμπατριώτη μας:

Σέρρες 6-10-1992

Κύριε Διευθυντά,

Κατ'αρχήν επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε όσους - επώνυμους και ανώνυμους - μας συμπαραστάθηκαν και μας συνέδραμον στην επίπονη προσπάθειά μας για γρήγορη και δημιουργική ένταξη στην Ελληνική κοινωνία, την πατρίδα μας.

Δεν παραλείπουμε να υπογραμμίσουμε την ικανοποίησή μας που φιλοξενείτε έστω

για πρώτη φορά - ελπίζουμε ότι θα υπάρξει και συνέχεια - σκέψεις, κρίσεις και εκτιμήσεις μας.

Επιθυμούμε να σας δηλοποιήσουμε ότι σήμερα στο νομό Σερρών είναι εγκατεστημένες 100 οικογένειες, συνολικά 500 άτομα (εκ των οποίων τα 100 είναι παιδιά). Περισσότεροι από μας άφησαν τις διάφορες περιοχές της Σοβιετικής Ένωσης (Αρμενία, Ρωσία, Καζακστάν, Κιργκίζια κ.τ.λ.) επειδή η γενική (οικονομική, πολιτική, κοινωνική) κατάσταση ήταν τέτοια, που μας ανάγκασε σε υποχρεωτική φυγή.

Τα μέρη στα οποία κυρίως είμαστε εγκατεστημένοι (στο Νομό Σερρών) είναι η πόλη των Σερρών, ο Λευκώνας, η Τριανταφυλλιά, το Σιδηρόκαστρο και η Παλαιοκόμη.

Επίσης γνωστοποιούμε ότι όλοι εμείς οι παλινοστούντες Ελληνοπόντιοι αποτελούμε μεγάλες συγγενικές ομάδες, γι'αυτό και επικοινωνούμε σε πολύ επαρκές επίπεδο.

Αισθανθήκαμε και γνωρίσαμε από τις πρώτες μέρες της εγκατάστασής μας στην πατρίδα-Ελλάδα το ενδιαφέρον και την αγάπη του ντόπιου στοιχείου και κυρίως του Ποντιακού Συλλόγου "Ευξείνου Λέσχης". Όλοι βοήθησαν και συνέβαλαν στην ομαλότερη ένταξη και αφομοίωσή μας.

Οφείλουμε να υπομνήσουμε την σημαντική βοήθεια που μας παρείχαν και παρέχουν το νύν και το πρώην Δ.Σ. Ε.Λ.: Μωυσιάδης Γιάννης (πρόεδρος Ε.Λ.), Μαυροφρύδης Πέτρος (πρώην πρόεδρος), Μεταλιδής Κώστας, Μυρωνίδης Θεοφύλακ

κ

συνεχεια στη σελ. 3

απο μηνια σε μηνια....

Το "σωστό" και "πρέπον" ...

Διάβασα σε κάποια εφημερίδα πρόσφατα ότι, στις πόλεις της Θράκης (Ξάνθη, Κομοτηνή, Αλεξ/πολη κ.τ.λ.) όταν τους παλινοστούντες Ποντίους αδελφούς μας εκ Ρωσίας τους αποκαλούν "Ρωσοποντίους" το θεωρούν βρισιά.

Νομίζω πώς δεν έχουν καθόλου άδικο οι άνθρωποι αυτοί να μη θέλουν να αποκαλούνται έτσι (Ρωσοπόντιοι). Από πού κι ως πού δηλαδή "Ρώσο-πόντιοι" αφού είναι και παρέμειναν (κάτω από μύριες αντιξοότητες μάλιστα) Έλληνες και μόνο Έλληνες. Κι επειδή, εκ καταγωγής, είναι στη συντριπτική πλειοψηφία τους Πόντιοι μπορούν άνετα να αποκαλούνται Ελληνοπόντιοι.

Όταν, λοιπόν, οι άνθρωποι αυτοί παλινοστούν (ξαναγυρίζουν) στην μεγάλη τους μητέρα-πατρίδα την Ελλάδα, θα πρέπει να αποκαλούνται "Ελληνοπόντιοι πρόσφυγες εκ Ρωσίας". Γιατί ακριβώς είναι Έλληνες και Πόντιοι και καμιά δεν έχουν σχέση με τους Ρώσους (δηλαδή με τους Σλάβους). Αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό μια για πάντα και σεβαστό από όλους. Ακόμη και από πολλούς Ποντίους της Ελλάδας, που από άγνοια ή από παρασυρμό ή από κακή μίμηση αποκαλούν τους Ελληνοποντίους πρόσφυγες αδελφούς μας "Ρωσοπόντιους". Οχι δα! Να μην δίνουμε εμείς οι ίδιοι το κακό παράδειγμα.

Σ.Κ.

Η επιφυλλίδα μας

ΝΑ ΜΗ ΚΑΠΕΛΩΝΟΝΤΑΙ ΤΑ "ΠΑΜΠΟΝΤΙΑΚΑ ΣΥΝΕΔΡΙΑ"

Γράφει ο Σταύρος Κοταμανίδης

Η πολιτική δεν πρέπει για κανένα λόγο να αφεθεί να νο-

θεύει τα ποντιακά μας πράγματα πολύ περισσότερο μάλιστα τις κορυφαίες εκδηλώσεις του ποντιοκόσμου. Είναι δα, γνωστό πόσο κακό έχει προξενήσει κατά καιρούς η πολιτική όταν αφέθηκε να εισχωρήσει και να διαβρώσει Συλλόγους και Σωματεία ποντιακά, τα οποία είτε τίναξε στον αέρα και διέλυσε ή τα κατάντησε φαιδρές καρικατούρες και μασκοφορεμένα υποκατάστατα Συλλογοσωματείων!

Τις αμαρτίες της (έτσι και αλλιώς πανθομολογούμενης) αναξιόπιστης ελληνικής πολιτικής δεν πρέπει να τις πληρώνουν τα ποντιακά Συλλογοσωματεία και σε τελευταία ανάλυση ο Ποντιόκοσμος.

Βέβαια, οι τιμητικές εξαιρέσεις των κοινά αποδεκτών πολιτικών προσωπικοτήτων, δεν λείπουν. Και αναφέρω παράδειγμα τον Νέστωρα της πολιτικής μας ζωής, καταξιωμένο και πανελλήνια γνωστό τ.Βουλευτή Σερρών και διατελέσαντα αντιπρόεδρο Βουλής κ.Ισαάκ Λαυρεντίδη. Ο οποίος όλον του τον βίον τον η-

συνεχεια στη σελ 3

ΕΥΧΕΣ

Ο Πρόεδρος και τα Μέλη Δ.Σ.
του Συλλόγου Ποντίων Ν.Σερρών
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ

Εύχονται

σε όλα τα Μέλη του Συλλόγου μας
σε όλους τους φίλους του Συλλόγου μας
και στους απανταχού Ποντίους
ΝΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ

αυτοί και τα μέλη των οικογενειών τους
Χαρούμενες

γιορτές

και να υποδεχθούν

με υγεία και χαρά

ΕΙΡΗΝΙΚΟ το 1993

Δεν συμφωνούμε, για οποιονδήποτε λόγο (τακτικής ευνοίας, σκοπιμότητας κ.λ.π.), τα πραγματοποιούμενα κατά καιρούς μέσα στα όρια της χώρας μας "ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ" (*) να καπελώνονται και να βεβηλώνονται από εκπροσώπους της πολιτικής. Μόνη εξαίρεση (στον κανόνα αυτόν) θα πρέπει να γίνεται για τον εκάστοτε Πρόεδρο της Δημοκρατίας (ή στον εκπρόσωπό του). Αυτό γιατί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας αντιπροσωπεύει το Ελληνικό Κράτος και το Ελληνικό Έθνος, του οποίου ατόφιο και διαλεκτό κομμάτι είναι και ο απανταχού της γης Ποντιακός Ελληνισμός.

Οι "ιθύνοντες" και διοργανωτές των παρόμοιων "Συνεδρίων του Ποντιακού Ελληνισμού" δεν έχουνε πάρει καμμιάν εξουσιοδότηση από τον Ποντιόκοσμο, για να ενεργούν σατραπικά και κατά το γούστο τους, με πρόδηλες τις σκοπιμότητές τους.

ΔΟΜΟΚΑΤ ΣΕ.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1993

ΧΡΟΝΟΣ Β'

αριθ. φυλλου 5

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

"Η ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΡΑΤΣΑ ΔΕΝ ΗΣΥΧΑΖΕΙ"

Γράφει ο Λευτέρης Παπαδόπουλος

Στις 26 Ιουνίου * θα πραγματοποιηθεί στο Αννόβερο της Γερμανίας το 11ο Φεστιβάλ Ποντιακών Χορών. Δεν πρόκειται για καλλιτεχνική εκδήλωση, που γίνεται έτσι, για να γίνεται. Πρόκειται για κάτι πολύ διαφορετικό. Πολύ σημαντικό: Για στάση ζωής. Για άμυνα, στον κίνδυνο να χαθεί η ταυτότητα του ποντιακού λαού.

Ο Πόντιος δημοσιογράφος - ποιητής Λευτέρης Παπαδόπουλος, που έχει παρακολουθήσει όλες αυτές τις χρονιάτικες εκδηλώσεις, είναι κατηγορηματικός σε ότι εξιστορεί:

Είναι απίστευτο, αλλά συμβαίνει στην πραγματικότητα: παιδάκια τριών και τεσσάρων ετών που έχουν γεννηθεί στο Τορόντο ή στη Στοκχόλμη, από γονείς Ποντίους, πριν ακόμη αρχίσουν να λένε 5-6 λέξεις στα ελληνικά ή στη γλώσσα της χώρας που ζουν μαθαίνουν να χορεύουν τον Πυρρίχιο, φορώντας τις στολές που φορούσαν οι παππούδες τους στη Τραπεζούντα και τη Σαμψούντα! Και όχι μόνον αυτό: Τραγουδούν και τη Σαμψούντα, χαϊδεύουν με τα χεράκια τους τον κεμεντζέ και ονειρεύονται να γίνουν

και αυτά κάποτε ξεχωριστοί τραγουδιστές και λυράρηδες!

Οι Πόντιοι, από την ώρα που βρέθηκαν μετανάστες στο εξωτερικό, το πρώτο πράγμα που έκαναν ήταν να δημιουργήσουν δικά τους στέκια, ποντιακούς συλλόγους, σε κάθε πόλη. Σ' αυτούς τους συλλόγους, βάζανε - και βάζουνε - οι ίδιοι χρήματα από την τσέπη τους. Για τις ποντιακές στολές και για τα λάβαρα. Για "σχολές" ποντιακής λύρας. Και για δασκάλους ποντιακών χορών.

Το 1981, οι ποντιακοί σύλλογοι της Γερμανίας είχαν φτιάξει δεκάδες ομάδες παιδιών, που χόρευαν ποντιακούς χορούς και τραγουδούσαν ποντιακά. Και τότε ρίχτηκε η ιδέα της οργάνωσης των φεστιβάλ. Που έκτοτε, γίνονται χωρίς διακοπές, κάθε χρόνο σε διαφορετικές πόλεις, κάθε φορά.

Εχω βρεθεί σε πολλές από αυτές τις εκδηλώσεις, στη Γερμανία και τον Καναδά. Αυτό που συμβαίνει, ξεπερνάει κάθε απόπειρα περιγραφής. Δεκαπέντε χιλιάδες άνθρωποι κατακλύζουν τις αίθουσες - σάλες - συναυλιών της Γερμανίας, που οι ίδιοι οι Γερμανοί σπά-

νια τις γεμίζουν! Και στο τέλος γίνονται όλοι ένα. Πιάνονται χέρι με χέρι σε μια τεράστια, δίχως τέλος, αγκαλιά και χορεύουν ως το πρωί.

Το φεστιβάλ δεν είναι διαγωνιστικό. Και ορθώς. Νόημα δεν έχει το βραβείο. Νόημα έχει, όσο γίνεται περισσότερα παιδιά, να κρατήσουν αναμμένο τον δαυλό της παράδοσης. Να μην ξεχάσουν. Η ρίζα τους.

Και δεν είναι καθόλου τυχαίο το γεγονός, ότι ίσαμε τώρα δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να λέει ότι οι Πόντιοι νέοι της Γερμανίας έχουν συμμετοχές σε εκδηλώσεις βίας, είναι μέλη συμμοριών ή κάνουν χρήση ναρκωτικών: Αντίθετα, είναι δακτυλοδεικτούμενοι για τις επιδόσεις τους. Σε σημείο τέτοιο, που να λένε και οι ίδιοι οι Γερμανοί πως σε λίγα χρόνια οι περισσότεροι γιατροί στο Ντύσελντορφ, στο Αννόβερο, στο Βερολίνο και αλλού, θα έχουν επίθετα με καταλήξεις ποντιακές. "-ιδης". Η ράτσα αυτή των Ποντίων δεν ησυχάζει. Σε μια εποχή, που οι περισσότεροι από μας στην Ελλάδα κλεινόμαστε μέσα στα σπίτια μας και ενδιαφερόμαστε μόνο για τ η ν

*πάρ *συνεχία στη σελ. 2*

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΗ

Μέλη και φίλοι της "Ευξείνου Λέσχης" Σερρών εδώ και κάποιο διάστημα ο Σύλλογός μας έθεσε σε κυκλοφορία **ΛΑΧΕΙΟ ΤΥΧΕΡΟ** προκειμένου

να εξασφαλίσει έσοδα για τις πολλαπλές δραστηριότητές του.

Το κάθε απόκομμα

του **ΤΥΧΕΡΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ** τιμάται **Δραχμές 1.000**

και έχει επάνω του τέσσερις αριθμούς.

Η κλήρωση του λαχείου θα γίνει

την **1η Φεβρουαρίου 1993** και

τυχερός αριθμός θα είναι ο **ΠΡΩΤΟΣ**

αριθμός της κλήρωσης του Κρατικού

Λαϊκού Λαχείου της (1ης /293) που

θα κερδίζει ένα αυτοκίνητο

Ρολο της Φόλκς-Βάγκεν.

απο μηνά σε μηνά....

ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Ο "Ενθερμος Αναγνώστης μας" (όπως υπογράφεται) μας συνιστά να κάνουμε και άλλες βελτιώσεις στη μορφή και το περιεχόμενο της εφημερίδας μας. Αυτές τις έχουμε κατά νούν πρώτοι και καλύτεροι εμείς. Είναι ο μόνιμος στόχος μας. Αλλά μην ξεχνάμε πως βρισκόμαστε ακόμη στην αρχή της προσπάθειάς μας. Στο ξεκίνημα. Δεν συμπληρώσαμε ακόμη ούτε καν έξι μήνες. Κι όπως λέγεται, στους εκδοτικούς κύκλους, ο πρώτος χρόνος είναι πειραματικός. Εκείνο που χρειαζόμαστε είναι οι καλοπροαίρετες παρατηρήσεις σας και η πίστωση χρόνου.

"ΣΤΟ ΠΟΝΤΙΑΚΟ ή ΣΤΟ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟ ΓΛΩΣΣΙΚΟ ΙΔΙΩΜΑ,"

Ενας άλλος αναγνώστης μαζί και με μια αναγνώστριά μας ρωτούν αν μπορούν να μας στέλνουνε στίχους για δημοσίευση στην νεοελληνική γλώσσα.

Μα, σίγουρα, αγαπητοί μας φίλοι - συνεργάτες. Επειδή η εφημερίδα μας είναι ποντιακή και κύριο στόχο της έχει την εξυπηρέτηση της ΠΟΝΤΙΑΚΗΣ ΙΔΕΑΣ μήπως παύει να είναι ελληνική. Στο κάτω-κάτω στην Ελλάδα ζούμε, όχι στον Πόντο.

Αρα, λοιπόν, πολλά πράγματα (άρθρα - σχόλια, επιφυλλίδες - ανέκδοτα, στίχοι κ.λ.π., κ.λ.π.) θα γράφονται στην νεοελληνική γλώσσα. Αρκεί βέβαια το περιεχόμενό τους να σχετίζεται με τα ποντιακά ζητήματα και θέματα που απασχολούν τον ποντιόκοσμο και φυσικά την εφημερίδα μας.

Η επιφυλλίδα μας

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ ΕΚ ΤΗΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ ΤΩΝ ΠΛΗΘΥΣΜΩΝ (1922-1923)

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΓΡΑΦΗΚΕ ή ΔΕΝ ΓΡΑΦΗΚΕ ΠΛΗΡΗΣ ΚΑΙ ΞΩΣ ΝΑ ΜΗΝ ΓΡΑΦΕΙ ΠΟΤΕ

Επίκαιρο σημείωμα του Σταύρου Κοταμανίδη

Με την ευκαιρία που συμπληρώνονται φέτος εβδομήντα χρόνια (1922-1992) αφότου (με την γνωστή συνθήκη της Λωζάνης και μετά την Μικρασιατική καταστροφή) ήρθαν και κατοίκησαν και πρόσφυγες στο Ν.Σερρών, ο εκδότης του Π.Η. (Σταύρος Κοταμανίδης), πρόσφυγας και ο ίδιος από καταγωγή (1), θεωρεί χρήσιμο και απαραίτητο να σημειώσει λιγοστά πράγματα (2), για το

γεγονός αυτό και τις επιπτώσεις του στη νεότερη ζωή των κατοίκων της ιστορικής και πολυένδοξης περιοχής του Ν.Σερρών.

Προεισαγωγικά πρέπει να σημειώσει πως, συστηματική ιστορία, (ολοκληρωμένο σύγγραμμα) για το σπουδαίο αυτό γεγονός που σημάδεψε τη ζωή των νεότερων Σερραίων κατά τον λήγοντα

συνεχία στη σελ. 2

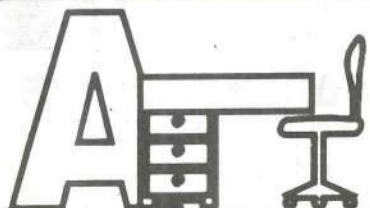
ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ
ΝΟΜΟΥ ΣΕΡΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας καλούμε στον ετήσιο χορό του Συλλόγου μας, ο οποίος θα γίνει στο Κέντρο ΡΕΑ, 60 χλμ. Σερρών-Σκουτάρεως, την Παρασκευή 26 Φεβρουαρίου και ώρα 8:30.

Συμμετέχουν: α) Τα χορευτικά του Συλλόγου, β) Ο Σύλλογος Αγ.Δημητρίου Κοζάνης με λαογραφικό θέμα "ΟΙ ΜΩΜΟΓΕΡΟΙ", γ) Οι Κ.Καραπαναγιωτίδης-Κουγιουμτζίδης και το συγκρότημά τους, δ) Η ορχήστρα του Κέντρου και ε) Οι λυράρηδες της ΛΕΣΧΗΣ Θ.Σταυρίδης, Ν.Σοφινίδης, Λ.Ιωαννίδης και ο νταουλτζής Γ.Ζαραφειδής.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΑΝΙΤΗΣ

ΡΩΜΑΝΟΥ & 20ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ (Γων(α))
Τηλ. 29234 - Σέρρες

ΕΠΙΠΛΑ ΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ & ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ
ΜΑΡΤΙΟΣ 1993
ΧΡΟΝΟΣ Β'
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6-7
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

ΚΑΙ ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

του ΤΑΣΟΥ ΦΕΣΤΕΡΙΔΗ

*"Αι λυχνίαι αι εκτά εκκλησίαι εισίν...
Μετανόησον και τα πρώτα έργα ποιήσον
ει δε μη, έρχομαι σοι ταχύ και κινήσω την
λυχνίαν σου εκ του τόπου αυτής".
(Αποκαλ. 1, 20 και 2, 5)*

Ο αγώνας του 1821 δεν ήταν αγώνας λίγων μόνον ατόμων. Ήταν αγώνας, ο οποίος από την αρχή πήρε διαστάσεις πανελληνίου χαρακτήρα. Ηλέκτρισε τις καρδιές των Ελλήνων. Δεν υπήρξε Έλληνας, όπου κι αν κατοικούσε, ο οποίος να μην σκίρτησε από χαρά και αγαλλίαση, όταν άκουσε να χτυπούν τα σήμαντρα και οι καμπάνες της ελευθερίας.

Η ιδέα της ελευθερίας εκαλλιεργείτο μυστικά στις καρδιές των Ελλήνων για πολλούς αιώνες. Γι' αυτό, ήταν αρκετός ο σπινθήρας της 25ης Μαρτίου 1821 για να ανάψει την μεγάλη εκείνη πυρκαγιά, της οποίας οι φλόγες σαν ουρανομήκειες γλώσσες εφώτισαν την οικουμένη και έκαμαν όλον τον κόσμο να μιλούν για νέο ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΘΑΥΜΑ.

Πίστεψαν, πως αναστήθηκαν από τους τάφους των οι Λεωνίδες, οι Θεμιστοκλήδες, οι Μιλτιάδες και οι Αριστείδες. Στον τιτάνιο αυτό αγώνα πήραν μέρος, όλοι οι Έλληνες όπου γής. Έτσι άφησαν αθάνατο, αιώνιο το παραδειγμά τους στις επερχόμενες γενεές!!

Μέσα σ' αυτόν τον ξεσηκωμό του Γένους, δεν ήταν δυνατό, να λείπει ο ελληνισμός του Πόντου και της Μ. Ασίας. Χιλιάδες τα θύματα! Ανυπολόγιστη η οικονομική προσφορά των Ελλήνων του Πόντου και της Μ. Ασίας. Θα χρειαζόταν τόμοι ολόκληροι και δημοσιεύσεις καθημερινές και για πολύ καιρό για να εκθέσει κάποιος τις θυσίες αυτού του Ελληνισμού.

Ας υπενθυμίσουμε, μόνο, τα ονόματα των Υψηλάντηδων Αλεξάνδρου και Δημητρίου, τα οποία πιστεύουμε, πως είναι αρκετά, για ν' αποδείξουν του λόγου το αληθές.

Για το μέγεθος των θυσιών του Ποντιακού και Μικρασιατικού Ελληνισμού ας ανατρέξουμε στις σελίδες της ιστορίας και μέσα απ' αυτές, ας βρούμε τόσο την αλήθεια όσο

και την πίστη των Ελλήνων για ελευθερία και πολιτισμό, για τα οποία δεν λογάριαζαν οποιεσδήποτε θυσίες ανθρώπινες και οικονομικές.

Ο Ελληνισμός του Πόντου και της Μ. Ασίας κατά τον Δ' αιώνα μ.Χ. ανήρχετο σε 32 εκατομμύρια χριστιανούς Ορθόδοξους με 300 επισκοπές και μητροπόλεις. Δόξα, τιμή και ευλογία Θεού σ' Ανατολή και Δύση. Ο ήλιος ακτινοβολούσε το ανέσπερο φως του Χριστού. Αλλά σήμερα;

"Ν' απλή εμάς και βάι εμάς, 'πάρθεν η Ρωμανία.

Καμιά καμπάνα δεν χτυπά πλέον εκεί, κανείς επίσκοπος, κανείς ιερέας δεν υπάρχει εκεί.

Η πατρώα κληρονομία παρεδόθη τοις αλλοφύλοις".

Αλλοίμονο ποιά αλλαγή πραγμάτων. Ποιά αντίθεση προς την αρχαία δόξα!!

Αν ζούσε στις μέρες εκείνες και αυτές που εμείς ζούμε, ο Ιερεμίας και έβλεπε την ανήκουστη συμφορά του Ελληνισμού του Πόντου και της Μ. Ασίας, θα ξεσπούσε σίγουρα σε δάκρυα και θα επαναλάμβανε τους θρήνους του:

"Μνήσθητί, Κύριε, ότι εγεννήθη ημίν επίβλεψον και ιδέ τον ονειδισμόν ημών.

Κληρονομία ημών μετεστράφη αλλοτρίοις, οι οίκοι ημών ξένοις. Ορφανοί εγεννήθημεν, ούχ υπάρχει πατήρ, μητέρες ημών ως αι χήραι" (Θρην. 5, 1-3).

Και η πατρίδα μας δεν θα παύσει να θρηνεί την μεγάλη αυτή εθνική συμφορά. Γι' αυτό και κάθε χρόνο σε διάφορα σημεία της πατρίδας μας, όπου κατοικούν Πόντιοι και Μικρασιάτες τελούν ιερά μνημόσυνα των μαρτύρων της πίστης και της πατρίδας μας.

Ω, πόσες θυσίες!! Οποίον μέγεθος θυσιών!!

Αν σκεφθούμε πώς, στην αρχή της παρουσίας εκατονταετηρίδας, στον Πόντο και την Μ. Ασίαν ζούσαν 4 περίπου εκατομμύρια Έλληνες, σταθείτε κάπου σε μια κορυφή ενός βουνού και κρατώντας την καρδιά σας, μετρείστε νοερά την ατελείωτη αλυσίδα των μαρτύρων.

συνεχεια στη σελ. 2

ΑΛΛΑΓΕΣ

ΣΤΗΝ ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΜΑΣ

Ο γνωστός σε όλους και αγαπητός από όλους μας ακούρατος εργάτης των γραμμάτων, ο Πόντιος λόγιος κ. Σταύρος Κοταμανίδης, που με προθυμία είχε αποδεχθεί προ έτους την πρότασή μας και ανέλαβε την ευθύνη της επιμέλειας της έκδοσης της εφημερίδας μας, μετά από ένα πρόβλημα υγείας, που παρουσιάστηκε τον τελευταίο καιρό, και καθ' υπόδειξη των ιατρών, επιβάλλεται να μείνει για ένα χρονικό διάστημα (σύντομο ευχόμαστε) μακριά από κάθε επίπονη δραστηριότητα. Έτσι με μεγάλη του λύπη μας παρακάλεσε να τον απαλλάξουμε από την ευθύνη που είχε επωμισθεί.

Η διοίκηση του συλλόγου αποφάσισε να αναθέσει την επιμέλεια της έκδοσης στον διακεκριμένο φιλόλογο, διευθυντή γυμνασίου, κ. Γιάννη Ρωμανίδη, που με ενθουσιασμό αποδέχθηκε την πρόταση.

Ταυτόχρονα ορίστηκε συντακτική επιτροπή από τους (με αλφαβητική σειρά):

1. **Ευθυμιάδη Βασίλειο**, υπεύθυνο της ραδιοφωνικής λαογραφικής εκπομπής του συλλόγου μας "Ποντιακές Στιγμές"
2. **Μαγδανοζίδου - Τσιγαρίδα Μάρθα**, Γεν. Γραμματέα του Συλλόγου
3. **Ρωμανίδη Γιάννη**, Φιλόλογο
4. **Φεστεριδίδη Τάσο**, συνταξιούχο Διδάσκαλο

ΤΑ ΝΕΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

- Την Κυριακή 24-1-93 διοργανώθηκε εκδρομή-επίσκεψη στο συνοριακό φυλάκειο του Αγγίστρου με συμμετοχή του Δ/κού Συμβουλίου, του χορευτικού συγκροτήματος, του τμήματος γυναικών και λοιπών μελών του συλλόγου. Η εκδρομή, με την βοήθεια και των καλών καιρικών συνθηκών, είχε μεγάλη επιτυχία.

- Η προγραμματισμένη για την Κυριακή 31-1-93 επίσκεψη στην Ανω Βροντού ανεβλήθη λόγω των κακών καιρικών συνθηκών και θα πραγματοποιηθεί εν καιρώ.

- Με απόφαση του Ιδρύματος Υποδοχής και Αποκατάστασης Παλινοστούντων ο Πρόεδρος του Συλλόγου διορίστηκε μέλος της επιτροπής διαπραγμάτευσης για την αγορά ακινήτων για την στέγαση των παλινοστούντων από την τ. Σοβιετική Ένωση. Η επιτροπή σε πρώτη φάση διαπραγματεύθηκε και έκλεισε συμφωνίες για αγορά κατοικιών από 19 ως 23 Ιανουαρίου στην Ξάνθη και από 25 ως 30 Ιανουαρίου στην Κομοτηνή.

- Πραγματοποιήθηκε στις 26 Φεβρουαρίου ο αποκριάτικος χορός του Συλλόγου στο νυκτερινό κέντρο ΡΕΑ επί του δρόμου Σερρών - Νιγρίτας. Υπήρξε μεγάλη συμμετοχή και το πρόγραμμα ήταν πλούσιο.

- Προγραμματίστηκε για την Τετάρτη 17-3-93 η πρώτη συνάντηση Ποντίων σπουδαστών των ΤΕΙ, που θα αποτελέσουν τον πυρήνα του δημιουργούμενου τμήματος Νεολαίας του Συλλόγου μας.

- Εντός του μηνός θα γίνει συνάντηση Ποντίων αθλητικών παραγόντων για την οργάνωση αθλητικού τμήματος είτε στα πλαίσια του Συλλόγου είτε σε συνεργασία.

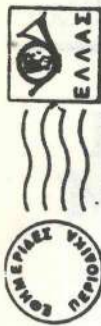

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1993

ΧΡΟΝΟΣ Β'

ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 8

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ.150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΟΔΗΣΣΟΣ και ΠΟΝΤΙΑΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

Γράφει ο Γιάννης Ρωμανίδης

Η παρόρμηση για το παρόν άρθρο μας δόθηκε από τα γεγονότα της 25ης Μαρτίου. Ο δήμος της Οδησσού παραχώρησε κατ'εξαιρεση και με συμβολικό μίσθωμα για τα ερχόμενα 99 χρόνια το Οίκημα της Φιλικής Εταιρείας στο Ι.Ε.Π. (Ίδρυμα Ελληνικού Πολιτισμού), για να στεγαστούν τα γραφεία. Παραχωρήθηκαν επίσης και τα δύο διπλανά κτίρια, ένα από τα οποία θα μετατραπεί σε μουσείο των Φιλικών. Επίσης η οδός και η πλατεία Κράσναγια μετονομάστηκαν σε πλατεία Ελλήνων. Αυτή είναι η είδηση. Αναφορά στο γεγονός έγινε από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Στον τύπο διαβάσαμε για την Οδησό, Τη Φιλική Εταιρεία και τον όρκο των Φιλικών. Ο κάθε σχολιαστής ερμήνευσε το γεγονός ανάλογα με το σκοπό που ήθελε να υπηρετήσει. Εύλογα και μείς ερμηνεύουμε από τη συμβολή του Ποντιακού Ελληνισμού, γιατί αγνοηθήκαμε παντελώς. Ένα μικρό σύντομο οδοιπορικό στην ιστορία της συγκεκριμένης περιοχής θα πείσει τους αναγνώστες μας.

Στην αρχαιότητα ο ελληνικός αποικισμός κατευθύνεται στα βορειοανατολικά παράλια του Ευξείνου Πόντου και συναντάμε τις αποικίες Φάση, Διοσκουριάδα, Ποντικάπαια (Κίρτο), τη Θεοδοσία, Φαναγόρεια, την Τάναϊ, την Οδησό (Οντέσσα) και την Ολβία. Στα δυτικά την Αγχίαλο και την Απολλωνία (Σωζόπολη). Οι περισσότερες απ' αυτές είναι αποικίες των Μιλησίων 7ος π.Χ. αιώνας. Μ' αυτές τις αποικίες ο Ευξείνιος απέκτησε μεγάλη αίγλη και σπουδαιότητα κινώντας το εισαγωγικό εμπόριο της Ελλάδας κατά τους κλασσικούς και μεταγενέστερους χρόνους, κυρίως σε είδη ξυλείας, σιτηρών ακόμη και δούλων από τη Σκυθία, βορειότερα της Οδησσού.

Οι μύθοι της αρχαιότητας που σχετίζονται με την περιοχή είναι η Ταυρική Ιφιγένεια. Σύμφωνα με μία εκδοχή ο Βασιλιάς των βαρβάρων της Ταυρικής, Θόας, κυνηγώντας τον Ορέστη με την αδελφή του Ιφιγένεια δεν επέστρεψε στη χώρα του, αλλά εγκαθίσταται στην περιοχή του Πόντου, που απ' αυτόν ονομάζεται Θοανία (Τόνγια στα τουρκικά) ιδρύοντας ομώνυμη πόλη.

Ο Μιθριδάτης επεξέτεινε το κράτος του ως τα βόρεια παράλια και πολλαπλασίασε το βασίλειό του στον παραλιακό Πόντο.

Ο Πομπήϊος το 64/63 αφού ίδρυσε τη διπλή επαρχία Βιθυνίας και του Πόντου, τα υπόλοιπα ποντιακά εδάφη μοίρασε σε δυνάστες που παραχώρησαν συμμαχία στους Ρωμαίους εναντίον του Μιθριδάτη.

Τη χερσόνησο της Ταυρικής (Κριμαία) δώρισε ο Πομπήϊος στο γιό του Μιθριδάτη, Φαρνάκη Β'.

Στα χρόνια του Βυζαντίου η περιοχή φέρει τη σφραγίδα του ποντιακού πολιτισμού, μολονότι κατοικείται και από άλλα σλαβικά φύλα.

Μετά την πτώση της Τραπεζούντας στα 1585 πολλοί Έλληνες Πόντιοι συρρέουν στους Τατάρους της Κριμαίας, απ' όπου αργότερα το 1777 μεταφέρθηκαν στην περιοχή της Μαριόπολης, στην Αζοφική. Η συρροή του ποντιακού ελληνισμού από την Χαλδία οφείλεται κυρίως στην εξώμωση. Εκεί ιδρύουν πολλούς οικισμούς ποντιακούς.

Στα χρόνια του Μεχμέτ Κιοπρουλού, κάτοικοι της περιοχής Οφεως και Ριζαίου απελασμένοι συνέρρευσαν στην Κριμαία, Οδησό και Μολδαβία, όπου ως τα τέλη του 19ου αιώνα διατηρούσαν έτσι ακμαίο το ελληνισμό και τον πατριωτισμό της χώρας στους Ποντίους.

Στα χρόνια του νεότερου ελληνισμού ιδρύεται η Οδησσός από τους Οντεσσίτες δηλαδή τη Φιλία των Οδεσσιτών που ήταν όλοι Πόντιοι.

Από τους 3.150 χιλιάδες αρχικούς κατοίκους οι 2.500 ήταν Πόντιοι Έλληνες.

Στα χρόνια του Μεγάλου Πέτρου (1682 - 1725) ιδρύεται η πόλη χτίζεται το λιμάνι και η πόλη της Οδησσού από τεχνίτες Πόντιους που καλοπληρώθηκαν από τον Μ. Πέτρο. Φαίνεται πως ήταν οι καλύτεροι τεχνίτες της περιοχής και της Ρωσίας. Αυτοί λοιπόν σύμφωνα με την παράδοση ανέπτυξαν και την περιοχή σε ένα ελληνικό πολιτιστικό κέντρο. Στην περιοχή της σώζεται επιγραφή στα ελληνικά που αναφέρει "Ου παραδίδομεν Χερσόν έως της τελευταίας ρανίδος αίματός μας". Η

Ίδια επιγραφή σώζεται σήμερα γραμμένη στα Ρωσικά και με το ίδιο νόημα.

Στα 1814 ιδρύεται εκεί η Φιλική Εταιρεία από τους τρεις Έλληνες εμπόρους: Ξάνθο, Σκουφά και Τσακάλωφ. Οι στόχοι τους ήταν γνωστοί. Επισμαίνουμε κυρίως τη "σύζευξη σπάθης και γραφίδος" ή αναλυτικότερα τη συμμετοχή των διαφωτιστών στον αγώνα του '21. Αντίθεση στη σκέψη αυτή των διαφωτιστών αποτελεί η απάντηση του Υψηλάντη στον Ξάνθο κατά την πρώτη συνάντησή τους. Ενδεικτικά παραθέτουμε αποσπάσματα της συνομιλίας τους: Ξάνθος: "Με ποιά μέσα και με ποιούς οδηγούς, πριγκιπά μου, να ενεργήσουν οι δυστυχείς Έλληνες τη βελτίωση της πολιτικής τους κατάστασης. Όλοι οι καλοί ομογενείς καταφεύγουν σε ξένους τόπους και αφήνουν τους ομογενείς τους ορφανούς. Ο Καποδίστριας υπηρετεί τη Ρωσία, ο πατέρας σου το ίδιο, ο Καρατζάς την Ιταλία και σύ έχασες το δεξί σου χέρι για χάρη της Ρωσίας. Άλλοι ισάξιοί τους έφυγαν στην Χριστιανική Ευρώπη χωρίς να φροντίζουν για τους δυστυχείς αδελφούς των".

Υψηλάντης: "Εγώ εγνώριζον ότι οι ομογενείς μου είχαν ανάγκη από εμέ και εστοχάζοντο ότι ηδυνάμην να συντελέσω εις την ευδαιμονίαν των, σοι λέγω εντίμως, ότι ήθελον μετά προθυμίας κάμω κάθε θυσίαν, ακόμη και την κατάστασίν μου και τον εαυτόν μου υπέρ αυτών".

Στις 10 Απριλίου ορκίστηκε ως μέλος της Φιλικής Εταιρείας και ανέλαβε την αρχηγία της με τα γνωστά θετικά αποτελέσματα.

συνεχεια στη σελ. 2

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

Οι Πόντιοι φοιτητές των Τ.Ε.Ι. και ΤΕΦΑΑ Σερρών

Πάντοτε υπήρχε η προδιάθεση, η ευαισθησία και ο προβληματισμός των Ποντίων φοιτητών για τις ρίζες τους τις παραδόσεις και για τις χαμένες πατρίδες, που τόσο νοσταλγικά ακούνε από διηγήσεις των παππούδων και των γονιών τους. Τα τελευταία, όμως, γεγονότα με την κρισιμότητα των ε-

θνικών μας θεμάτων, με την σε βάρος του Ελληνισμού εχθρική διάθεση φίλων κα εχθρών, ξεσκέπασαν ιστορικές μνήμες αλησμόνητες και η συναισθηματική φόρτιση έφτασε στο ζενίθ.

Χρειαζόταν, λοιπόν, μια σπίθα για να φουντώσει, να γιγαντωθεί και να γίνει πράξη η επιθυμία για ανανέωση και συνέχιση των πατροπαράδοτων

παραδόσεών μας. Χάρη στην πρωτοβουλία, το ζήλο και το θερμό ποντιακό ενθουσιασμό του εξαίρετου Καθηγητή των Τ.Ε.Ι. Σερρών κ. Μεταλλίδη Κων/νου, σε συνεργασία με τον Πρόεδρο του τοπικού ποντιακού συλλόγου κ. Μωυσιάδη, στις 17/3/93 δημιουργήθηκε, ο πρώτος πυρήνας, η πρώτη ομάδα Ποντίων φοιτητών Τ.Ε.Ι.

συνεχεια στη σελ. 2

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ 1993
ΧΡΟΝΟΣ Β'
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 10
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΕΙΔΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗΝ ΠΟΝΤΙΑΚΗ ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ

γράφει ο Γιάννης Ρωμανίδης

Ανακοίνωση

Η Εύξεινος Λέσχη Σερρών σε συνεργασία με την ΠΟΙΠΕ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων), συγκεντρώνει τρόφιμα για τους Έλληνες αδελφούς μας της Γεωργίας που δεινοπαθούν.

Παρακαλούνται οι Πόντιοι και οι φιλοπόντιοι να πλαισιώσουν το σύλλογο στην προσπάθειά του. Η συγκέντρωση θα γίνει μέχρι 30 Αυγούστου 1993.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο 25639 και στα γραφεία της Λέσχης.

Με τη λήξη των χορευτικών μαθημάτων

Τέλος Ιουνίου. Αρχή διακοπών για εργαζόμενους, μαθητές σχολείων και συλλόγων. Επί τη λήξει των χορευτικών μαθημάτων ο χοροδιδάσκαλος κ. Γιώργος Αλεξανδρίδης δεξιώθηκε το συγκρότημα του Π. Συλλόγου Ν. Πετριτσίου στις 30-6-93 σε οικογενειακή ταβέρνα στο Παλαιόκαστρο.

Τυχαία βρεθήκαμε και μεις.

Η Σούλα και Δέσποινα Τριανταφυλλίδου, η Αφροδίτη Μπιζέκη, η Λιάνα Αναστασιάδου, η Άννα Κτρίδου, η Λίτσα Γκόρα, η Σιαμπάνη Παγώνα και η Κυρμανίδου Αννα άφησαν άριστες εντυπώσεις με το συγχρονισμό, τη ζωντάνια και τη λεβεντιά τους.

Δικαίωσαν και καταξίωσαν τον άριστο χοροδιδάσκαλο και φίλο της Ευξεινού Λέσχης κ. Γιώργο Αλεξανδρίδη. Νάταν όμως μόνο αυτή η είδησή μας. Το μουσικό συγκρότημα πλαισίωσαν ο παλαιάμαχος λυράρης Γιούρας Κοσμίδης, ο Γρηγόρης Αλεξανδρίδης με το αρμόνιο του, ο τραγουδιστής Θέμις Ιακωβίδης από τα Κ. Πορόια και ο 16χρονος λυριτής Κουρουκλίδης Φάνης από τον Ασκό Πολυδενδρίου Κιλκίς.

Το γλέντι κράτησε ως τις πρωινές ώρες. Την παράσταση έκλεψαν οι φιλοξενούμενοι Κουρουκλίδης Φάνης και Θέμις Ιακωβίδης. Δεν μπορούμε να διακρίνουμε κανέναν ανώτερο από τον άλλον. Ο νεαρός λυράρης κατέπληξε και ο κεμετσός στα χέρια του έγινε κυριολεκτικά παιχνιδάκι με πολλά κελαϊδίσματα. Τι παίξιμο και ντο κλαδία και παρακλάδε. Σαν γνήσιο ποντιόπουλο βγαλμένο από τον Πόντο τούτη τη στιγμή. Οι μεγάλοι λυράρηδες σε λίγο θα χωριούν μπροστά του κατά κοινή ομολογία. Όσο για τον τραγουδιστή Θέμη Ιακωβίδη με το πλούσιο ποντιακό ρεπερτόριο και την κελαριστή φωνή, ένα μόνο μπορεί να διατυπώσει κανείς, ότι είναι γεννημένος μόνο γι' αυτό το επάγγελμα. Θά'λεγα λοιπόν ότι εκείνη τη βραδιά αντιλάλησαν οι ρεματιές κι έστειλαν το αντιβούισμά τους στα πέρατα των πανελλήνων και του κόσμου. Ο Πόντος δεν πεθαίνει. Συνεχίζει να ζει ακμαίος σ' όλες τις γωνιές της Ελλάδος και κυρίως στην ακριτική περιοχή μας. Λες και γεννήθηκαν στον Πόντο οι καλεσμένοι μας.

Και αληθινό μήνυμα τους το "Άμμες δε γε εσόμεθα πολλώ Καρόνες".
Ίσως ο Λευτέρης Παπαδόπουλος θα διατύπωνε αλλιώς τη φράση μου. Χαίρε Πόντε με τα βλαστάρια σου, ανώνυμα και επώνυμα, σημαντικά και άσημα.

Γιάννης Ρωμανίδης

Να θυμηθούμε τα τείχη που γκρεμίστηκαν από τις άναρθρες κραυγές.

Τα ακέφαλα πτώματα που χορεύανε τρελά και τρέχανε μεθυσμένα.

Να μιλήσουμε για τις ξυπόλυτες μάνες που σέρνονταν στα χαλάσματα.

Για τις φλεγόμενες πόλεις, τα σωριασμένα κουφάρια στους δρόμους, για το δάκρυ των μελλοθανάτων.

Δεν μπορούμε εμείς πού ανήκουμε στην τρίτη ξεριζωμένη γενιά, να μην έχουμε επιρροή των γεγονότων που έτρεξαν έξω από το σπίτι μας.

Η ιστορία των Ποντίων, ένας πνευματόκηπος με άδικα κομμένα ρόδα.

Με το να ξύνομε πληγές, δε σημαίνει ότι είμαστε πολεμοχαρείς και ιμπεριαλιστές. Χάσαμε τις πατρίδες μας, να μη χάσουμε και τη μνήμη μας.

Εχουμε δικαίωμα αναφαιρέτο σ' αυτήν και γι' αυτό τουλάχιστον διεκδικούμε την αναγνώρισή μας.

Πριν παρουσιάσω τα ντοκουμέντα της γενοκτονίας θα σταθώ για λίγο στην ανάσα του ελλητισμού του Πόντου μετά τα 1860.

Οι Δυνάμεις πίεσαν το Σουλτάνο να δώσει λευτεριά συνείδησης και πίστης, σ' όλα τα έθνη και τις φυλές που ζούσαν κάτω από το βαρύ του ίσκιο, στη βάρβαρη αυτοκρατορία. Συστήθηκε διεθνής επιτροπή στην Τραπεζούντα που διακήρυξε πως στην Τουρκία ο καθένας ήταν λεύτερος να δηλώσει την πίστη και το έθνος του και να καταγραφεί στα

καινούργια ληξιαρχικά βιβλία του κράτους.

Και τότε όλοι οι γκιαουρήδες θαρρετά δήλωσαν την πίστη και το έθνος τους: χριστιανοί! Ενα σωρό μολάδες πέταξαν τα σαρίκια και δήλωσαν πως ήσαν παπάδες χριστιανοί.

Να το θαύμα της Ανάστασης. Ο ιστορικός αναφέρει:

"Ο Πόντος ανέκτησε και προσέλαβε την προ 5 αιώνων γνήσια ελληνική μορφή και όψη του. Πανταχού της χώρας συνήντα τας ελληνικάς πόλεις μετά μεγαλοπρεπών και επιβλητικών δημοσίων κοινοτικών και ιδιωτικών κτιρίων, ωραίων ναών, ευαγών εκπαιδευτηρίων, βιβλιοθηκών, λεσχών, αναγνωστηρίων, τεχνουργείων και εν γένει παντός χαρακτηριστικού φιλοπρόοδου κοινωνίας".

Οι Έλληνες εκτοπίζουν τους Τούρκους με αγορές κτημάτων και κατοικιών, εργαζόμενοι αποκτούσαν, ενώ εκείνοι εθισμένοι στην ανατολίτικη ραστώνη και στερημένη από τα χαράτσια και τους κεφαλικούς φόρους, μειώνονταν διαρκώς και υποδουλώνοντας οικονομικά.

Ησυχία και χαρούμενη κυλά τώρα η ζωή σ' όλο τούτο τον χώρο.

Γράφουν την πανάρχαια και πολυτάραχη ιστορία του ελλητισμού, που η φύτρα του κρατά από την Ιωνία και την αρχαία Ελλάδα.

Γι' αυτό μας αποκαλούν και σήμερα ακόμη Γιουνάν= Ιωνία.

Με λίγα λόγια, ο θεατρικός συγγραφέας

Συνεχεια Στη Σελ. 4

Η ειδική αναφορά στην Ποντιακή γενοκτονία δεν μας ανάγει σε ιδιαίτερη φυλή από τους Μικρασιάτες και Θρακιώτες ξεριζωμένους, ούτε μας διαστέλλει από τον υπόλοιπο ελληνικό κορμό.

Απλά είναι η αποφράδα ημέρα των Ποντίων. Με το σημερινό μνημόσυνο η Εύξεινος Λέσχη Σερρών και ο Ποντιακός κόσμος εκπληρώνουν ένα χρέος ιερό και επιτελούν ένα υπέρτατο καθήκον.

αναπολώντας νοσταλγικά λαμπρές εποχές, στρέφουν τη μνήμη τους ευλαβικά στο ένδοξο και τραγικό παρελθόν, επικοινωνούν ψυχικά με τους ηρωικούς και αθάνατους νεκρούς, πετούν τη σκέψη τους στις αλησμόνητες πατρίδες, διεκδικούν την αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων, βαρυνεθούν.

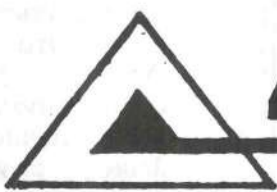
Γιατί η φυλή μας κουβαλά φορτία από κουρελιασμένες μνήμες, αναμνήσεις που καίγονται, κρατώντας αναμμένη την ιστορική αίσθηση.

Ηρθαμε να υμνήσουμε τη γενιά που ήταν μια αστραπή με πνιγμένη βροντή. Τη γενιά που καταδιώχτηκε σα ληστής, σύρθηκε σε πορείες θανάτου. Μοιράστηκε σαν αντίδωρο τη ζωή και το θάνατο.

Κραύγασε έξαλλη στα αμελέ-ταμπουρού.

Ηρθαμε να εκφράσουμε αυτά που μας καίνε.

Να πωγουρίσουμε στο χλιοτρυπημένο σώμα της Μικρασίας και του Πόντου.

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΙΟΥΛΙΟΣ 1993
ΧΡΟΝΟΣ Β'
ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 11
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 150 ΔΡΧ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Αφιέρωση στη Μαύρη Επέτειο της Κυπριακής Τραγωδίας

Για τη συνεχιζόμενη Κυπριακή τραγωδία

λίγες σκέψεις μας αφιερώνουμε στους αδελφούς μας

πρόσφυγες και αγνοούμενους Κυπρίους

Γευθήκαμε και μεις το πικρό ποτήρι της προσφυγιάς και νιώθουμε μεγαλύτερο πόνο. Μόνο οι ξένοι αλάργα-αλάργα κάθονται και ανάρια-ανάρια κλαίει κατά τη δημοτική μας ποίηση.

Χρόνους δεκαεννιά τώρα ακούμε το ίδιο τροπάρι. Να υπάρξει δηλαδή δίκαιη και βιώσιμη λύση του Κυπριακού, το δράμα των αγνοουμένων, επιστροφή των προσφύγων στις εστίες τους, αδιαλλαξία της Τουρκικής πλευράς, συζητήσεις επί διαβουλεύσεων και ο χορός καλά κρατεί.

Η ρεαλιστική πλευρά της υπόθεσης διαβεβαιώνει άλλα. Δηλαδή η εισβολή του Ατίλα και η κατοχή ενός κυρίαρχου κράτους-μέλους του ΟΗΕ προσβάλλουν τη νοημοσύνη μας, τον πολιτισμένο κόσμο και το μεγάλο παγκόσμιο οργανισμό. Γιατί η διακυπριακή διαφορά δεν μπορεί να εξαρτάται από τη βουλιμία και την αρπακτικότητα της

Τουρκίας. Η παραμονή των στρατευμάτων κατοχής είναι η διολίσθηση από το προσωρινό στο μόνιμο. Το ότι ο Ντεκτάς οργανώνει κράτος ανενόχλητος, προσβάλλει και τους συμμάχους μας. Προβάλλει διαρκώς κοπιώδεις συζητήσεις για την Αθήνα όταν ενίοτε πιέζεται άνωθεν. Ενδειξη καλής θέλησης από την Αγκυρα δεν πρόκειται να υπάρξει ποτέ, γιατί η ως τα τώρα συμπεριφορά της δεν στοιχειοθετεί κάτι παρόμοιο.

Αντίθετα οι αρπακτικές διαθέσεις των οσμανλίδων φθέγγονται καθημερινά στο Αιγαίο με παραβιάσεις, στη Θράκη με τις προκλητικές δηλώσεις. Ενώ για τον αφανισμό του πληθυσμού της πόλης ντύνονται το λευκίμονα μανδύα ανατολίτικης υποκρισίας και τηρούν σιωπήν ιχθύος. Όσο για τον ΟΗΕ όπως λέει και ο Ουμπέρτο Εκο "η ανθρωπότητα ολόκληρη όταν σκοντάφτει σε ένα κακό, που το γνωρίζει πολύ καλά,

το παραδέχεται δημόσια, κάνει απόπειρες εξαγνιστικής εξιλέωσης και ξαναπέφτει στο κακό ή το διαιωνίζει, γιατί η δράση εξ αποστάσεως εμποδίζει τον εντοπισμό του στην αρχή της διαδικασίας".

Όμως για να διατηρήσουμε όσα διαφεντεύομαι τώρα, πρέπει μάλλον να αναθερμάνουμε όσα επωφελή δεν εκμεταλευτήκαμε από αληθινούς συμμάχους και να μην κωφεύουμε στις κυνικές δηλώσεις των εναγνίων μας. Ακόμη μια πρόταση ονειρώδη θα μπορούσαμε να κάνουμε.

Με την είσοδο στην ΕΟΚ διανοίγονται νέες προοπτικές ελεύθερης διακίνησης των μελών της. Έτσι με την ειρηνική διείσδυση ίσως το όνειρο γίνει πραγματικότητα (ο πεινασμένος σ' όρομα νατ κοτέρε ελέπ).

Υπομονή αδέλφια Ακρίτες.

Γιάννης Ρωμανίδης

Ανακοίνωση

Η Εύξεινος Λέσχη Σερρών σε συνεργασία με την ΠΟΠΣ (Πανελλήνια Ομοσπονδία Ποντιακών Σωματείων), συγκεντρώνει τρόφιμα για τους Έλληνες αδελφούς μας της Γεωργίας που δεινοπαθούν.

Παρακαλούνται οι Πόντιοι και οι φιλοπόντιοι να πλαισιώσουν το σύλλογο στην προσπάθειά του. Η συγκέντρωση θα γίνει μέχρι 30 Αυγούστου 1993.

Πληροφορίες στο τηλέφωνο 25639 και στα γραφεία της Λέσχης.

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ

του Τάσου Φεστερίδη

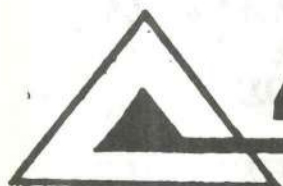
(Μέρος 1ο)

"Α ακηκόαμεν τοις ωσίν ημών και εωράκαμεν τοις οφθαλμοίς ημών και α πεπόνθαμεν" (Ιωαν. α.1)

(Απ' αυτά που ακούσαμε, απ' όσα είδαμε και από όσα πάθαμε κατά τα δεινοπαθήματα του Ελληνισμού και περισσότερο των Ποντίων).

Εβδομήντα τέσσερα χρόνια πέρασαν από τότε, που στις 19 Μάη 1919 ο Μουσταφά Κεμάλ αποβίβασε στην Σαμψούνα του Πόντου τα τουρκικά στρατεύματά του και άρχισε τα εξοντωτικά σχέδιά του κατά των Ελλήνων Ποντίων.

συνεχεια στη σελ.2

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΥΓΟΥΣΙΟΣ 1993
ΧΡΟΝΟΣΒ'
ΑΡ.ΦΥΛΛΟΥ 12
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ: "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

"Η ΜΟΝΗ ΣΟΥΜΕΛΑ στον Πόντο"

Του Γιάννη Ρωμανίδη

Η στιβαρή γιορτή της Παναγίας δίνει το έναυσμα στους αυγουσιάτικους "Ακρίτες" να αναφερθούν στο ιστορικό μοναστήρι.

Για μας τους Πόντιους είναι σύμβολο της θρησκευτικής και κοινωνικής ενότητας, της χριστιανικής αδελφοσύνης, το λίκνο του ποντιακού ελληνισμού.

Η ακτινοβολία της μονής είναι πανελλαδική, η θρησκευτική της εμβέλεια σχεδόν μοναδική. Γ' αυτό παρατηρείται κοσμοσυρροή στο πανηγύρι της. Φυσικά οι προσκυνητές δεν είναι μόνο πόντιοι. Με επισκέπτες απ' όλο τον Ελλαδικό χώρο κατακλύζονται οι δύο μεγαλουπόλεις Βέροια και Νάουσα. Η μονή είναι χτισμένη στην κορυφή του Βερμίου, το προσιτό βουνό που έχει ανοιχτά τα στερνά του, για να υποδέχεται τους επισκέπτες του.

Όμως και στον Πόντο η μονή χτισμένη στο όρος Μελά είχε τη δική της ιδιαιτερότητα και θεϊκή προστασία όπως παραθέτουμε το κτητορικό της.

Την πρώτη ιστορία της μονής /Κτητορικών συντάξε, πάντως, ο Νεόφυτος Καυσοκαλυβίτης. Πηγή της ήταν κυρίως, κατά τα γραφόμενα του ίδιου, Ανώνυμου τινός κώδηξ, παλαιότατος και πολυχρόνιος τα περί της Σεβασμίας Μονής του Σουμελά εν μεμβράναις άνευ προσωδίων γεγραμμένος και αυτοίς τοις ολίγοις δυσαναγινωσκόμενος και εν τη αρχή και εν άλλοις μέρεσιν ελλιπής, εκ της πολυκαιρίας και σήψεως...

Κατά το κτητορικό του ιστορικό μοναστήρι ιδρύθηκε ως εξής: Μία από τις 3 εικόνες της Θεοτόκου, που ζωγράφησε ο Ευαγγελιστής Λουκάς, την τρίτη απ' αυτές, την άφησε πεθαίνοντας στη Θήβα, σε έναν μαθητή του, τον Ανανία. Εξαιτίας αυτής της εικόνας, οι Θηβαίοι έχτισαν ναό της Παναγίας της Αθηναίας, και σ' αυτή την εκκλησία έμεινε η εικόνα ως τα χρόνια του Θεοδοσίου Α'. Τότε, περί το 379/380, η Παναγία εμφανίστηκε κατ' όναρ στον ευσεβή χριστιανό Βασίλειο και τον ανεψιό του Σωτήριχο προστάζοντάς τους να εγκαταλείψουν τα πάντα, ν' αλλάξουν τα ονόματά τους και να υπακούσουν στις εντολές της. Έτσι, ο Βασίλειος-Βαρνάβας και ο Σωτήριχος-Σωφρόνιος μοίρασαν την περιουσία τους στους φτωχούς και πήγαν να προσκυνήσουν την Παναγία την Αθηναία στη Θήβα. Εκεί, άκουσαν μια φωνή να τους λέει, εγώ προπορεύομαι, τέκνα, όπως προείπον, εις όπερ εξελαξάμην Όρος του Μελά, μεθ' υμών ούσα. Οι δύο

μοναχοί από την Θήβα πηγαίνουν στα Μετέωρα και στη συνέχεια στη μονή Ιβήρων του Αγ. Όρους, απ' όπου με πλοιάριο φθάνουν στη Μαρώνεια της Θράκης. Πεζοπορώντας, ύστερα, μέσω Ραιδεστού έρχονται στη Κωνσταντινούπολη κι από εκεί με ένα τραπεζουντιακό πλοίο κατευθύνονται στην Τραπεζούντα, όπου προσκυνούν την Θεοτόκο Χρυσοκέφαλο και την Κάρα του Αγ. Ευγενίου για να κατευθυνθούν, κατόπιν, στο εσωτερικό του Πόντου. Μετά τις Καρυές/Τζεβιζλούκ, όμως, μπερδεύονται. Φιλοξενούνται πάντως στο χωριό Κουσιπιδή και εκεί πληροφορούνται ότι τα ψάρια, που έφαγαν, ψαρεύτηκαν στον Πυξίτη, ποταμό που κατεβαίνει από το όρος Μελά. Ξεκινούν την άλλη μέρα, νυχτώνοντας στο δάσος και το επόμενο πρωί βλέπουν την κορυφή του βουνού πάνω από τα δέντρα και σμήνη χελιδονιών να μπεινοβγαίνουν σε μια αόρατη σ' αυτούς σπηλιά. Φτάνοντας, όμως στη βάση του βουνού σταματούν, γιατί δεν υπήρχε τρόπος ν' ανέβουν και τότε μια θεόπεμπτη σκάλα λύνει το πρόβλημά τους. Μόλις μπαίνουν στο σπήλαιο, τα χελιδόνια το εγκαταλείπουν, και οι δυο μοναχοί βλέπουν την εικόνα σε μια εσοχή.

Επειτα από πολλές προσευχές, αρχίζουν να καθαρίζουν την σπηλιά, οπότε παρουσιάζεται ένα δεύτερο πρόβλημα, η έλλειψη του νερού. Όμως και πάλι ενεργεί η Παναγία, κάτω από το βράχο, όπου ήταν θρονιασμένο το εικόνισμά της, αρχίζει να στάζει νερό. Οι μοναχοί χτίζουν ένα πρόχειρο κελί, αμέσως μετά, και τρέφονται επί 17 ημέρες μόνο με χόρτα, αλλά φτάνει έπειτα σταλμένο από τη μονή Βαζελάνος ένα μουλάρι φορτωμένο με εφόδια. Το μουλάρι εκείνο είχε ξεκινήσει δίχως αγωγιάτη, γιατί οι Βαζελιώτες μοναχοί δεν ήξεραν πού να το στείλουν. Σιγά σιγά και με τη βοήθεια των περιοίκων, χτίζεται η μονή. Πρώτα εγκαινιάζεται το εξωκλήσι του Αρχ. Μιχαήλ κι έπειτα ο ναός της Θεοτόκου, στα εγκαίνια του οποίου (386 μ.Χ.) παρευρίσκονται ο επίσκοπος Τραπεζούντος και ο Αυγουστάλιος Κορτίκιος, διοικητής της περιοχής.

Η φήμη του νέου μοναστηριού ολοένα μεγαλώνει κι απλώνεται σ' ολόκληρη τη Μ. Ασία. Η φήμη, όμως, γίνεται αιτία να συγκεντρωθούν πολλά πλούτη στη μονή, κι έτσι άπιστοι ληστές οργανώνουν μια επιδρομή εναντίον της, καταστρέφουν το μοναστήρι, σκοτώνουν τους μοναχούς και, κατά τη διανομή των λαφύρων, η εικόνα διεκδικείται από 3 ληστές. Ο ένας απ' αυτούς ωστόσο παραιτείται, κι όταν οι άλ-

λοι δύο προσπαθούν να την τεμαχίσουν, το δάσος παίρνει φωτιά, και μαζί του καίγονται και οι δύο ιερόσυλοι.

Ο τρίτος ληστής έρχεται στο σπήλαιο και μονάζει, ενώ το εικόνισμα είτε πετάει στο σπήλαιο μόνο του, κατ' άλλους, είτε μεταφέρεται σ' αυτό από τον μετανοήσαντα ληστή.

Εκτοτε, ο τόπος που κάηκε ονομάστηκε Καμένα, και σ' αυτόν τίποτε δεν φυτρώνει από τότε.

συνεχεια στη σελ.2

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΕΝΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟ

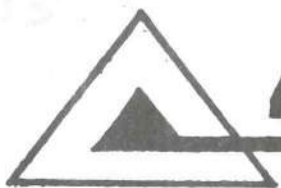
Στα πλαίσια των φετεινών εκδηλώσεων μνήμης του ξεριζωμού προγραμματίστηκαν οι παρακάτω εκδηλώσεις:

1. Την Κυριακή 19 Σεπτεμβρίου και ώρα 1.30 μ. στην αίθουσα του ΟΡΦΕΑ ο καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Νεοκλής Σαρρής θα ομιλήσει με θέμα: "Οι πραγματικές διαστάσεις της Μικρασιατικής Καταστροφής και οι συνέπειές της για τον Ελληνισμό".

2. Το χορευτικό μας συγκρότημα προσκλήθηκε και θα εμφανιστεί στις εκδηλώσεις που οργανώνει στις 8 Σεπτεμβρίου η Κοινότητα της Τριανταφυλλιάς.

3. Αρχίζουν οι εγγραφές νέων μελών στα τμήματα πολιτιστικής και καλλιτεχνικής δραστηριότητας του Συλλόγου (σχολή παραδοσιακών χορών, σχολή λύρας, χορωδία, θέατρο). Οι εγγραφές θα γίνονται κάθε Σάββατο 17 ως 19 μ.μ. στα γραφεία του Συλλόγου.

Πληροφορίες καθημερινά τις εργάσιμες ώρες στα τηλέφωνα 25639, 24167 και 58522.

ΔΟΜΟΚΑΤ Ο.Ε.

ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

Χ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Α. ΣΤΑΜΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1993
ΧΡΟΝΟΣ Β'
ΑΡ. ΦΥΛΛΩΝ
13-14
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

«Οι Γερ' και οι Γραιάδες» 'Αμεση Δημοκρατία και Δικαιοσύνη

Του Γιάννη Ρωμανίδη

Η έλη της οικογενειακής θαλπωρής τις ημέρες των αργιών είναι δυνατότερη. Τούτες τις μέρες ο πόθος για τους γονείς, την οικογένεια, τους παππούδες, τις γιαγιάδες και τα εγγόνια ισχυροποιεί τον ιστό που δένει την οικογένεια με την κοινωνία. Μια και τα Μ.Μ.Ε. μας πήγαν σε γηροκομεία και αφουγκραστήκαμε το νοσταλγικό καημό των γερόντων για το σπίτι τους, ας είναι κι αυτό το άρθρο μας τιμή και χρέος σ' όλους τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Στην πατρίδα - Πόντο λοιπόν τα γηρατειά είχαν την αρχοντιά τους μέσα στο σπίτι. Οι γέροι ήταν σεβαστά πρόσωπα, είτε άντρες ήταν, είτε γυναίκες και όταν πέθαιναν τιμούσαν ως "Εφέστιοι Θεοί".

Οι γυναίκες, σαν κοπέλες και σαν νέφες, δούλευαν όπως οι σκλάβες, μα στα γεράματά τους γίνονταν αρχόντισσες και εισέπρατταν τον καρπό των κόπων τους. Ήταν πια ιέρειες. Γιαγιά Άγια! Στα παραμύθια της χρω-

στούν τα εγγόνια της την αχαλίνωτη δημιουργική τους φαντασία, στις παραστατικές αφηγήσεις της, τις δακρύβρεχτες για το μαρμαρωμένο βασιλιά, τα τηγανισμένα ψάρια που θα ζωντανέψουν όταν ανοίξει η "κλειστή πύλη" της Αγίας Σοφίας και σηκωθεί πάνοπλος ο "Μαρμαρωμένος" πλάθεται η ιδέα της ελευθερίας. Στα μοιρολόγια της για το πάριμο της Πόλης και στα ακριτικά τραγούδια της χρωστούν την ευαισθησία και την παλικαριά τους. Η Γραία - Θεά Εστία σουμά στο "παρακαμίν" των ποντιακών παραδόσεων, πολύ μαστορεμένα συνδούλιζε την άσβεστη φλόγα της άγραφτης ιστορίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Το Έθνος και η εκκλησία της χρωστούν πολλά.

Εκτός από την αρχοντιά και τιμή μέσα στο σπίτι, οι γέροντες είχαν τη θέση τους και στην κοινωνία τους, ως αρχή - εξουσία "Μειζοτέρ" και "Μειζοτέρ" όπως τους λέγανε. Ο Ελληνοποντιακός λαός αν κατορθώσει να επιζήσει και να προκό-

ψει ανάμεσα σε υπανάπτυκτους Ασιατικούς λαούς και στις Βάρβαρες ορδές κι αν διατήρησε ανόθευτες τις Εθνικοθησκευτικές του παραδόσεις κι θεμελίωσε κοινωνικές βάσεις δεσμού ανάμεσα στους ομοεθνείς και ομόθρησκούς του, άτρωτες, το χρωστά χωρίς υπερβολή στην ηγεσία του, στους μειζοτέρους του. Ετυμολογικά η παραγωγή της λέξης από το "μείζων" και την κατάληξη -ότερος του συγκριτικού και σημαίνει τον καλύτερο, τον ανώτερο, εκλεκτότερο, τον ικανότερο.

(Πολλοί μας ψέγουν για τον αυτοπέπαινο και τον εγωισμό μας σήμερα). Κι όμως οι Πόντιοι ήταν ενάντιοι με το υπερβολικό σε χαρακτηρισμούς. Δεν μεταχειρίζονταν υπερθετικό βαθμό (μέγιστος, άριστος της αρχαίας Ελλάδας). Ήταν μετριόφρονες. Είχαν το "γνώθι σ' αυτόν" ότι "άριστος" και "τέλειος" άνθρωπος είναι δύσκολο να υπάρχει, γιατί ο χαρακτηρισμός άριστος είναι μια περιοχί ανοιχτή, που κάθε άριστου θα υπάρχει μεγαλύτερο άριστα, όπως κάθε αριθμού υπάρχει μεγαλύτερο.

Οι Έλληνες του Πόντου σε κάθε χωριό μικρό ή μεγάλο, αμιγές ή μικτό, ξεχωρίζανε μερικούς εκλεκτούς, κοινής εμπιστοσύνης διακρινόμενους για το ήθος, την αντικειμενικότητά τους και την πνευματική συγκρότησή τους, τους οποίους αναγνωρίζανε ηγεσία του χριστιανικού και ελληνικού λαού, αξιοκρατικά κι όχι ταξικά. Όλοι οι κάτοικοι μικροί και μεγάλοι έτρεφαν απεριόριστο σεβασμό και υπακοή τυφλή προς το συμβούλιο των μειζοτέρων και οι "μειζοτέρ" είχαν καθήκον να εκτελούν τίμια και αμερόληπτα το λειτουργήμα τους. "Οι Μειζοτέρ" είναι το ανώτατο δικαστήριο, το σημερινό Συμβούλιο Επικρατείας. Ο τίτλος και το λειτουργήμα του μειζοτέρου ήταν ισόβια και τα καθήκοντα τιμητικά και βαριά.

Στόχος των μειζοτέρων ήταν η διαφύλαξη και η τόνωση του Ελληνοχριστιανικού πνεύματος και η κοινωνική αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια. Δικάζανε κληρονομικές διαφορές αδέκαστα με αντικειμενικό σκοπό την συμφιλίωση και την αποκατάσταση της αγάπης μεταξύ των φιλονικούντων προσώπων.

Η εξουσία των μειζοτέρων ήταν ανωτάτη αρχή των Ελλήνων χριστιανών, των Ποντίων και η απόφασή τους τελεσίδικη, χωρίς εφέσεις και αναιρέσεις σε δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια κλιμάκια. Οι Πόντιοι κρίνανε ντροπή τους να πάνε σε Τουρκικά δικαστήρια για τις διαφορές μεταξύ τους. Πρέπει να φανταζόμαστε την προσοχή και αντικειμενική κρίση για την επιλογή στο αξίωμα του μει-

ζοτέρου από τη συνέλευση και τα μέλη της Ποντιακής οικογένειας, χωρίς ψηφοφορία, δίχως βία και νοθεία στην εκλογή. Οι Ελληνοπόντιοι θεωρούσαν προσβολή τους Εθνική και Θρησκευτική να προσφύγουν στα τουρκικά δικαστήρια που μπορούσαν με φιλοδωρήματα προς τους Τούρκους δικαστικούς να κερδίσουν οποιαδήποτε δίκη κι όταν ακομα... ήταν ολοφάνερα πεπλανημένη η απόφαση των μειζοτέρων.

"Exrare humanum est" (Το σφάλεσθαι ανθρώπινο είναι). Προτιμούσαν άδικη καταδίκη από μειζοτέρους, παρά αθώωση από τουρκικά δικαστήρια. Προσφέρανε με το κύρος τους και με τη διακριτικότητα και τη λεπτότητα τους τις καλές τους υπηρεσίες σε οικογενειακές διαφορές, για συμφιλίωση.

Θέματα που είχαν αντίκτυπο το αίσθημα της κοινής γνώμης, οι "μειζοτέρ" εδίκαζαν ενώπιον ακροατηρίου, προς ικανοποίηση του κοινού, για παραδειγματισμό.

Ναός της Θέμιδας σε δίκες μειζοτέρων ήταν ο χώρος του περιβόλου της Εκκλησίας ύστερα α-

(συνέχεια στην 3η σελ.)

«Χριστουγεννάρης φέρ' τον κρύον
ν' αϊλί εκείνον π' έχ' το Βίον».

ΣΤΟΝ ΓΙΑΝΝΗ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟ

Νασάν την μάναν που γεννά, τα τράντα χρόνεα μίαν
κι εφτάει υιόν τραντέλληναν, και με χρυσόν καρδίαν.

Εφτάει υιόν καλόγνωμον, χρυσοκαλατσεμένον
μ' όλα τα χάρεα τη θεού, να εν τονατεμένον.

Όμοια κι απaráλλαχτα, κυρού παιδίν ομέζει
τον κύρνατ' που αροθυμά, ατόνανε θαμάζει.

Άμαν, κι εγέντονε χουζιμέτ' ο κύριτς ατ' να εζήνεν
κι εχάρουσονε μετ' ατόν, κι ύστερ' την ψυν εδινεν.

Χάρετ' η μάνατ' μετ' ατόν, η γαρή τα παιδίατ'
γουρπάν όλ' ίντανε σ' ατόν, γουρπάν ίνταν σα ψύατ.

Απόγονος των Κομνηνών του Πόντου παληκάρι
ο πρόσωπος ατ' κατενόν, έχσ τη θεού τη χάριν.

Η καλατοσή ατ' έμνοστον, νάσαν που αφουκράται
και μετ' ατόν ούς να μερόν, νεσπάλ και κι κοιμάται.

Ατός εν, ο Ανθόπουλον, τη Σκάθιονος ο γιόν
έχομ' και καμαρώνομε, γοτσιά υφυπουργόν.

Χρόνεα πολλά και περισσά, ο θεόν να χαριεις σε
υείαν καλόν και προκοπήν, πάντα ο Θεόν να δισε.

Πόντιος ντ' είσαι μ' ανασπάλτς' τίμα το υπουργείουσ'
να είσαι ασπροπρόσωπος, πάντα σ' όλεν το βίος.

Μικρό δείγμα μεγάλης εκτίμησης
ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΠΑΛΑΙΟΚΑΣΤΡΟ ΣΕΡΡΩΝ

Η καθυστέρηση της έκδοσης οφείλεται στην αλληγή τυπογραφείου. Η εφημερίδα μας εκτυπώνεται στο εξής με οικονομική ευθύνη της "Ευξείνου Λέσχης" η οποία κατέληξε στο νέο τυπογραφείο αφού δέχτηκε πολλές προσφορές.

Η Σύνταξη

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Η Ευξείνου Λέσχη Σερρών, συγχαίρει τους Πόντιους Γιάννη Ανθόπουλο, Αλέκο Δαμανίδη του ΠΑΣΟΚ, και Χρήστο Καλαϊτζίδη της Ν.Δ. για την εκλογή τους στο βουλευτικό αξίωμα.

Ιδιαίτερα στον υφυπουργό κ. Γιάννη Ανθόπουλο που τιμά την ιδιαίτερη πατρίδα του, το νομό, τον Πόντο και τη Μακεδονία. Εύχεται καλή επιτυχία στις νέες ευθύνες του. Γι' αυτό η σύνταξη φρόντισε μαζί με τον Πόντιο ποιητή να του αφιερώσει και τό Ποντιακό που ακουλουθεί.

ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΣΤΟΝ ΠΟΝΤΟ - Μ. ΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗ

ΜΕΡΟΣ 3ο

Με την Αργώ μας ας παραπλεύσουμε τις παραλίες της Ιωνίας και ας περιηγηθούμε πόλεις, όπου είναι αγιασμένες με αίμα και ιδρώτα κληρικών.

Έτσι ας σταθούμε για λίγο στην Ινέπολη. Εκεί ας κλείνουμε το γόνυ και χύσουμε λίγα δάκρυα για τη θυσία των κληρικών και κατοίκων της, που εξορίστηκαν και θανατώθηκαν στη Μαλάτεια. Πιο πέρα η Κατανομή! Εκεί μάρτυρας ο Δεσπότης ΙΕΡΟΘΕΟΣ, ο οποίος αντιστάθηκε σθεναρά επάνεντι στα στίφη των Κεμαλικών ορδών. Με θάρρος απευθύνθηκε στον τούρκο Σεΐχη και είπε: «Ο Ελληνικός λαός είναι ένας αρχαίος και πολιτισμένος λαός και δεν μπορεί αν κάμει πράξεις, σαν αυτές που ανέφερε ο αφέντης, που σας μίλησε. Παρακαλώ διαλυθείτε και αφήστε ήσυχους τους Έλληνες συμπολίτες μας...». Κι ενώ στην αρχή σώθηκαν στην συνέχεια εμαρτύρησαν. Συνεχίζουμε το οδοιπορικό μας. Φθάνουμε στη ΣΙΝΩΠΗ. Εδώ εκπορίζεται το 1917 ολόκληρος ο πληθυσμός της ανερχόμενος σε 6.000

Εδώ στη ΣΙΝΩΠΗ νοερά ας μετάσχουμε της Θείας λειτουργίας με τον επίσκοπο Αριστείας. Μάρτυρες βασάνων φριχτών και εδώ. «Βάσταξον, κάρδα, βάσταξον, αν θελεις κι αν κι θελεις».

Ευλαβικά και με δέος ας σταθούμε στην ΜΠΑΦΡΑ!! Κοντά στον Άλυ ποταμό. Ω, εδώ οι 10.000 τούρκοι τσέτες περιζώνουν την ηρωική πόλη. Τα βασανιστήρια και οι ατιμώσεις βρίσκονται σε ανατριχιαστικό επίπεδο. Στο δρόμο του μαρτυρίου τους κατασφάζονται πρώτοι οι Ιερείς. Αναφερόμαστε σ' έναν από τους μάρτυρες ιερείς τον αοίδημο έξαρχο παπά-Γιάννη, ο οποίος πριν μαρτυρήσουν, διάβασε την νεκρώσιμη ακολουθία και μίλησε με ηρεμία στον κόσμο, που έπιγαν τα στήθη τους οι λυγμοί. Αιωνία τους η μνήμη!

ΑΜΙΣΟΣ ή ΣΑΜΨΟΥΝΤΑ. Ω, πώς να φυλλομετρήσω τα δικά της αμέτρητα δεινοπαθήματα. Τους δικούς της μάρτυρες κληρικούς και λαϊκούς!! Ας σταθούμε κι εδώ με προσοχή, μπροστά στην ηρωική και Αγία Μορφή του ανήσυχου και μεγάλου πατριώτη του αοιδίου Μητροπολίτη Γερμανού Καραβαγγέλη. Τον οργανωτή, τον εμπυχωτή, το στήριγμα τόσων αγαθοεργών σωματείων. Όπως η Φιλόπτωχος Αδελφότης «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ», η Φιλόπτωχος Αδελφότης Κυριών, ο Πανευξείνιος Ελληνικός Σύλλογος «ΑΝΑΠΛΑΣΗΣ» η αδελφότης «ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΦΩΤΙΟΣ Ο ΟΜΟΛΟΓΗ-

ΤΗΣ» και τόσα άλλα Σωματεία αθλητικά και κοινωνικά! Όλα αυτά τα έργα με τον πληθυσμό της ηρωικής πόλης της Αμισού-Σμαψούντας και του κληρικού στην πρώτη γραμμή έγιναν ο στόχος του αιμοδιψούς τέρατος και κτηνανθρώπου, διοική της Αμισού Ρεφέτ μπέη. Βοηθός αυτού η ύαινα σύζυγός του, η οποία όταν έφτασε στον τόπο, όπου κρέμασαν νέους και νέες ορθόδοξους Έλληνες και είδε τους απαγχονισθέντες κατεβασμένους, διέταξε να τους ξανακρεμάσουν για να απολαύσει το θέαμα. Ύαινα αληθινή. Οχιά φαρμακερή.

Το μαρτύριο και η τραγωδία της Αμισού κορυφώνεται τον Ιούλιο έως τον Σεπτέμβριο 1921, όταν εκτελείται με σατανικότητα το νέο σχέδιο «της λευκής και αιματηρής σφαγής» των κατοίκων της σε 8 αλληπάλληλες πορείες χιλιάδων εκτοπισμένων, όπου τα λείψανα των αποστολών κατέληγαν άλλα στο Χαρπούτ, κι άλλα στο Μπιτλίκ. Κι εδώ, πρώτα οι κληρικοί κατασφάζονται.

Κι η Αργώ, ας προχωρήσει προς την ΑΜΑΣΕΙΑ! Εδώ υπήρχε το άγριον και απάνθρωπον Στρατοδικείο της Ανεξαρτησίας του Κεμάλ, που θέρισε αθώους Έλληνες με την πρόφαση, ότι ήταν ένοχοι και συνεργοί για τη δημιουργία της Δημοκρατίας του Πόντου.

Το Στρατοδικείο της Αμασείας καταδίκασε 174 αθώους ομοεθνείς και από αυτούς τους 69 σε αγχόνη. Επικεφαλής αυτών ο σεβάσιμος πρωτοσύγγελος αοιδίμος Πλάτωνας Αϊβαζίδης. Επικεφαλής του μαρτυρολογίου επίσης ο επίσκοπος Ζήλων Ευθύμιος ο οποίος θανατώθηκε εγκάθειρκτος μέσα σε υγρή φυλακή. Αιωνία κι αυτών η μνήμη. Και η μούσα του Πόντου, της Μ. Ασίας και Θράκης αναστενάζουσα θα τραγουδήσει πάλιν.

«Βάσταξον κάρδα, βάσταξον, αν θελεις, κι αν κι θελεις».

Σ' αυτό το Στρατοδικείο καταδικάστηκαν ερήμην σε θάνατο οι Μητροπολίτες Αμασείας Γερμανός, Νεοκαισαρείας Πολύκαρπος, Τραπεζούντας Χρύσανθος, Χαλδίας και Κερασούντος Λαυρέντιος.

«Πάντα εκείνα οίχεται. Και άνεμος πνεύσας αθρόον τα μεν φύλλα κτέρριψε το δε δένδρον έδειξεν απο της ρίψης αυτής σαλευόμενον λοιπόν». Ω, Αγιε Χρυσόστομε, εδώ δε σαλευτηκε απλώς μόνο το δέντρο από τη ρίζα. Εδώ ξεριζώθηκε ολόκληρο το δέντρο του ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ. Και σ' αυτό το κακούργημα βοηθοί και υπονομευτές και αισχροί «φίλοι» και «σύμμαχοί» μας της Δύσης.

«Αποτελείωνε σο γιαλόν (λιμάνι Σμύρνης) το έργον των Αγαρηνών, οι Φραγγολεβαντινοί και κι εγροικάς ο άκλερον, ποίος τ' εσόν εν ο εχθρόν και ποίος εν ο φίλον».

Ας συνεχίσουμε το οδοιπορικό μας κι ας καταγράψουμε τους μάρτυρες κληρικούς. **ΚΟΤΥΩΡΑ**, με το Πολυκάρπειον Παρθεναγωγείον, **ΠΟΥΛΑΝΤΖΑΚΗ**, όπου ο αείμνηστος Λεωνίδας Ιασονίδης γράφει κάπου: «Εν δάκρυσιν έβρεχον την στρωμνήν μου, όπως ο Δαυίδ».

ΚΕΡΑΣΟΥΝΤΑ. Εδώ ας αράξουμε για λίγο κι ας θρηνηθούμε τ' αμέτρητα θύματά της σκεπασμένα με τα άγια ΡΑΣΑ των Κληρικών της μαρτύρων. Εδώ θανατώνεται, βασανίζεται, ατιμάζεται ο πληθυσμός με μπροστάρηδες τους

κληρικούς, από το αιμοδιψές ανθρωπόμορφον κτηνώδες τέρας, που η φύση, ίσως, δεν έχει να επιδείξει άλλο τον Τοπάλ Οσμάν. Ε, αυτού του τέρατος ο τάφος δεσπάζει πάνω στο Κάστρο της Κερασούντας!

ΝΙΚΟΠΟΛΗΣ. Ας λοξοδρομήσουμε από την Κερασούντα προς τη ΝΙΚΟΠΟΛΗ. Για να προσκυνήσουμε μπροστά στη μορφή του Φωτισμένου Μητροπολίτη αοιδίου ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΥ ΨΩΜΙΑΔΗ! Ας κάνουμε ένα τρισάγιο στην ΙΕΡΗ ΜΝΗΜΗ του Μητροπολίτη και των εκατοντά-

ΤΑΣΟΥ ΦΕΣΤΕΡΙΑΗ

δων θυμάτων Νικοπολιτών από τον αρχιδήμο και διαβόητο Χαλήλ Τοπάνογλου. Και αφού αφήσουμε κι εδώ τα δάκρυά μας, ας συνεχίσουμε το οδοιπορικό μας προ την ΑΡΓΥΡΟΥΠΟΛΗ που έχασε εκατοντάδες παιδιά της με πρώτους πάντα τους κληρικούς. Τα διαβόητα «Αμελέ Ταμπουρού, τα Τάγματα Εργασίας είναι στην πραγματικότητα τα ΤΑΓΜΑΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΜΟΡΦΗ μαρτυρική κι εδώ ο Μητροπολίτης ΓΕΡΒΑΣΙΟΣ!!

«Βάσταξον κάρδα βάσταξον αν θελεις κι αν κι θελεις».

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Για τις μέρες των Χριστουγέννων ο Σύλλογος προσέφερε 50 δέματα με τρόφιμα σε οικογένειες παλινοστούντων από την τ. Σοβιετική Ένωση.

2. Στην χριστουγεννιάτικη εορταστική εκπομπή της Τ.Υ.Σ. συμμετείχε μετά από σχετική πρόσκληση, και ο σύλλογός μας. Εμφανίσθηκε το μεγάλο χορευτικό συγκρότημά μας που παρουσίασε παραδοσιακούς ποντιακούς χορούς.

3. Στις 28 Δεκεμβρίου ημέρα Τρίτη, οργανώθηκε στη Λέσχη του Συλλόγου πρωτοχρονιάτικη Γιορτή για τα παιδιά των παλινοστούντων. Στο πρόγραμμα της εκδήλωσης, που επιμελήθηκε καλλιτεχνική ομάδα προσφύγων, ακούστηκαν παιδικά ποιήματα και τραγούδια και παρουσιάστηκαν σκετς. Στο τέλος της εκδήλωσης μοιράστηκαν δώρα στα εκατόν παιδιά που παραβρέθηκαν.

4. Με πρωτοβουλία του συλλόγου ξεκίνησε διαδικασία για την οργάνωση και λειτουργία παιδικού σταθμού για τα παιδιά των παλινοστούντων ηλικίας 2-6 ετών, με προοπτική να λειτουργήσει στην προσεχή περίοδο (από τον Οκτώβριο του 1994).

ΔΩΡΕΑΝ ΕΚΔΟΣΗ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΟΥΝΤΕΣ

Εδώ και ένα χρόνο άρχισε η παραχώρηση οικοπέδων σε παλινοστούσαντες από την τ. Σοβιετική Ένωση που εγκαταστάθηκαν μόνιμα σε κοινότητες του Νομού μας.

Από το καλοκαίρι του 1993 η διοίκηση του συλλόγου μας σε συνεννόηση με την Διεύθυνση Τεχν. Υπηρεσιών Ν. Σερρών και με σύμφωνη γνώμη του Νομάρχη εξασφάλισε την δωρεάν εκπόνηση μελετών και έκδοση οικοδομικών αδειών για την ανέγερση οικοδομών στα παραπάνω οικόπεδα για την στεγαστική αποκατάσταση των προσφύγων.

Μέχρι στιγμής έχουν εκδοθεί περί τις 10 οικοδομικές άδειες από τα πολεοδομικά γραφεία Σερρών - Σιδ/στρου - Νιγρίτας. Επίσης η ΔΕΥΑΣ με απόφαση της προσφέρει στους παλινοστούσαντες μειωμένο το κόστος κατανάλωσης ύδατος. Περιμένουμε να τη μιμηθούν και οι οργανισμοί κοινής ωφέλειας ΟΤΕ - ΔΕΗ στην πόλη μας.

ΣΤΙΣ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ο μεγάλος αποκριάτικος χορός του συλλόγου μας αποφασίσθηκε να γίνει στις 25 Φεβρουαρίου, ημέρα Παρασκευή στο κέντρο «ΔΡΟΜΟΣ».

Το πλούσιο πρόγραμμα που θα παρουσιασθεί θα περιλαμβάνει:

- Τον Νίκο Ξανθοπούλο σε λαϊκό τραγούδι με τον Λάκη Ηλιάδη στο μουζούκι.
- Την Νόνη Παπαδοπούλου σε ποντιακό τραγούδι με τον Λάκη Αϊβαζίδη στη λύρα.
- Τους Αδελφούς Ιωαννίδη σε ποντιακό τραγούδι με λύρα.
- Τα χορευτικά συγκροτήματα του Συλλόγου. Προσκήσεις διατίθενται από τα μέλη του Δ/κού Συμβουλίου. Πληροφορίες στα τηλέφωνα: 25.639, 24.167, 56.362, 58.522.

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΗ ΣΕΡΡΩΝ

Στις 27 Δεκεμβρίου μετά από προηγούμενη συνεννόηση με το Νομάρχη Σερρών κ. Α. Σεϊτανίδη έγινε στη Λέσχη του Συλλόγου μας συγκέντρωση των προσφύγων που παλινοστούσαν από

την τ. Σοβιετική Ένωση. Στην συγκέντρωση αυτή παρέστη και ο κ. Νομάρχης ο οποίος αφού άκουσε με πολύ ενδιαφέρον τα προβλήματα που απασχολούν τους 1000 πρόσφυγες που είναι εγκατεστημένοι σήμερα στο Νομό Σερρών, υποσχέθηκε να επιληφθεί της επίθεσής τους.

Από μέρος της διοίκησης του συλλόγου μας τέθηκε υπ' όψιν του κ. Νομάρχη το σύνολο των προβλημάτων, τονίσθηκε δε με ιδιαίτερη έμφαση η ανάγκη αντιμετώπισης των παρακάτω:

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΠΟΥ ΠΑΛΙΝΝΟΣΤΗΣΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ Τ. ΣΟΒ. ΕΝΩΣΗ

1. Παρέμβαση στο ίδρυμα αποκατάστασης Παλινοστούντων για την ένταξη του Νομού Σερρών στο πρόγραμμά του και:

- Λειτουργία γραφείου του Ιδρύματος στις Σέρρες.
- Επιδότηση του ενοικίου των παλινοστούντων.
- Υλοποίηση του προταθέντος Στεγαστικού προγράμματος.

Εν τω μεταξύ και μέχρι της οργάνωσης και λειτουργίας του γραφείου του ιδρύματος κάλυψη του κενού από τη Νομαρχία.

2. Οργάνωση εκπαιδευτικών επιμορφωτικών προγραμμάτων

α) Παρέμβαση στην Γραμματεία Αποδήμου Ελληνισμού για αύξηση του αριθμού των επιδοτούμενων τμημάτων εκμάθησης της Ελληνικής γλώσσας.

β) Με πρωτοβουλία της Νομαρχίας οργάνωση και μη επιδοτούμενων μαθημάτων γλώσσας για την ευρύτερη κάλυψη της ουσιαστικής ανάγκης.

γ) Οργάνωση επιδοτούμενων προγραμμάτων επαγγελματικού προσανατολισμού.

3. Πρόβλεψη απαλλαγής από προκαταβολική κράτηση εισφορών ΙΚΑ για την έκδοση οικοδομικών αδειών σε αγροτικούς οικισμούς του Νομού. Οι άδειες αυτές μετά από σχετική συνεννόησή μας υπογράφονται από μηχανικούς της ΔΤΥΝ Σερρών και η κατασκευή των οικοδομών γίνεται στην συνέχεια με προσωπική εργασία των ιδίων των προσφύγων. Τα πολεοδομικά γραφεία προ της εκδόσεως της αδείας ζητούν την καταβολή στο ΙΚΑ του 5% του τεκμαρτού συνολικού ποσού των ασφαλιστικών εισφορών με ταυτόχρονη ρύθμιση δόσεων για την καταβολή του υπολοίπου.

4. Πολλοί παλινοστούσαντες έχουν πτυχία ανωτάτης εκπαίδευσης και μετά από σχετικές διατυπώσεις και εξετάσεις αποκτούν την άδεια άσκησης επαγγέλματος. Λόγω όμως της ηλικίας τους (πολλοί είναι ήδη 40 ετών και άνω) Δεν υπάρχει στην ουσία προοπτική να κάνουν χρήση της αδείας αυτής, κυρίως όταν πρόκειται για ειδικότητες που προϋποθέτουν δημοσιονομική σχέση (όπως καθηγητές, γεωπόνοι κλπ.). Πρέπει να ληφθεί ειδική μέριμνα για την κατά προτίμηση πρόσληψή τους ως προσωρινών για τυχόν κάλυψη αναγκών σε Νομαρχιακό επίπεδο.

5. Υπάρχουν οικογένειες που είναι πρόθυμες να εγκατασταθούν μόνιμα σε οποιαδήποτε ακριτική κοινότητα και να ασχοληθούν με την κτηνοτροφία και μοναδική εύλογη προϋπόθεση είναι να τους χορηγηθεί το απαιτούμενο ζωικό κεφάλαιο.

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 16
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Επιτέλους αναγνώριση της γενοκτονίας των Ποντίων επίσημα από το Ελληνικό Κοινοβούλιο

Εισηγήση του Προέδρου της Ευξεινίου Λέσχης Ν. Σερρών Ι. Μωυσιάδη στην αρμόδια διαρκή επιτροπή της Βουλής για την αναγνώριση της 19ης Μαΐου ως ημέρας μνήμης της γενοκτονίας των Ποντίων.

κ. Βουλευτάι

Θα ήθελα να ξεκινήσω διευκρινίζοντας κατ' αρχήν ποιές ακριβώς είναι εκείνες οι πράξεις και οι ενέργειες που συνιστούν το έγκλημα της γενοκτονίας.

Ο όρος λοιπόν γενοκτονία αποδίδει ένα έγκλημα που συνίσταται στην μαζική εξόντωση ανθρώπων με μοναδικό αίτιο την συγκεκριμένη φυλετική καταγωγή τους και με σκοπό την εξαφάνιση της φυλής τους. Η γενοκτονία μπορεί να συντελεσθεί όχι μόνον με ομαδικούς φόνους αλλά και με την διάφορα μέσα εξασθένιση της μιας φυλής ώστε να εκλείψει βαθμιαίως. Δεν είναι δηλαδή ανάγκη να γίνει μαζική και εν μια νυκτί σφαγή αλλά γενοκτονία χαρακτηρίζεται και επιβολή ειδικών συνθηκών διαβίωσης και ταλαιπωριών που έχουν σαν φυσικό επακόλουθο την συν τω χρόνω εξόντωση της φυλής.

Νομίζω πως είναι σκόπιμο να απαντηθεί στο σημείο αυτό το ερώτημα (που σε μας τουλάχιστον τους Έλληνες φαίνεται λιγάκι αστείο αλλά είναι σκόπιμο για την πληρότητα της συλλογιστικής ροής) αν οι Τούρκοι είναι ένας λαός που θα μπορούσε να διαπράξει ένα αποτρόπαιο έγκλημα σαν αυτό της γενοκτονίας. Επειδή εξ αιτίας των μακρόχρονων διαφορών μας με την Τουρκία θα μπορούσε να πει κανείς ότι δεν είναι δυνατόν να γνωματεύσουμε αμερόληπτα, όσο καλοπροαίρετοι και αν είμαστε, θα αφήσω να απαντήσει στο ερώτημα ο G. Horton, Γενικός πρόξενος των Η.Π.Α. στην Εγγύς Ανατολή επί τριάντα χρόνια και συγκεκριμένα καθ' όλη τη διάρκεια του πρώτου τετάρτου του αιώνα μας. Ο

G. Horton λοιπόν δίνει πολύ εύγλωττα την απάντηση στο βιβλίο του με τίτλο "Η κατάρα της Ασίας" ή σε άλλη απόδοση "Η μάστιγα της Ασίας". Η κατάρα ή η μάστιγα εν προκειμένω είναι η Τουρκία. Στο πρώτο εκφάλαιο του βιβλίου του αναφέρεται στις σφαγές που διέπραξαν οι Τούρκοι τα τελευταία ογδόντα χρόνια πριν την τραγική περίοδο που μας απασχολεί, παραθέτει έναν πίνακα (1) με 16 σφαγές που είχαν 330.000 θύματα και διευκρινίζει χαρακτηριστικά ότι πρόκειται για μερικές μόνον από την πληθώρα των Τουρκικών σφαγών. Σχολιάζοντας δε τον πίνακα αναφέρει χαρακτηριστικά ότι "οι αγράμματες Χριστιανές μητέρες είχαν αποκτήσει την συνήθεια να χρονολογούν τα γεγονότα με την φράση ΤΟΣΑ ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΙΝ 'Η ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΑΔΕ ΣΦΑΓΗ".

Στη συνέχεια για να κατανοήσουμε τους λόγους που είχαν οι Τούρκοι για να προχωρήσουν στη γενοκτονία των Ποντίων χρειάζεται να αναφερθούμε στη δημογραφική κατάσταση της Μικράς Ασίας την εποχή εκείνη καθώς επίσης και στην εν γένει κατάσταση του Ποντιακού Ελληνισμού.

Στην Μικρά Ασία λοιπόν του 1910 επί συνολικού πληθυσμού 9.850.000 κατοίκων έχουμε:

α) 2.600.000 Έλληνες
β) 1.800.000 Τούρκους
γ) 700.000 Αρμένιους και
δ) 4.500.000 εξισλαμισθέντες αυτόχθονες 25 διαφορετικών φυλών που είναι πλέον μουσουλμάνοι, μιλούν Τουρκικά, δεν έχουν ανεπτυγμένη εθνική συνείδηση και τέλος καμμία των 25 αυτών φυλών δεν αριθμεί περισσότερες από 250.000 ψυχές.

Ευνόητο είναι να μην ενοχλούνται καθόλου οι Τούρκοι από την παρουσία των 4.500.000 αυτών εξισλαμισθέντων ενώ αντίθετα δεν βλέπουν με καθόλου καλό μάτι τους Αρμένιους και προ πάντων τους Έλληνες.

Η κατάσταση τώρα των Ελλήνων του Πόντου μπορεί να δοθεί συνοπτικά αλλά πολύ χαρακτηριστικά από τα παρακάτω στοιχεία:

Σύνολο Ελληνοποντίων 1.000.000

Κατέφυγαν τα τελευταία 80 χρόνια στον Καύκασο μη υπομένοντας άλλο τον Τούρκο δυνάστη 350.000

Κατοικούν στον Πόντο 650.000

Υπάρχουν στον Πόντο: 1850 εκκλησίες (αναλογία 1/350 κατοίκους)

1400 σχολεία (αναλογία 1/460 κατοίκους)

85.500 μαθηταί (13% του συνολικού πληθυσμού)

Έχουν στα χέρια τους το 80% του εμπορίου των παραλιών του Πόντου. Η αναλογία των εκκλησιών δείχνει το βαθύ θρησκευτικό συναίσθημα των Ποντίων, η αναλογία των σχολείων και το πραγματικό ντυπωσιακό ποσοστό μαθητών επί του συνολικού πληθυσμού (ποσοστό που θα ζήλευαν χωρίς αμφιβολία και οι πιο ανεπτυγμένες πνευματικά χώρες) πιστοποιεί την υψηλή στάθμη της παιδείας, προϋπόθεση για την διατήρηση της Ελληνικής γλώσσας και την διασφάλιση Εθνικής συνείδησης. Τέλος με το εμπόριο τους εξασφάλιζαν οικονομική δύναμη.

Ήταν επόμενο λοιπόν με τέτοια δεδομένα να θεωρούν οι Νεότουρκοι που πήραν την εξουσία στα χέρια τους το 1909 τους Αρμένιους και τους Έλληνες εμπόδιο στην πραγματοποίηση των στόχων τους. Σκοπός της επανάστασης των Νεοτούρκων ήταν η δημιουργία ενός σύγχρονου κράτους αλλά ενώ όταν ξεκίνησαν τις κινητοποιήσεις τους οι διακηρύξεις τους μιλούσαν για ελευθερία, ισότητα, αδελφσύνη και δικαιοσύνη (κάτι σαν Γαλλική επανάσταση), μόλις ανέβηκαν στην εξουσία έδειξαν τις αληθινές τους προθέσεις. Προθέσεις που διαφανονται χωρίς αμφισβήτηση από τις πολιτικές αρχές του κινήματος όπως τις παρουσιάζει λακωνικά ο Γερμανός R. Scafer "Μια πατρίδα, μια εκπαίδευση, μια γλώσσα, μια θρησκεία".

Άλλωστε ο Τούρκος πρεσβευτής στην Αθήνα Αχμέτ Ριζά δεν κρύβει τις προθέσεις τους δηλώνοντας "Η νέα Τουρκία θέλει να τελειώνει με το ζήτημα των

δύο Εθνοτήτων. Δηλαδή με τους Τούρκους και τους Έλληνες. Θέλει να καταλάβουν οι Έλληνες ότι οι Έλληνες της Τουρκίας είναι Τούρκοι και όχι Έλληνες. Οι Οθωμανοί που είναι και οι μόνοι κύριοι του σπιτιού τους θα επιβάλουν την θέλησή τους σε όλους".

Στις 24-7-1909 ο Γερμανός πρεσβευτής της Αθήνας Wangernheim έγγραφε στον αρχικαγκελάριο Bulow ότι ο Τούρκος Πρωθυπουργός Σεφκέρ Πασάς του δήλωσε "Οι Τούρκοι έχουν αποφασίσει έναν εξοντωτικό πόλεμο εναντίον των Χριστιανών της αυτοκρατορίας". Δύο μέρες αργότερα στις 27-7-1909 ο Γερμανός πρεσβευτής στην Κωνσταντινούπολη ενημερώνει τους ανώτερους του στο Βερολίνο ότι ο Πρωθυπουργός Σεφκέρ Πασάς σε συνάντησή του με τον Πατριάρχη Ιωακείμ τον απειλήσε "Θα σας κόψουμε τα κεφάλια, θα σας εξαφανίσουμε. Ή εμείς θα επιζήσουμε ή εσείς" (Τα δυο αυτά έγγραφα βρίσκονται στα αρχεία του Υ.Ε. της Βόνης).

Οι προθεσεις λοιπόν είναι ξεκάθαρες και δεν απομένει παρά να δούμε πως οι Τούρκοι προχώρησαν στην πραγματοποίηση των σκοπών τους. Κατ' αρχην "έλυσαν" το πρόβλημα των Αρμενίων με τον γνωστό τραγικό τρόπο. Γιατί πρώτα με τους Αρμένιους; Απλούστατα:

α) Ήταν πολύ λιγότεροι και η επιχείρηση μπορούσε να εκτελεσθεί γρήγορα και ολοκληρωτικά.

β) Οι Έλληνες της Τουρκίας ήταν ομοεθνείς ενός γειτονικού ελεύθερου κράτους, είχαν πολιτική κάλυψη και εν ανάγκη στρατιωτική υποστήριξη.

γ) Βρισκόμαστε στις αρχές του Α' παγκοσμίου πολέμου και η Ελλάδα τηρεί μέχρι στιγμής ουδέτερη στάση. Θα ήταν παράλογο να την προκαλέσουν να μπει στον πόλεμο.

Οπωσδήποτε όμως είναι αποφασισμένοι να ξεκαθαρίσουν και με τους Έλληνες και έτσι στην πε-

ρίοδο 1916-1923 έχουμε τα δραματικά γεγονότα της γενοκτονίας του ποντιακού Ελληνισμού. Το γιατί από το σύνολο του Ελληνικού πληθυσμού της Μικράς Ασίας είχε αυτό το προνόμιο ο Ποντιακός Ελληνισμός είναι ευκολονόητο αφού η Ανατολική Θράκη και η Ιωνία:

α) ήταν έδρες διπλωματών και πέρασμα διαφόρων διεθνών επιτροπών, αποστολών, ανταποκριτών κλπ. δηλαδή έκθετες στα μάτια της διεθνούς κοινότητας.

β) συνόρευαν με το ελεύθερο Ελληνικό κράτος και ο Ελληνικός στρατός ήταν μόλις δύο βήματα.

γ) μετά το 1919, που άρχισε η δεύτερη περίοδος της γενοκτονίας, έχουν ήδη καταληφθεί από τα Ελληνικά Στρατεύματα.

Θα διακρίνομε με δύο τους περιόδους.

Στην πρώτη 1916-1918 το έγκλημα διαπράττεται συγκαλυμμένα και με προσχήματα. Συγκεκριμένα δόθηκαν τρεις αφορμές.

α) Στις 20-7-1914 γίνεται στην Τουρκία γενική επιστράτευση όλων των ηλικιών από 20 έως 50 ετών. Πολλοί Πόντιοι μη δεχόμενοι να υπηρετήσουν στον Τουρκικό στρατό λιποτακτούν. Με το πρόσχημα της αναζήτησης των λιποτακτών οι Τουρκικές αρχές συλλαμβάνουν συγγενείς τους οποίους σκοτώνουν (ενίοτε και σκοτώνουν), λεηλατούν τις περιουσίες και καίνε τα σπίτια τους.

β) Οι λιποτάκτες ανέβηκαν στα βουνά του Πόντου και οργάνωσαν αντάρτικο. Οι Τούρκοι, με το πρόσχημα της τιμωρίας όσων ενίσχυσαν τους αντάρτες και τους προμήθευαν τρόφιμα, λεηλατούσαν και έκαιναν Ελληνικά χωριά.

γ) Ο στρατηγός Liman von Sanders που ήταν αρχηγός της Γερμανικής αποστολής στρατιωτικών συμβούλων των Τούρκων υπέδειξε την απομάκρυνση των Ελληνικών πληθυσμών από τα παράλια της Μαύρης Θάλασσας και σε βάθος 50 χιλιομέτρων για να αποφευχθεί ο κίνδυνος συμπαραστάσής τους σε ενδεχόμενη απόβαση των συμμαχικών δυνάμεων. Οι Τούρκοι αξιοποίησαν δεόντως την ευκαιρία οργα-

«Εξέβεν κι ο Καλαντάρτσον Κούντουρον θα πάμε αρνίμ, αν κι θα έρχεσαι, α σομεράκ θα χάμαι. Ο Κούντουρονεν' λειφτός ποδεδίζω το Χριστό σ'».

AKRITIS TON SERRON

ΜΑΡΤΙΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 17
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

"Η Ρωμανία 'πάρθεν"

(Η ποντιακή δημοτική ποίηση και η άλωση της πόλης)

Ο Πλάτωνας στο σύμπλοιο 205β γράφει "ποίησις εστί τι πολύ. Η γαρ εκ του μη όντος εις το ον ίόντι οτωούν αιτία πάσα εστί ποίησις" δηλ. η ποίηση είναι κάτι πολύ πλατύ. Όταν υπάρχει πορεία από το μη είναι στο είναι, αιτία γι' αυτό είναι μια πράξη ποίησης.

Τα δημοτικά τραγούδια του Πόντου περιέχουν πράξεις δημιουργίας, ποίησης, ενέργειας, γιατί ταυτόχρονα, είναι εικόνες ζωής και υπέρβασή της. Περιέχουν την αντίληψη των Ποντίων για την ιστορική πραγματικότητα και όχι μόνο αποδίδουν, αλλά και υπερβαίνουν την ιστορική αλήθεια.

Στην προκειμένη εργασία μας παραθέτουμε μερικά δημοτικά ποντιακά τραγούδια που αφορούν το μεγάλο γεγονός της άλωσης και τον ψυχολογικό συγκλονισμό που προκάλεσε το γεγονός. Διαφαίνεται μέσα στους στίχους τους πως ο τόπος όπου μοιρολόγησαν την άλωση με μεγαλύτερη συγκίνηση, παραστατικότητα και ζωνρότητα, ήταν ο ελληνικός πόντος. Μολονότι γεωγραφικά η περιοχή ήταν αποκομμένη, από τον ελληνισμό της πόλης και της βαλκανικής, αντήχησε όμως και δόνησε τις καρδιές τους ισχυρότερα. Κι ως εξακολουθούσε 250 χρόνια να ζει το κράτος των Κομνηνών.

Εκεί λοιπόν τα τραγούδια του λαού μοιρολόγησαν με το δικό τους τρόπο το τέλος του Βυζαντινού κράτους της Ρωμανίας, όπως το δηλώνει το δημοτικό που ακολουθεί:

*Έρθεν πουλίν κ' εκόνεψεν 'ς σ' Αγίας Σοφιάς την πόρταν.
Το έναν το φτερούλ'ν άθε 'ς σο γαίμαν βουτεμένον...
Έναν παιδίν, καλόν παιδίν, έρχεται κι' αναγνώθει.
Σιτ' αναγνώθ', σιτ' έκλαιγεν, στίιν άτους να λέγη:
"Ναίλλοί εμάς, να βύι εμάς οι Τούρκ' την Πολ' επέραν,
επέραν το βασιλοσκάμιν' ελλάγεν αφεντία"*

Έρτε πουλί και κόνεψε στις Αγίας Σοφιάς την πόρτα.
Η μια φτερούγα του ήτανε στο αίμα βουτηγμένη...
Ένα παιδί, καλό παιδί, έρχεται και διαβάξει.
Ενώ διαβάξει κι έκλαιε, μιλάει σ' αυτούς και λέει:
«Άλλοί σε μας και τρισάλλοι, την Πόλη οι Τούρκοι πήραν
πήραν το βασιλοθρονί, άλλαξ' η αφεντία».

Η ελπίδα όμως απλώθηκε ταυτόχρονη με το μοιρολόι. Η ζωή κι ο θάνα-

τος δεν είναι αντίμαχα, ο τάφος και ανάσταση συν-ταιριάζονται όπως δηλώνει το άλλο δημοτικό:

*Μοιρολογούν τα εγκλησάς, κλαί'νε τα μοναστήρα,
κι' Αε-Γιάννες ο Χρυσόστομον κλαίει, δενδροκοπάται.
- Μη κλαίς, μη κλαίς, 'Αε-Γιάννε μου και μη δενδροκοπάσαι.
Η Ρωμανία πέρασεν, η Ρωμανία 'πάρθεν,
η Ρωμανία κι αν πέρασεν ανθεί και φέρει κι άλλα.*

Μοιρολογούν οι εκκλησιές κλαίνε τα μοναστήρια,
κι ο Αη Γιάννης ο Χρυσόστομος κλαίει, δενδροκοπιέται.
- Μην κλαίς, μην κλαίς Αη-Γιάννη μου και μη δενδροκοπιέσαι.
Η Ρωμανία πέρασε, πάρθηκ' η Ρωμανία.
Η Ρωμανία κι αν πέρασεν, ανθεί κι ανθίζει κι άλλο.

Με την ελπίδα της θριαμβικής αποκατάστασης φανερώνεται το γεγονός στο άλλο δημοτικό δυναμωμένο με τη θρησκευτική πίστη στην Παναγία.

*Μη κλαίς, μη Δέσποινα, εσύ και μη πολυδακρύζης,
κινούνε χρόνα και καιρούς ιδιόκ' σον θενά είναι,
να ψάλλουν και να λειτουργούν κ' εσέν να εορτάξ'νε
μ' εξήντα τρία σήμαντρα και δεκοχτώ καμπάνας.*

Μη κλαίς, μη κλαίς, Δέσποινα, σύ και μη πολυδακρύζεις,
περνάνε χρόνοι και καιροί θε να γενή δικό σου,
να ψάλλουν και να λειτουργούν κι εσένα να γιορτάζουν
μ' εξηνατρία σήμαντρα και δεκαοχτώ καμπάνες.

Το Ποντιακό δημοτικό τραγούδι διαφοροποιείται από τα δημοτικά του υπόλοιπου ελληνισμού, γιατί προσθέτει και μιαν άλλη αιτία στην άλωση της Πόλης, που απηχεί τους φανατικούς πολιτικούς και θρησκευτικούς αγώνες στα τελευταία χρόνια του Βυζαντινού κράτους, τη δειλία και προδοσία:

*την Πόλιν όντας ώριζεν ο ζάρπη-
Κωνσταντίνον,
είχεν πορτάρους δίκλωπους, αφέν-
τας φοβετζάρους...
Εκείν' κ' έκριναν, δίκαια, εδέκαν
τ' ανοιγάρα.*

την Πόλη όταν ώριζεν ο άξιος
Κωσταντίνος
είχε πορτάρους δίκβουλους αφέν-
τες που δειλιάζουν...

Σωστά δεν κριναν, τα κλειδιά εκείνοι παραδώσαν.

Μερικά κάστρα πάρθηκαν από τους Οθωμανούς

με προδοσία. Κυρίως όταν η κατάκτηση ολοκληρώνονταν στην ενδοχώρα του Πόντου. Σε ένα από τα δημοτικά που ακολουθεί φαίνεται η απόδοση της ιστορικής αλήθειας και το όνομα του προδότη. Μιλά για το κάστρο της Άρδασας:

*Κάστρο μ' κάστρο μ', παλαιόκαστρον,
παλαιοθεμελιωμένον
σίτ' εσ' μέγας και δυνατός το πάς
επαρεδόθης;
- Είχα πορτάρην δίκλωπον, αφέντην
φοβετζέαν
είχα τον σκύλον τον Μαρθάν του
κάστρου παραδότεν.*

Σ' αυτό το δημοτικό διαφαίνεται η ιδέα πως το μεγάλο, το δυνατό, το αγαθό, όπως και το θεμελιωμένο κάστρο, δεν πέφτει παρά από το αντίμαχό του, την προδοσία.

Ελληνισμός και ηρωϊσμός είναι σύστοιχες έννοιες και η δημοτική ποντιακή ποίηση δεν κάνει διακρίσεις στην έξαρση της παλικαρίας του άντρα και της γυναίκας. Στα τρία ποιήματα που ακολουθούν εξαιρείται ο ηρωϊσμός, η αφοβία, η φήμη της ανδρείας τους.

*Τραβώδ', Γαβρά, τραβώδ', Γαβρά
και Γαβρακωσταντίνε,
νασάν την μάνναν και τον κυρ, π'
εγέννεσαν εσέναν,
όνταν κάθεσαι 'ς σ' άλογον, τα
σιράτας όλ' ανοίγονν,
οι δράκ' παραμερίζ'νε σε και τα
ραχά τρομάξ'νε,
απομακρά γνωρίζ'νε σε τ' Αεσερί
τ' Ομόλα,
τιμούνε σε τα Πάρματα για την
παλληκαρότε σ',
τ' ορμία όλα γόμωσες Σαρακει-
νών κιφάλα.*

Τραγού- τραγούδησε, Γαβρά και
Γαβροκωσταντίνε,
χαρά στη μάνα, στο γονηό, που
γέννησαν εσένα,
τ' άλογο συ σαν βαβαλλάς, οι
δρόμοι όλοι ξανοίγουν
περνάς, μεριάζουν τα θεριά και
τα βουνά τρομάζουν
από μακριά σε νιώθουνε τ' Αη
Σερίν οι κάμποι,
τα Πάρματα σένα τιμάν για την
παλληκαριά σου,
τους λόγγους όλους γιόμισες
Σαρακηνών κεφάλια.

*Η Μέρμηγκα, η Μέρμηγκα η χιλιο
μαγεμένη
εφόρεσεν κ' ενέλλαξεν κ' εξέβεν
'ς σα ραχία,
επέρεν και τη σπάθαν ατ'ς εις το
δεξίν το χερ'ν ατ'ς,
επέρεν τα βουνά βουνά και τα
παρχορομύτα,
και έσυρην την σπάθαν ατ'ς Σα-
ρακενόν εντώκειν.
Θεέ μου, κι αν θύμωντες εσύ, εγώ
τ' αίμαν ατ' πίνω,
'ς την Πόλι τρών' Χριστιανούς και
'ς το Μισίρ Ρωμαίους.*

Η Μέρμηγκα, η Μέρμηγκα, η χι-
λιομαγεμένη
ντύθηκε και στολίστηκε και βγή-
κε στις ραχούλες,
και το σπαθί της άδραξε με το
δεξί της χέρι,
επήρε τα βουνά βουνά και τις
βουνοκορφούλες
και τράβηξε τη σπάθη της, Σαρα-
κηνό χτυπώντας.
- Θεέ μου κι αν θυμώνεις Συ, θε
να του πιω το γαίμα,
τρώνε στην Πόλη Χριστιανούς κι
Έλληνες στο Μισίρι.

*Γυναίκιον ο πόλεμον, γυναίκι-
κον ο κούρσοσ,
γυναίκιον εν' το σπαθίν, ντο κό-
φτ' τα παλληκάρα.*

Πηγή της βεβαιότητας για την αποκατάσταση δεν είναι μόνο η πίστη στο Θεό. Η ποντιακή ποίηση θεμελιώνει την πίστη στην ιδέα της υπεροχής του καλού απέναντι στο κακό. Ο θάνατος νικιέται από το κάστρο που ξαναχτίζεται χάρη στη λεβεντιά, η Ρωμανία που χάνεται ξαναανθίζει. Το κατόρθωμα υπηρετεί

Του Γιάννη Ρωμανίδη

την αισιόδοξη θεώρηση της ζωής.

Η Ρωμανία πέρασεν, η Ρωμανία 'πάρθεν
η Ρωμανία κι αν πέρασεν ανθεί
και φέρει κι άλλα.

Η παράθεση των δημοτικών τραγουδιών είχε στόχο να καταδείξει, όχι μόνο τη φιλοσοφική θεώρηση της άλωσης, αλλά και εκείνο το τμήμα του ελληνισμού που πόνεσε περισσότερο, υποφέρει, ταπεινώθηκε, σύρθηκε σε σκληρές δοκιμασίες δεν έσβησε. Οι σκληρές επιπτώσεις της δουλείας ήταν εντονότερες στον ποντιακό ελληνισμό όπως φαίνεται ακόμη και από την άδεια ταφής που ακολουθεί:

Εσύ που φορές το στέμμα του διαβόλου και την φορεσιά κατράμι, εσύ ο μεγάλος σκύλος όπως μάθαμε, πέθανε, ψόφησε ο...
γράφει το όνομα του πεθαμένου, αν και η γη δεν μπορεί να δεχτεί το βρωμερό ψοφίμι του, ωστόσο για να μη μείνει έξω και βρωμύση και φέρη ζημιές στον κόσμο, πήγαινε τον μακριά από την πολιτεία κι εκεί άνοιξε λάκκο και ρίξε τον μέσα, το γουρούνι και σκέπασέ το με χώμα, ποδοπάτησέ το καλά και ύστερα γύρισε πίσω να μη βρυκολακιάσει.

Αυτές ήταν οι αιτίες που οδήγησαν τον ελληνισμό του Πόντου να πάρει το φιλί και να ανάψει πρώτος το σπινθήρα της Επανάστασης. Πάντα με την ελπίδα πως το κράτος του Πόντου θα ξαναζωντανώσει τον Ελληνισμό και θα του προσφέρει τη νέα Ρωμανία.

«Εδέβεν πλαν ο Κούντουρον, τη Μάρτ τ' ωτία εφάνθαν
τα χιόνια όλα ελύγανε κι α σα ραχία εχάθαν
ο Μάρτς έρται και περάν τ' άλλο κλαίει τ' άλλο γελά».

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 18
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

«Από τον Γκαμσαχούρτια στα νύχια των Ελλήνων βιαστών οι Ελληνοπόντιες»

Αντιγράφουμε τον ημερήσιο τοπικό τύπο "Ο Μαγής Ιωάννης του Δημητρίου, ετών 34, μετά από συνδιασκέδαση με την Β.Μ. του Β. ετών 24, κάτοικο Σερρών, την οδήγησε με το αυτοκίνητό του σε ερημική αγροτική περιοχή όπου την εξανάγκασε σε εξώγαμη συνουσία. Η παθούσα περί ώρα 06.00 π.μ. κατήγγειλε την πράξη του στο Τ.Α. Σερρών. Ο δράστης συνελήφθη και απεστάλη αρμοδίως».

Η πράξη αυτή νομικά θεωρείται έγκλημα και τιμωρείται από το άρθρο 336 του ισχύοντος ποινικού κώδικα. Περιλαμβάνεται δε στο 19ο κεφάλαιό του που αφορά στα "εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και στα εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής" όπως π.χ. "κατάχρηση σε ασέλγεια", "αποπλάνηση παιδιών", "ασέλγεια παρά φύση", "μαστροπεία", "σωματεμπορία" κλπ.

Το άρθρο 36 παρ. 1 του ποινικού κώδικα ορίζει «όποιος με σωματική βία ή με απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου εξαναγκάζει άλλον σε συνουσία εξώγαμη ή σε ανοχή ή επιχείρηση ασελγούς πράξης, τιμωρείται με κάθειρξη". Τρία συνεπώς είναι τα στοιχεία που απαιτούνται για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος βιασμού: 1) Εξαναγκασμός, 2) ο εξαναγκασμός να γίνει με σωματική βία ή απειλή σπουδαίου και άμεσου κινδύνου και 3) να γίνει προς επίτευξη εξώγαμης συνουσίας ή προς ανοχή ή επιχείρηση ασελγούς πράξεως. Είναι ευνόητα τα τρία παραπάνω στοιχεία και δεν χρειάζονται περαιτέρω ανάλυση και εξειδίκευση.

Ο νομοθέτης θεωρεί τον βιασμό ως ένα από τα πιο σοβαρά και αποκρουστικά συνάμα, εγκλήματα, γι' αυτό έχοντας υπόψη τη σοβαρότητα της πράξης του βιασμού, καθώς και τις συνέπειές της για τη ζωή της βιαζόμενης γυναίκας, απειλεί κατά του βιαστή τη βαρεία ποινή της κάθειρξης των 5-20 ετών. Η αυστηρή αυτή ποινή στηρίζεται στην κοινώς κρατούσα αντίληψη κατά την οποία η πράξη του βιασμού αποτελεί βαρύτατη και βάνουση προσβολή της αξιοπρέπειας της γυναίκας στο εσωτερικό πεδίο της προσωπικότητάς της. **Οι ψυχολογικές συνέπειες του βιασμού για το θύμα είναι ισόβιες.** Κάθε βιασμός αφήνει αθεράπευτα ψυχικά τραύματα στο θύμα, γιατί επεμβαίνει βάνουσα και βάρβαρα στην προσωπική ελευθερία του ατόμου διαταράσσοντας κατά τρόπο βίαιο τη γενετήσια δραστηριότητά του.

Σύμφωνα με την καταγγελία του θύματος στην Α. Δ/ση Σερρών ο δράστης την κακοποίησε και τη βίασε. Ειδικότερα η παθούσα είναι ελληνοπόντια και εργαζόταν στην καφετερία του δράστη στα Καλά Δένδρα Σερρών ως λαντζέρα επί μια εβδομάδα. Κάθε βράδυ επέστρεφε στο σπίτι της με ταξί από τη Σκοτούσα. Το μοιραίο βράδυ ο δράστης με δανεισμένο Ι.Χ. υποσχέθηκε ότι θα τη μετέφερε ο ίδιος στην οικία της. Αντί όμως να την οδηγήσει στις Σέρρες, την οδήγησε σε κατάσταση άλλου χωριού παρά τη θέλησή της. Μετά την οδήγησε σε ερημική περιοχή και της επέβαλε τις κτηνώδεις ορέξεις του. Η παθούσα αναφέρει επίσης ότι έφερε μώλωπες στο σώμα της. Τα υπόλοιπα

είναι θέμα δικαιοσύνης μια και η υπόθεση πήρε την άγουσα στη Θέμιδα.

Κατά τον Έριχ Φρομ η πηγή του βιαστικού πάθους βρίσκεται στο χαρακτήρα και όχι σε μια φυλογενετικά προγραμματισμένη νευρική περιοχή. Για τούτο και δεν είναι κοινό σ' όλους τους ανθρώπους. Η ανάγκη για ερεθίσματα και διεγέρσεις μπορεί να ικανοποιηθεί με το παραγωγικό ενδιαφέρον για τον άνθρωπο, τη φύση, την τέχνη, τις ιδέες ή από μια άπληστη επιδίωξη πάντα διαφορετικών απολαύσεων (εδώ υπερίσχυσε η δεύτερη περίπτωση). Δεν πρέπει επίσης να δεχτούμε πως οι θύτες είναι έρμαια των περιστάσεων. Γιατί δεν είναι η ιστορία που φτιάχνει τον άνθρωπο, ο άνθρωπος δημιουργεί τον εαυτό του στην πορεία της ιστορίας. Υπάρχουν δηλαδή κι άλλοι εργοδότες ελληνοποντίων που δεν είναι βιαστές. Δεν έχουν όλοι αντίστοιχη συμπεριφορά. Και γιατί τώρα τελευταία έπεσαν τόσοι πολλοί βιασμοί κατά των ελληνοποντίων. Πρόσφατα έγινε θέμα συζήτησης σε τηλεοπτικό κανάλι, γράφτηκε στον τύπο, μα η επιδημία φουντώνει. Και επειδή ως "Ακρίτες" έχουμε υποχρέωση συμπαράστασης απέναντι σε κάθε κακοποιούμενο, πολύ περισσότερο στο ενδημικό αυτό φαινόμενο, μήπως προλάβουμε κι άλλα κρούσματα ή να επιφέρουμε αν όχι ολοκληρωτικό τουλάχιστον ικανοποιητικό περιορισμό του φαινομένου, θα επιχειρήσουμε μια ερμηνεία του. Γιατί λοιπόν αυτή η υπερεπιθετικότητα μόνο στις ελληνοπόντιες; Θεωρούνται μήπως ελευθερίων ηθών; Μήπως προκαλούν

με το εξεζητημένο ντύσιμό τους! Τα κίνητρα δεν είναι καθαρά μόνο σεξουαλικά, αλλά κοινωνικά κατά την ταπεινή μας γνώμη. Γλυτώνουν από το βέβαιο θάνατο του πολέμου και πέφτουν στα ελληνικά πειράγχα. Γιατί είναι οι κατατρεγμένοι του κόσμου. Γιατί τους δέρνει η φτώχεια, η ανέχεια, η ανεργία. Έρχονται ανυπόδητοι και αχίτωνες, γυμνοί και τους ξεγυμνώνουμε, Ξυπόλυτοι και τους κλέβουμε τα παπούτσια, νηστικοί και τους αρπάζουμε την τροφή και το σημαντικότερο και το μόνο όπλο που διαθέτουν η ποντιακή τιμιότητα και η ειλικρίνεια και την καταποντίζουν οι ισχυροί στο Βόρβορο των παθών τους.

Το φαινόμενο λοιπόν είναι και ρατσιστικό καθαρά. Κοινωνικός ρατσισμός. Αυτό που αφυπνίζει κάθε ανθρωπόμορφο τέρας να επιτίθεται σε ανυπεράσπιστες κυρίες. Οι άνθρωποι αυτοί ανήκουν σε κατώτερη "κάστα" με βάση κάποια χαρακτηριστικά τους: Τις υποτιμούν ως γυναίκες, άνισα τα φύλα, η επικράτηση γενικά του αρσενικού πάνω στο θηλυκό από βιολογική άποψη. Από την πλευρά της δημιου-

Του Γιάννη Ρωμανίδη

γίας γιατί το επάγγελμα της πλύστρας, της καθαρίστριας θεωρείται υποτιμητικό, απαράδεκτο κοινωνικά, ευτελές και αναξιοπρεπές.

Ταπεινωτική η εργασία άρα και το ανθρώπινο ον που την εκτελεί. Η ανεπάρκεια οικονομικής επιφάνειας, γιατί είναι φτωχές. Ακόμη και γιατί προέρχονται από άλλο γεωγραφικό χώρο, γιατί αδυνατούμε να τους δεχτούμε αφού είναι διαφορετικοί από μας. Έτσι οι "κύριοι" αυτοί θεωρούν τιμή τους να τις βιάζουν και να ασελγούν πάνω τους. Και για να μην οδηγούμαστε σε κοινωνική πόλωση, σε εκτροπή της φαυλότητας, σε προώθηση και υπεράσπιση "ημετέρων" στον παραγκωνισμό, στην ευνοιοκρατία, στον κοινωνικό στιγματισμό (να θυμηθούμε το θλιβερό '22 που ζητούσαν α-

(συνέχεια στην 2η σελ.)

Ο Πρόεδρος, τα μέλη του Δ.Σ. και ο συντάκτης εύχονται σ' όλα τα μέλη και τους Σερραίους "Καλό Πάσχα".

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Δ/κο Συμβούλιο του Συλλόγου Ποντίων Ν. Σερρών "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" καλεί τα μέλη και τους φίλους του Συλλόγου να συμμετάσχουν στις παρακατω εκδηλώσεις:

1. Στις 15 Μαΐου ημέρα Κυριακή και ώρα 11.30' στην αίθουσα της Σ.Π.Ε. θα ομιλήσει ο καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Κώστας Φωτιάδης (ιστορικός), με θέμα: "Η γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού".

2. Στις 22 Μαΐου ημέρα Κυριακή και ώρα 9.30 στον Ιερό Ναό Τιμίου Σταυρού θα τελεσθεί Αρχιερατικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των 350.000 θυμάτων της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού.

3. Στις 28 Μαΐου ημέρα Σάββατο και ώρα 21.30' στο εξοχικό κέντρο "ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ" στον Άγιο Ιωάννη οργανώνεται χορός (ποντιακή βραδιά) με εμφάνιση καλλιτεχνών του Νομού μας και των χορευτικών συγκροτημάτων του Συλλόγου.

Προσκλησεις διατίθενται από τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου.

Συλληπτήρια

Για τον πρόωρο χαμό του ακέραιου πολιτικού και του ηθικού ανθρώπου **Γιώργου Γεννηματά** οι "Ακρίτες" των Σερρών εκφράζουν τα ειλικρινή τους συλληπτήρια στις κόρες, τη μητέρα και την Κυβέρνηση.

« Έρθεν Απρίλτζ με το καλόν, έγκεν τα πρασινάδας,
Ξενιτεύ'νε οι παντρεμέν' κλαινίζ'νε τοι νυφάδας
ο Απρίλτζ φέρ' τα χελιδόνια-κελαηδούν και λύν' τα χιόνια».

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΜΑΪΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 19
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Ποντιοκτονία 1919-1994 75 χρόνια μετά

Ελάχιστος φόρος τιμής ο νόμος 2193/11-3-94 της Βουλής Ελλήνων που αναγνωρίζει την 19η Μάη 1919 ως ημέρα μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου. Πολύ όψιμη αναγνώριση. Ποτέ όμως δεν είναι αργά. Γιατί φυλλοβόλουν τ' αστέρια όνειδος και καταισχύνη, επειδή αιμοδοτήσαμε άδικα. Η νεκροταφολογία των Ποντίων μειοδοτεί απέναντι στα τερατουργήματα και στις θηριωδίες των Τούρκων. Τη μνήμη επιβάλλει η αιμοσταγής ανάγκη. Η ανάγκη να μετουσιώσουμε τη βία με τα εκτρωματικά της προϊόντα και την πολιτική προπαγάνδα σε οικουμενική μνήμη, γιατί είμαστε τα θύματα. Οι θύτες αλλά και οι "τρίτοι" επιδιώκουν ή απλώς βολεύονται με τη λήθη.

Τα φορτία από κουρελιασμένες μνήμες, αναμνήσεις που καίγονται, κρατούν αναμμένη την ιστορική αίσθηση. Το πισωγύρισμα στο κατακρουρηγμένο Μικρασιατικό, Θρακιώτικο και Ποντιακό σώμα είναι ανοιχτή πληγή που όσο την ξύνουμε, τόσο μας πονάει. Είμαστε ο μόνος λαός που δεν αφαιστήκαμε από ξενικά στοιχεία, εξαπτίας της ιστορίας. Ποτέ δεν έζησαν οι Πόντιοι αλαζονικά, η παιδεία στην αρχαιότητα ήταν ένα χάος από ξενικές, σηπτικές, βαβυλωνιακές, λυδικές, αιγυπτιακές μορφές και έννοιες και η θρησκεία τους ένας αληθινός πόλεμος θέν απ' όλη την Ανατολή. Καί μ' όλο τούτο ο πολιτισμός τους δεν κατάντησε συνοβιλευμα χάρη στον απολήνιο λόγο του "γνώθι σαυτόν". Οργανώσαν το χάος, τη ζωή, τις πραγματικές ανάγκες τους και νεκρώσαν τις φαινομενικές δυσκολίες τους. Χάραξαν καθαρά τον ελληνικό πολιτισμό τους. Στον ελληνισμό του Πόντου οφείλεται όχι μόνο η εξέλιξη του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού αλλά και η διάσωση και συνέχιση της πορείας του Βυζαντίου.

Ο Ποντιακός ελληνισμός διατήρησε και διατηρεί άρρηκτο τον ομφάλιο λώρο του με το απώτατο ιστορικό μας παρελθόν και το συνδέει με το ζωντανό παρόν. Τρεις χιλιάδες χρόνια ιστορίας, Ελλάδας, ατόφιας ελληνικής γλώσσας, ψυχής και χριστιανικού πνεύματος, περίπτωση εκπληκτική, περιλάμπρη, μοναδική. Τριάντα αιώ-

νες γράμματα, επιστολές, εμπόριο, πρωτομάστορες στα μεταλλεία. Παραδόσεις, ήθη, έθιμα, γλώσσα. Η ζωή του ήταν ποίηση, χορός, γλέντι, τραγούδι και αγώνες. Πρωτοί στην επανάσταση του '21 με τους Υψηλάντηδες. Το Πολιτικό και οικονομικό τους επίπεδο πλειοδοτούσε απέναντι στον τουρκικό εφρησχησμό και στην ανατολίτικη ραστώνη. Τζαμιά στον Πόντο δεν υπήρχαν ως τον 17ο αιώνα.

Η ποντιακή γενοκτονία συντελέστηκε σε διαφορετικές φάσεις. Αρχίζει το 1908 με την επανάσταση των Νεοτούρκων. Οι Νεότουρκοι κήρυξαν την οικονομική συμπίεση για κάθε τι το ελληνικό. Απαγόρευσαν τα ελληνικά πλοία να αγκυροβολούν στα τουρκικά λιμάνια. Α-

Jakow έλεγε στον επιτραμένο έλληνα Ίωνα Δραγουμή στις 7-4-1914 "πας έλλην εν Τουρκία είναι απόστολος του ελληνισμού".

Ο δε πρεσβευτής Mentins "το οικογενειακό πατριαρχείο είναι απόστολος του Πανελληνισμού".

Κατά χιλιάδες στάλθηκαν στα τάγματα εργασίας (αμελέ ταμπουρού) και πέθαιναν από εξανθηματικό τύφο και χολέρα. Βιασμοί, αρπαγές περιουσιών, λεηλασίες, πυρρολήσεις, εξορίες, βασανισμοί, λιμοκτονίες, απαγχονισμοί, ομαδικές σφαγές, 350.000 Πόντιοι, θύματα των Τουρκικών ορδών.

Οι γυναίκες της Κερασούντος πέφτουν και πνίγονται, θυμίζοντας Ζάλογγο και Αραπίτσα. Η θέα των φρικαλεοτήτων

Το 1919, 80 έλληνες της Αμισού, χωρίς λόγο, φυλακίσθηκαν και την επομένη μεταφέρθηκαν στο εσωτερικό. 28 χωριά πυρπολήθηκαν μέσα σε μια βδομάδα. Την Κερασούντα με τα περίχωρά της τη λεηλάτησαν. Η εκκένωση ολόκληρων χωριών έγινε μέσα σε 24 ώρες. Η εφευρετικότητα των Τούρκων δεν έχει όρια. Η επινοητικότητα τους δεν έχει τελειωμό, ούτε διακριτικότητα η βαρβαρότητά τους.

Στις 20 Μαΐου 1919, ο αρχιμανδρίτης Τραπεζούντας, Πανάρετος, αναφέρει τον Εκκλησιασμό της Αμασείας, Νεοκαισαρείας, Κολωνίας, Χαλδαίας, Κερασούντος, Νικόπολης και δίνει τον χαρακτηρισμό: Ρακένδυτοι και κατεσυληκότες εκ της βαρβαρότητας. Ατέλειω-

Του Γιάννη Ρωμανίδη

Η μη τέλεση του μνημοσύνου θα μας έδραμε άεναο προς την ανυπαρξία, καθώς το κύμα της παλίσροιας ανεβαίνει επικικίδουνα με το Μουσουλμανικό τόξο στα βόρεια σύνορά μας. Θα σήμαινε συναινετική αποσίσωση. Όχι μόνο παραχάραξη της ιστορίας αλλά και παράκαμψη του ολοκαυτώματος των Ποντίων.

Εμείς, τα προσφυγόπουλα της δεύτερης και της τρίτης προσφυγικής γενιάς, επιμένουμε να θυμίζουμε το τερατουργήμα και να ονομάζουμε το ακατανόμαστο.

Γιατί (αναπτήοί μου), η ανταλλαγή του 1923, ούτε έναν Πόντιο δεν βρήκε στον Πόντο.

A) Ενώθαν τα κλαψίματα και τα μοιρολογιάς, ενώθαν ούλ... κι επήρανε τη ποταμί τον δρόμον... Η στράτα παρεστένευεν και οι διαβάτ' κι' εχωρναν. Σο κάθαν βήμαν και ποδάρ' έρχουσαν κι' άλλ' κ' ενούσαν, α σά ψηλά, 'ς σα χαμελά και α σα ποταμάκαρα. Η Σάντα ηπερήφανος, η δυσοποτισμέντσα, οπίσ' α στην Γαλιαναν μοιρολογιά και έρτα, εντάμωσαν την Όλασσαν 'ς ση Τρίχας το γεφύρι επέρνιζανε το ποτάμι' και με τοι άλλ' τς ενώθαν... Εσκώθεν θρήνος και κλαυθμός την ώραν ντ' εμαθώθαν τα δέντρα εχαμήλωσαν κι εντούναν τα κλαδία, τα πέτρας ενεστέναζαν κ' έκλαιγαν τα ποτάμε, κι η Σουμελά κι ο Βαζελώντς κι ο Περιστερωτάς πάγ' νε μπροστά και ευλοούν παγ' ν' από πίσ' και κλαίγνε. Κλαίγνε τα τόπ'ς ντ' επέθαναν τ' ανθρώπ'ς π' εμαυροζήναν.

B) Εσειν πλακία άχαρα, μάρμαρα απορδάλε με μονοκέφαλους Αετούς και Μίτρας Βασιλάδων μ' εγκόλπια πατριαρχών και Σταύρα Δεσποτάδων, με τα σπαθία στρατηγών, παντέρας καπετανίων. Μάρμαρα ντο σκεπάζετεν ολοέν έναν έθνος αποσκεπάστεν Βλαβικά τ' άγια τα ταφιά! Το χώμαν θ' ευκαιρώνει από τ' ανάλαφρον αέρας, ντ' εβγαίν, α σο ανάσυρμαν κι ασο μαύρο το κλάμαν ν' εβγαίνε οι αποθαμέν' οι ζωντανοί ν'... εμπαινέ... οι ζωντανοί π' εφήκνε τον τόπον ντ' εγενέθον και εφορτώθαν τα στενά τα νεκρικά κασέλας κι εφόρεσον τα σάβανα κι εσέβανε 'ς την στράταν, 'ς την στράταν την αγύριστον, ντο πάει και οπίσ' κι έρτα!

Από την "Καμπάνα του Πόντου"

πέκλεισαν την εισαγωγή ελληνικών προϊόντων. Υποχρέωναν τους Έλληνες να γράφονται μέλη του Νεοτουρκικού κομιτάτου, να πνίνουν μέρος σε συνεδριάσεις. Τους εξανάγκαζαν να συναποφασίζουν για το μπουκοτάζ του ελληνικού εμπορίου. Να ψηφίζουν σ' αντίθεση με τα συναίσθημά τους ενάντια σε κάθε ελληνική ενέργεια.

"Οι Έλληνες είναι υποχρεωμένοι να ενεργούν έτσι, γιατί δεν μπορεί να είναι ανεκτή μια ανπολίτευση ελληνική" έγραφε ο Αυστριακός Πρόξενος της Τραπεζούντας, Moritz στις 27-5-1910. Στις 13 Ιουνίου 1910 οι Τούρκοι της Τραπεζούντος με αφορμή το Κρητικό ζήτημα διαδήλωναν με την επιγραφή "Κρήτη ή Θάνατος".

Οργανωμένες συμμορίες τις νύχτες λεηλατούσαν πόλεις και χωριά. Γινόταν καταλήστευση της περιουσίας των Ποντίων με βαριές φορολογίες, παρεμποδισμό της πελατείας και εκμετάλλευση. Οι Γερμανοί που κατευθύνονταν στην Ανατολή έχουν ως ένα βαθμό την ευθύνη της Ποντιοκτονίας. Στα συμπερόντα του Κάϊζερ και του Βίσαμαρκ θυσιάστηκαν οι χριστιανικοί λαοί της Ανατολής. Στο βωμό του Ποντουρκισμού, οι έλληνες. Το σχέδιο της γενοκτονίας ήταν του Αλήμαν Φον Σάντερς και η εκτέλεση έγινε από τους υποταχτικούς του αρχιληστές Τοπάλ Οσμάν, Ινονού Εμβέρ, Ταλαάτ Πασά. Το μεγαλύτερο έγκλημα που δεν επιδέχεται ούτε παραγραφή, ούτε λήθη, ούτε πολύ περισσότερο συγχώρεση ή δικαιολογία, είναι αυτό της γενοκτονίας. Ο νοπ

ήταν απεριόριστη. Επέβαλαν σαν χαράτι το Παιδομάζωμα και έναν μεθοδευμένο εκτορρισμό και εξισλαμισμό. Η δύναμη βρίσκει προτιμότερο να πράξει παρά να στοχαστεί. Ο George Horton δήλωσε πως οι Τούρκοι ήταν ωμότεροι των θηρίων.

Απαιτείται δύναμη ψυχικής κτηνωδίας για να πραγματοποιηθεί παρόμοια γενοκτονία. Για την τελευταία φάση οι αριθμοί είναι φρικτοί. Μόνο το Δεκέμβριο του '16, 49 χωριά στη Σαμψούντα κήκαν και 60 γυναίκες βιάστηκαν. Το 1917, 28 χωριά κήκαν με 20.000 πληθυσμό. Η Κερασούντα και η Τρίπολη ξεκληρίστηκαν. Ασυγχώρητο σφάλμα, χαρακτήρισε ο ίδιος ο Φερντ Πασάς, το έγκλημα τους.

Ο ίδιος ο Κεμάλ στις 8 Μαρτίου το 1918 καταδίκασε τη γενοκτονία και τόνισε πως τα γεγονότα αυτά δεν έχουν προηγούμενο στην ιστορία οποιουδήποτε λαού. Κι αμέσως αναρούσε όσα έλεγε. Μετά το 1918 η Νεοτουρκική Οργάνωση δρούσε ύπουλα και σατανικά και ολοκλήρωσε την τελευταία φάση της γενοκτονίας. Ξαμόλυσαν πάνω στους έλληνες, φονιάδες και ληστές των φυλακών με το σύνθημα "Ψυχή να μη μείνει από τους γκαιούρηδες".

Την αποφράδα ημέρα 19 Μάη του 1919 ο Κεμάλ αποβιβάστηκε στη Σαμψούντα για να οργανώσει αυτοπροσώπως την τελική γενοκτονία. Εξορία και εξολόθρευση είναι στα τουρκικά η ίδια έννοια γιατί, όποιος δεν δολοφονείται, πεθαίνει από τις αρρώστιες και την πείνα.

Σ' ολόκληρο τον Πόντο περιόδευε ο θάνατος με τις πιο φρικτές μορφές του. Στόχος η αλλοίωση του εθνολογικού χαρακτήρα των ελληνικών περιο-

τες είναι οι φρικαστικές περιγραφές.

Φοβερή γενοκτονία σε βάρος του εβραϊκού και των Σλαβικών λαών διέπραξε και η Γερμανία στη διάρκεια του Β' παγκοσμίου πολέμου. Όμως ζήτησε συγγνώμη και εξιλέωση από τους συγγενείς των θυμάτων, κατέβαλε αποζημιώσεις και εξακολούθησε να τονίζει την ευθύνη της γι' αυτήν.

Η σημερινή Τουρκία, αν θέλει να λέγεται Ευρωπαϊκή χώρα, μια και κόπτεται να γίνει μέλος της ΕΟΚ, οφείλει να ακολουθήσει το γερμανικό παράδειγμα. Η Γραμμή της ελληνικής αντίστασης στο σύγχρονο τουρκικό επεκτατισμό, αρχίζει από την αναγνώριση της ποντιακής γενοκτονίας, ενώ της διεθνούς από τη συνεχιζόμενη γενοκτονία των Κούρδων.

Μάλλον αριστείο βαρβαρότητας τους πρέπει. Για συμμάχους ας μη κάνουμε λόγο.

Η Ιταλο-Κεμαλική και Γαλλο-Κεμαλική προσέγγιση τα λέει όλα. Ο σημερινός διασυρμός της χώρας μας στο δικαστήριο για ένα ανύπαρκτο Σκοπιανό κράτος που μας απειλεί, το επιβεβαιώνει. Μόνο όταν το 1922 τα γενοκτονικά εγκλήματα ξεπέρασαν κάθε προηγούμενο, μόνο τότε πήραν θέση, γιατί φοβήθηκαν την ιστορία του ανθρώπινου γένους.

Κι ο Βενιζέλος συμπεισμένος από το βαρύ φορτίο των 1.500.000 προσφύγων, έπρεπε να συνταξιάσει το διπλωματικό του παιχνίδι ώστε να μη συγκρουστεί με τα συμφέροντά τους, αλλά να ωφεληθεί από τις αντιδικίες τους.

Το ηθικό του υπόβαρο ήταν ότι λευτέρωσε σκλάβους. Γι' αυτό οι πρόσφυγες τον δικαίωσαν και τον θεώρησαν σωτήρα τους.

Όσοι δεν εξολοθρευτήκαν μετανάστευσαν στην κυρίως Ελλάδα και στη Σοβιετική Ένωση. Από τότε είμαστε οι Πόντιοι της διασποράς και όχι της επιστροφής.

Κι αν οι αριθμοί δεν είναι αποδεδειγμένοι ή ακριβείς, το έγκλημα δεν αναθεωρείται. Είτε 1 είτε 20.000.000 ήταν οι νεκροί, το φρικαστικό γεγονός παραμένει και η εξόντωση είναι αδιάψευστη. Αντίθετα πρέπει να εξαναγκαστούμε να γνωρίζουμε, να θυμόμαστε, αλλά και να φοβόμαστε, γιατί αλλιώς η Σαμψούντα, η Τραπεζούντα, η Κερασούντα, η Αργυρούπολη, η Οινόη θα φαντάζουν σαν ξωτικά τοπωνύμια και τίποτα παραπάνω.

Οι ρέκτες της Ιστορίας θα μας τα λένε από τη σκοπιά που τους συμφέρει και από τη θέση που θα υπηρετούν. Όπως τώρα για τη Μακεδονία μας.

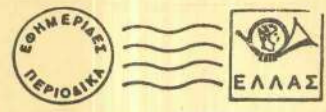
Ο Κεμάλ στον επερχόμενο 21ο αιώνα θα λανσάρεται ίσως και ως "ευεργέτης" του Μικρασιατικού και του Ποντιακού ελληνισμού, όπως ο Αττίλας στην Κύπρο.

Το αίσθημα της εθνικής ταπείνωσης ανακαλεί στη μνήμη όλους όσους θα εκδικηθούμε τον ξεπεσμό. Μνημονεύουμε την ιστορία ενός λαού και όχι ενός κράτους και πρέπει να τη δούμε με όρους και λογικές δικαίου που αρμόζουν στην πολυαιώνη ιστορία του. Να σκύψουμε στον πνευματόκητο με τα άδικα κοιμένα ρόδα. Είναι το αναφαίρετο δικαίωμά μας, γιατί έχουμε δικαίωμα στη μνήμη, αφού χάσαμε τις πατρίδες μας, οδός Θράκης, Μικρασίας, Αγίας Σοφίας, Πόντου υπάρχουν στην πόλη μας, Οδός Αλύτρωτων Πατρίδων που να ενώνει όλο το προσφυγικό στοιχείο δεν υπάρχει. Ας το σκεφθούν οι αρχές.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΠΟΝΤΙΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
"ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ"
ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ
ΔΙΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ
ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ ΣΟΥΜΕΛΑ
ΚΑΙ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗ ΒΑΖΕΛΩΝΑ
ΣΤΙΣ 25-26 ΙΟΥΝΙΟΥ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: τηλ.
25.639 - 24.167, 56.362 -
58.522

« Έρθεν ο Καλομηνάς
γάλαν φά όσον πεινάς».

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 20
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Απελευθερωτικοί Ακρίτες

Ο Ιούνιος σημαδεύεται ουσιαστικά από τη λήξη του διδακτικού έτους, τις εξετάσεις πάσης φύσεως (καλή επιτυχία στους υποψηφίους των ανώτατων σχολών) τις πολιτιστικές εκδηλώσεις, και ο φετινός, από το Μουντιάλ. Το τέλος του μήνα συνδέεται με την έναρξη των διακοπών και την απελευθέρωση της πόλης μας. Το τεύχος μας αφιερώνεται αποκλειστικά στους Σερραίους και στις Σέρρες όπως μνημονεύονται στα κείμενα που ακολουθούν και που αποδίδουν μέσα από τις προτροπές και τις συγκινητικές ιστορίες τους, την ψυχολογία και το κλίμα της εποχής.

Επιλέξαμε για τους αναγνώστες μας:
1) Ένα απόσπασμα από το ποίημα του Πέτρου Πέννα που φαίνεται η αγάπη για την πόλη του.
2) Ένα κείμενο από την πομπή εστία του Στέλλιου Ατακτιδή που αναφέρεται στο Σερραίο καθηγητή του, στο σχολικό έτος 1921-22 που δεν ήρθε ποτέ και σε άλλες συγκινητικές θύμησες.
3) Την ομιλία του Φιλολόγου κ. Τσιάπου Θωμά που εκφωνήθηκε στη μητρόπολη Σερρών για την 81η επέτειο της απελευθέρωσης της πόλης, καθώς ο συνάδελφος ασχολήθηκε επισημασμένα με την μεταπελευ-

θερωτική ιστορία του Νομού Σερρών.
4) Τα Σερραϊκά Ανάλεκτα όπως τα παρουσίασε ο φιλόλογος κ. Νίκος Κασιμάνης, μέλος της Συντακτικής Επιτροπής.
5) Το ποίημα του συνεργάτη μας Γιώργου Αλεξανδρίδη «Σερραίων χώρα».
6) Τις παροιμίες του Στάθη Κωνσταντινίδη μια και ο ήλεν ξαφτ την κοτύλα μου.
7) Τις ιστορικές εκπαιδευτικές εργασίες του ακούραστου Τάσου Φεστερίδη και
8) Ένα αδειάσειστο ντοκουμέντο του πρόσφυγα

Τσακίριδη Κων/νου του Βασιλείου (μας το έστειλε ο γιός του), στο οποίο καταγράφεται η μαρτυρία του ότι ήταν στρατεύσιμος της Μικράς Ασίας και πως ο γιός του πήγε στο χωριό Πέλτιος της Κωμοπόλεως Μπιλετζίκ του νομού Προύσσας, με το μηχανάκι του όπως δείχνει η φωτογραφία.
Αρχίζουμε με τον Πέτρο Πέννα:
«Νιώθω πως η γης ετούτη των Σερρών είναι ο τρανός μου καυμός και ο πιο μεγάλος μου έρωτας. Και πως το κάθετι που είναι Σερ-

Του Γιάννη Ρωμανίδη
ραϊκό είναι δικό μου, είναι κτήμα μου».
Ο πνευματικός εργάτης της πόλης μας τονίζει στη συνέχεια πως είτε παλιά συντοπίτες είμαστε είτε καινούριοι, η ιστορία αυτού του τόπου είναι ολωνών μας, και όπως διαφαίνεται από το κείμενο του Στέλλιου Ατακτιδή που ακολουθεί, οι Σερραίοι είναι αιώνια Ακρίτες στον Πόντο, στο Βυζάντιο και στη Μακεδονία.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ
ΕΞΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
Από 9 ως 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
με το παρακάτω πρόγραμμα:

- 1η ΜΕΡΑ: Αναχώρηση από το γραφείο μας, διέλευση συνόρων, στάση στα Αφορολόγητα. Αναχώρηση για ΣΟΦΙΑ, γεύμα, άφιξη στο ΠΛΕΒΕΝ. Επίσκεψη στο πανευρωπαϊκό φήμις εντυπωσιακό ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Τακτοποίηση στο Ξενοδοχείο, χρόνος ελεύθερος, δείπνο, διανυκτέρευση.
- 2η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αναχώρηση για ΛΟΒΕΤΣ - ΒΕΛΙΚΟ ΤΑΡΝΟΒΟ (παλαιά πρωτεύουσα της Βουλγαρίας) - ΣΟΥΜΕΝ. Άφιξη στη ΒΑΡΝΑ, γεύμα, τακτοποίηση στο Ξενοδοχείο. Χρόνος ελεύθερος, δείπνο, διανυκτέρευση.
- 3η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αμέσως αναχώρηση για περιήγηση της βόρειας παραλιακής ακτής. ΠΑΛΤΖΙΚ - ΧΡΥΣΗ ΑΜΜΟΥΔΙΑ - ΑΛΜΠΕΝΑ κλπ. Επιστροφή στη ΒΑΡΝΑ, γεύμα. Απόγευμα Ξεναγήση της πόλης. Χρόνος ελεύθερος, δείπνο, διανυκτέρευση.
- 4η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αμέσως αναχώρηση για τη νότια παραλιακή ακτή με επίσκεψη στη ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ (χωριό μουσειό), στο ΜΠΟΥΡΓΚΑΖ (Πύργο) κλπ. Γεύμα. Αναχώρηση, διέλευση από ΣΤΑΡΑ ΖΑΓΟΡΑ, άφιξη στο ΠΛΟΒΝΤΙΒ (Φιλιππούπολη). Δείπνο. Διανυκτέρευση.
- 5η ΜΕΡΑ: Πρωινό. Ξεναγήση της πρωτεύουσας της Ανατ. Ρωμυλίας που τη διασχίζει ο ποταμός Έβρος. Ελεύθεροι στην αγορά και στη συνέχεια αναχώρηση για ΜΠΟΡΟΒΕΤΣ. Γεύμα. Επιστροφή στην ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΗ. Δείπνο, διανυκτέρευση.
- 6η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αναχώρηση για ΣΟΦΙΑ. Ξεναγήση της πρωτεύουσας της Βουλγαρίας και στην συνέχεια χρόνος ελεύθερος στην αγορά. Μετά το γεύμα αναχώρηση για επιστροφή. Διέλευση των συνόρων, άφιξη αργά το απόγευμα στις Σέρρες.

ΤΕΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Τιμή συμμετοχής: 50.000 δρχ.

- Η τιμή περιλαμβάνει:
 - Την μεταφορά με υπερυψωμένο τουριστικό λεωφορείο.
 - Τις διανυκτερεύσεις σε δίκλινα δωμάτια.
 - Πλήρη διατροφή (εκτός του γεύματος της 1ης μέρας).
 - Τις περιηγήσεις και ξεναγήσεις του προγράμματος.
 - Την βίζα Βουλγαρίας.
 - Αρχηγό του γραφείου μας.
- Δεν περιλαμβάνει: Διαβατήρια, εισόδους σε μουσεία, ποτά, φιλοδώρηματα και ότι δεν αναφέρεται στο πρόγραμμα.
- Πληροφορίες στα τηλ. 25.639 - 24.167 - 56.362 - 58.522.

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
ΣΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ
ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΚΟΠΙΑΣ
ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ ΤΟΝ ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟ
ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΓΛΕΝΤΙ
ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΣΚΟΠΙΑΣ - ΣΕΡΡΩΝ
Πληροφορίες στα τηλ. 25.639 - 56.362 - 58.522.

«Ο Κερασινόν φέρ τον ήλον
κοκκινίζει σε άμον μήλον».

ΣΤΕΛΙΟΥ Γ. ΑΤΑΚΤΙΔΗ

ΤΟ «ΚΥΚΝΕΙΟΝ ΑΣΜΑ» ΤΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΑΜΙΣΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ

Τον Ιούνιο του 1921 δώσαμε κανονικά εξετάσεις της χρονιάς και πήραμε τα ενδεικτικά μας διαταγή του νέου σχολικού έτους 1921-1922, που δεν ήλθε ποτέ.
Είχαμε χάσει 3 χρόνια (1915-1918) σχολικά λόγω του Πρώτου Παγκόσμιου πολέμου και των διωγμών. Μετά την ανακωχή του 1918 ξανάνοιξαν τα σχολεία και το Γυμνάσιο, με γυμνασιάρχη τον Ι. Σεφεριάδη, Σμυρνιό, αδελφό του Στυλιανού Σεφεριάδη, καθηγητού του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ο Σεφεριάδης διηύθυνε το Γυμνάσιο στα σχολικά έτη 1919-1921. Το 1921 πέθανε - ήμουν πρώτη Γυμνασίου τότε - και θυμάμαι την μεγάλη κηδεία που του έγινε. Τον επικηδεύει ο φιλόλογος καθηγητής μας Δημ. Ζιώγας που άρχισε με την φράση «Ω πάτι η μέγα πένθος αχαλίδω γαίαν ικάνει».
Το Γυμνάσιό μας ήταν τετρατάξιο, ισοδύναμο με τα εξατάξια της Ελλάδος. Διότι προηγείτο το τριτάξιο "Ελληνικό" στο οποίο φοιτούσαν οι απόφοιτοι του τετρατάξιου Δημοτικού.
Στην τελευταία περίοδο οι καθηγηταί ήταν οι: Γεώργιος Παπαμάρκος, καθηγητής Μαθηματικών και Φυσικής - Χημείας, Δημ. Ζιώγας, φιλόλογος από το Μοναστήρι, της Μακεδονίας, Στυλιανίδης, των Γαλλικών, Θεοχαρίδης, των Αγγλικών, Παλάζογλου, φιλόλογος, Ξανθόπουλος, ιερέως, των Θρησκευτικών, Χατζανέστης των Ελληνικών και της Τουρκικής Σουμελίδης, Βαλιούλης.
Ο Ζιώγας μας δίδασκε αρχαία και νέα. Ήταν αγαπητός, με τα χονδρά γυαλιά του και το μούσι του. Είχε μεγάλο ενδιαφέρον δια την πομπή της διδασκαλίας και τις ποικίλες παραλλαγές της. Μας έβαζε να κάμουμε εκθέσεις στους ιδιωτισμούς μας και μας βαθμολογούσε βασισμένος στην ορθογραφία των λέξεων, έστω και με τις παραλλαγές. Στην εξορία του 1921, τον Ιούλιο, μαζί με άλλους συνεξοριστούς ταλαιπωρήθηκε και πέθανε στη Μαλάτεια, Ξένος ανάμεσα σε ξένους, γιατί εμείς οι μαθηταί του πήγαμε σε αντίθετη κατεύθυνση προς το Τάρεντε.
Ο Παπαμάρκος Γεώργιος, των Μαθηματικών Φυσικής, καταγόταν από τα Σέρρες. Ήταν αυστηρός αλλά δίκαιος και πολύ αγαπητός. Τα μαθηματικά τάχωνε - όπως λέγαν - στο "τσιμίδι" μας (1). Το δε μάθημα της φυσικής και ανθρωπολογίας ήταν από τα πιο αγαπητά, γιατί το

Γυμνάσιο είχε και όργανα φυσικής, από το πρωτότυπο γραμμόφωνο ως τα όργανα μετρήσεως υγρών κλο. Για την ανθρωπολογία είχαμε το σώμα του ανθρώπου σε φυσικό μέγεθος από πεπιεσμένο χαρτί βαμμένο, με τα όργανα λυόμενα ώστε να δούμε τους πνεύμονες, την καρδιά, το στομάχι κλπ. χωριστά. Τον Παπαμάρκο τον κρέμασαν στην Αμάσεια πριν από τους προκρίτους της Αμισού, με την κατηγορία συνωμοτού εις βάρος της Τουρκίας, διότι τάχα βρήκαν στο γραφείο του ένα χάρτη του Πόντου με σημειωμένα σύνορα της μελετωμένης Δημοκρατίας του Πόντου.
Όλοι οι καθηγηταί μας ήταν αξιόλογοι. Την διδασκαλία την είχαν σαν σκοπό για την πνευματική ανύψωση των παιδιών και την προσοφρά στην κοινωνία μορφωμένων ανθρώπων και εθνικά καταρτισμένων παιδιών. Η διδασκαλία γινόταν με όρεξη και με εις οι μαθηταί αρπάζαμε την διδασκαλία. Μου έκαμε εντύπωση όταν στο βιβλίο της ανθρωπολογίας, τυπωμένος στην Ελλάδα, διάβασα "εγκριμένον δια τα Γυμνάσια του εξωτερικού". Το ίδιο και το βιβλίο της Φυσικής του Αιγίντη. Ήταν πιο αναλυτικό. Τον καθηγητή των Αγγλικών Θεοχαρίδη ένα βράδυ τον σκότωσαν στο σπίτι του οι τσέτες του τοπάλ Οσμάν. Κτύπησαν την πόρτα του και κατέβηκε να ανοίξει με την λάμπα στο χέρι. Μόλις άνοιξε τον πυροβόλησαν.
Όταν από τον Ιούνιο του 1921 άρχισαν οι συλλήψεις και εξορίες των ανδρών από 16 χρονών και πάνω, γενήκαμε σκορποχώρι και γυρίσαμε όλοι όσοι ξεπεράσαμε τη γενοκτονία.
Η πρώτη αποστολή στα μέσγεια της Τουρκίας, 1.800 άτομα περίπου - και την πρώτη βραδυά στο Καβάκι - έγινε η σφαγή. Γλύτωσαν περίπου 300 μέσα στους οποίους ο πατέρας μου και ένας θείος μου. Τους συγχώνευσαν με την δεύτερη αποστολή και την στείλαν στο Ελπιιστάν και πέρα. Ακολούθησε η τέταρτη αποστολή, που συγκεκριώθηκε στο Παρθενάγειο. Ήμουν με τον αδελφό μου και δύο θείους μου. Κατά τα μέσα Ιουλίου μας εξορίσαν και ύστερα από πορεία 21 ημερών φθάσαμε στο Τάρεντε, αφού περάσαμε από τις γνωστές πολεις Χάβζα, Αμάσεια, Τοκάτη, Σεβάστεια.

Ο συναίσθηματισμός που μας δέρνηει και τώρα και τότε δεν πήγαινε πίσω. Έχουμε το ελάττωμα να μην είμαστε ρεαλιστές. Θυμάμαι που σημείωσα στο παιδικό ημερολόγιό μου «Οι Τούρκοι μας κάνουν ό,τι θέλουν ενώ αμερικανικά αντιτορπιτικά βρίσκονται στο λιμάνι της Σαμσούντας». Μου κακοφάνηκε που δεν μας προστάτευσαν. Τι απέλεια! Ψυχολογικά αυτό το αποδίδω στο ότι είμαστε ντόμπροι, τίμιοι και δίκαιοι, ως Ποιντικός λαός και ράτσα.
Οι Τούρκοι, λέγανε οι γεροντότεροι εκεί που είμασταν στο Τάρεντε, είναι άφθαστοι διπλωμάτες. Κατάφεραν, ενώ ήταν σύμμαχοι με τους Γερμανούς, να ξεπεράσουν τις δυσκολίες και με τον Κεμάλ να αναπτύξουν σχέσεις τόσο με τους Άγγλους, με ενέργειες του Τάουσανετ, να πάρουν από τους Γάλλους πυροβόλα που είχαν στην Κιλικία, και με ιταλικά καράβια να μεταφέρουν πυρομαχικά στο λιμάνι της Σαμσούντας, ενώ ο ελληνικός στόλος που όργωνε ανεμιοδότη τον Εύξεινο και μάλιστα στις 7 Ιουλίου 1921 το θωρηκτό "Λήμνος" συνοδευόμενο από ένα αντιτορπιλικό εβρομβάρδισε την Τραπεζούντα, δεν μπορούσε να κάμη νηοψία στα "συμμαχικά" καράβια. Μια τέτοια περίπτωση την θυμάμαι όταν ήλθε ένα ιταλικό καράβι να εφορτώσει πολεμοφόδια στο λιμάνι μας. Μας έδιωξαν όλους από την αγορά, με την δικαιολογία ότι θα βομβαρδίσουν τα Ελληνικά πολεμικά. Ενώ με όλα τα μέσα μεταφορές ξεφόρτωναν και κουβαλούσαν τα πυρομαχικά.
Στον τελικό προορισμό μας, το Τάρεντε - αρχαίος Τάρας - μείναμε ως τον Οκτώβριο του 1922 και γυρίσαμε με την καταστροφή του 1922. Αυτό που μου έκαμε εντύπωση ήταν ότι σε όλη την διαδρομή Σαμσούντας - Τάρεντε μας παρουσίαζαν σαν αιχμαλώτους του πολέμου και νόμιζαν πως τονώνουν το ηθικό των Τούρκων, γιατί είχαμε χάλια περιγράφτα, κομρηλίδες, μισοξυπόλητοι, βρώμικοι και ταλαιπωρημένοι.
Δεν ξεύρω αν το μνημόσυνο για το Γυμνάσιό μας και τους καθηγητές μας είναι πλήρες. Πάντως οι καημοί είναι αξεπέραστοι. Τα δεινοπαθήματα περνούν αφού τριπήσουν. «Νηλέρ τα κετσέρ».
ΣΤΕΛΙΟΣ Γ. ΑΤΑΚΤΙΔΗΣ

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΗΜΕΡΙΔΑ ΜΕΛΕΤΗΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ
ΜΩΥ-ΣΙΑΔΗΣ

ΘΕΜΑ: **ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕ-
ΝΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ
ΠΟΝΤΙΑΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΧΩΡΕΣ
ΤΗΣ ΤΕΛΟΣ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗΣ
ΕΝΩΣΕΩΣ**

Θα προσπαθήσω να κά-
νω μια πρόταση για την ε-
φαρμογή ενός ολοκληρω-
μένου προγράμματος ολό-
πλευρης αποκατάστασης
των προσφύγων Ποντίων,
που έρχονται από την τέως
Σοβιετική Ένωση, μέσα
στα πλαίσια των οικονομι-
κών μας δυνατοτήτων και
σε συνδυασμό με μια
στρατηγική εξυπηρέτησης
των Εθνικών μας αναγκών.

Και θα ξεκινήσω με το
δεύτερο σκέλος, διότι η ό-
ποια στρατηγική εξυπηρέ-
τησης των Εθνικών μας α-
ναγκών θα υλοποιηθεί στο
πρώτο στάδιο της υποδο-
χής και εγκατάστασης των
προσφύγων με την χωροτα-
ξική τους κατανομή σε δη-
μογραφικά ευαίσθητες πε-
ριοχές της χώρας μας.

Είναι δε γνωστό ότι, ό-
ταν αναφερόμαστε σε δη-
μογραφικά ευαίσθητες πε-
ριοχές, εννοούμε πρωταρ-
χικά την Θράκη και στη συ-
νέχεια μια ζώνη 25-30 χι-
λιομέτρων κατά μήκος των
Βορείων συνόρων μας.
Κανείς νομίζω δεν το αμ-
φισβητεί, πως οι πρόσφυ-
γες πρέπει να εγκαταστα-
θούν στις περιοχές αυτές,
αλλά το πρόβλημα είναι το
πώς η βούληση αυτή θα
μετουσιωθεί σε πράξη. Πι-
στεύω ότι για την επιτυχία
αυτού του στόχου θα πρέ-
πει:

α) Ο φορέας που θα έ-
χει την ευθύνη της αποκα-
τάστασης των προσφύ-
γων, να έχει την έδρα του
στην Θράκη.

β) Όλοι οι πρόσφυγες
που θα έρχονται από εδώ
και εμπρός, με την εισοδό-
τους στην χώρα θα ενημε-
ρώνονται ότι για να τύχουν
προσφυγικής αποκατά-
στασης θα πρέπει να πα-
ρουσιασθούν στα γραφεία
του σχετικού φορέα στην
έδρα του (την Θράκη)
προς εγγραφή.

γ) Με την προσέλευση
των προσφύγων στα γρα-
φεία του φορέα θα γίνεται
άμεσα και ταχύρρυθμα η

μετάφραση και προώθηση
των δικαιολογητικών για
την πολιτογράφησή τους.

δ) Δικαίωμα για πλήρη
προσφυγική αποκατάστα-
ση θα έχουν μόνον εφ' ό-
σον τελικά επιλέξουν τόπο
παραμονής και εργασίας
τους μέσα στον ευρύτερο
χώρο της Μακεδονίας και
Θράκης.

Με την διαδικασία αυτή
νομίζω, ότι διαμορφώνεται
ένα κανάλι, που περνά από
την Θράκη, την οποία εν-
δυναμώνει δημογραφικά,
και καταλήγει στον συνολι-
κό ευαίσθητο χώρο Μακε-
δονίας - Θράκης. Το ερώ-
τημα που τίθεται είναι κατά
πόσο θα πεισθούν οι πρό-
σφυγες να ακολουθήσουν
την ροή του. Προϋπόθεση
γι' αυτό θα είναι:

α) Η διακήρυξη ενός
σαφούς ικανοποιητικού
ποιοτικά και ταχύρρυθμου
χρονικά προγράμματος
πλήρους προσφυγικής α-
ποκατάστασης από μέ-
ρους της αρμόδιας πολιτι-
κής αρχής, που να τους κι-
νήσει το ενδιαφέρον.

β) Η παραχώρηση της
αρμοδιότητας επιλογής
των διαδικασιών μέσων και
μεθόδων υλοποίησης του
ως άνω προγράμματος,
μαζί με τις απαιτούμενες
πιστώσεις, στον αρμόδιο
φορέα αποκατάστασης,
ώστε με ευελιξία και ταχύ-
τητα να προχωρήσει στην
υλοποίηση των από την
πολιτική ηγεσία προκαθο-
ρισθέντων στόχων και να
πέσει για την πραγματο-
ποίηση των διακηρύξεων
και υποσχέσεων.

γ) Η συμμετοχή στην
διοίκηση του παραπάνω
φορέα εκπροσώπων του
οργανωμένου Ποντιακού
κόσμου και των προσφύ-
γων.

Ένα πρόγραμμα προ-
σφυγικής αποκατάστασης
για να είναι ικανοποιητικό
πρέπει να είναι πολύπλευ-
ρο και να αντιμετωπίζει
στέγαση, απασχόληση - α-
σφάλιση και κοινωνική έ-
νταξη - γλωσσική κατάρτι-
ση. Θα προσπαθήσω λοι-
πόν να παρουσιάσω για
κάθε μια από αυτές τις
μορφές αποκατάστασης
το μέγεθος, τις πτυχές της
και το πιθανολογούμενο
κόστος. Οι υπολογισμοί έ-
χουν γίνει βάσει στατιστι-

κών στοιχείων και με την
προϋπόθεση ορισμένων
παραδοχών.

Θεμελιακή παραδοχή
είναι, ότι με την εφαρμογή
μιας διαδικασίας, σαν αυ-
τή που περιέγραψα προη-
γουμένως, θα ανέλθει τελι-
κά ο αριθμός των προσφύ-
γων, που θα εγκαταστα-
θούν στην Θράκη σε
45.000 (15.000 σε κάθε νο-
μό) και στην Μακεδονία σε
55.000 (30.000 στην
Θεσ/νίκη και από 2.500 σε
κάθε νομό).

Για την στέγαση των
μεμονωμένων ατόμων γε-
νικά και των διμελών οικο-
γενειών ηλικίας άνω των
50 ετών προτείνεται να τύ-
χουν επιδότησης ενοικίου
με ποσό 25.000 περίπου το
μήνα. Σε ένα σύνολο
100.000 προσφύγων αντι-
στοιχούν 1.300 μεμονωμέ-
να άτομα και 1.000 περί-
που διμελείς οικογένειες
με ηλικία άνω των 50 ετών.
Προκύπτουσα δαπάνη επι-
δότησης 690 εκατομμύρια
ανά έτος.

Στους 100.000 πρό-
σφυγες αναλογούν 20.000
οικογένειες μέχρι τετρα-
μελείς και 5.000 οικογέ-
νειες πενταμελείς και άνω.
Με την προϋπόθεση κατα-
σκευής και παραχώρησης
κατοικιών των δύο και
τριών υπνοδωματίων αντί-
στοιχα, προϋπτεί κόστος
κατασκευής 210 δις εκατ.
δρχ., Σε περίπτωση πρό-
βλεψης ενός μικτού συ-
στήματος κατασκευής με
εργολαβία σε εργασίες
που προϋποθέτουν οργά-
νωση - εξειδίκευση και ι-
διοκατασκευή με παροχή
των υλικών σε εργασίες α-
πλούστερες (τοιχοποιΐες,
επιχρίσματα, επιστρώσεις
δαπέδων κλπ.) το κόστος
μπορεί να μειωθεί κατά
25% δηλαδή στα 150 δις
εκ. δρχ.

Θεωρώντας ότι το 30%
θα εγκατασταθεί σε χωριά
με παραχώρηση οικοπέ-
δων 500 μ² και το 70% σε
αστικούς οικισμούς με πα-
ραχώρηση διμερισμά-
των, προκύπτει ότι, θα α-
παιτηθούν 200 στρ. οικο-
πεδικής έκτασης στα χω-
ριά και 125 στρ. στις πό-
λεις σε κάθε νομό της Μα-
κεδονίας και 750 στρ. στα
χωριά και 380 στρ. στις πό-
λεις σε κάθε νομό της Θρά-
κης.

Στον τομέα της απα-
σχόλησης πρέπει κατ' αρ-
χήν να διευκρινίσουμε ότι
σχεδόν στο σύνολό τους,

είναι αστοί με ένα ποσο-
στό 25% πτυχιούχων ανω-
τέρων ή ανωτάτων σχο-
λών, 20% εξειδικευμένων
τεχνιτών, 20% οδηγών και
χειριστών μηχανημάτων.

Πολλές ιδιαιτερότητες
παρουσιάζει η κατηγορία
των πτυχιούχων. Κατ' αρ-
χήν η άσκηση της επιστη-
μονικής τους ειδικότητας
προϋποθέτει ουσιαστικά
μεν την γλωσσική κατάρτι-
ση, τυπικά δε την αναγνώ-
ριση του πτυχίου τους. Μέ-
χρι την κάλυψη των παρά-
πάνω προϋποθέσεων είναι
δύσκολη, ιδιαίτερα σε έχο-
ντες ηλικία άνω των 40-45

Του Γιάννη Μωυσιάδη

χρόνων, η προς βιοπορι-
σμό άσκηση χειρονακτι-
κής εργασίας. Θα πρέπει
στα επιδοτούμενα προ-
γράμματα γλωσσικής κα-
τάρτισης να επιλέγονται
κατά προτεραιότητα οι πα-
ραπάνω πτυχιούχοι, ώστε
αφ' ενός να διευκολύνο-
νται με την επιδότηση και
αφ' ετέρου να εξασφαλί-
ζουν το ταχύτερο δυνατό
τις προϋποθέσεις αξιο-
ποίησης των ικανοτήτων
τους.

Ορισμένοι απο τους
πτυχιούχους έχουν το
πρόσθετο πρόβλημα ότι η
ειδικότητά τους δεν προ-
σφέρεται για την άσκηση
ελευθέρου επαγγέλματος,
αλλά για δημοσιοϋπαλλη-
λική καριέρα. Χαρακτηρι-
στικό παράδειγμα είναι οι
κασιγγιητές, ορισμένων το-
κίων κλπ.

(συνέχεια στην 4η σελ.)

**«Η Ευξείνος Λέ-
σχη» συγχαίρει
τους δύο Σερραίους
Υφυπουργούς και
τους εύχεται καλή
επιτυχία στο έργο
τους.**

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΟΝΤΙΩΝ Ν. ΣΕΡΡΩΝ
ΟΡΓΑΝΩΝΕΙ

ΕΞΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Από 9 ως 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

με το παρακάτω πρόγραμμα:

1η ΜΕΡΑ: Αναχώρηση από το γραφείο μας, διέλευση συ-
νόρων, στάση στα αεροδρόμια. Αναχώρηση για ΣΟΦΙΑ,
γεύμα, άφιξη στο ΠΛΕΒΕΝ. Επίσκεψη στο πανευρωπαϊκού
φήμις εντυπωσιακό ΠΑΝΟΡΑΜΑ. Τακτοποίηση στο ξενο-
δοχείο, χρόνος ελεύθερος, δείπνο, διανυκτέρευση.

2η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αναχώρηση για ΛΟΒΕΤΣ - ΒΕΛΙΚΟ
ΤΑΡΝΟΒΟ (παλαιά πρωτεύουσα της Βουλγαρίας) - ΣΟΥ-
ΜΕΝ. Άφιξη στη ΒΑΡΝΑ, γεύμα, τακτοποίηση στο ξενοδο-
χείο. Χρόνος ελεύθερος, δείπνο, διανυκτέρευση.

3η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αμέσως αναχώρηση για περιήγηση
της βόρειας παραλιακής ακτής. ΠΑΛΤΖΙΚ - ΧΡΥΣΗ ΑΜΜΟΥ-
ΔΙΑ - ΑΛΜΠΕΝΑ κλπ. Επιστροφή στη ΒΑΡΝΑ, γεύμα. Από-
γευμα ξενάγηση της πόλης. Χρόνος ελεύθερος, δείπνο,
διανυκτέρευση.

4η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αμέσως αναχώρηση για τη νότια
παραλιακή ακτή με επίσκεψη στη ΜΕΣΗΜΒΡΙΑ (χωριό μου-
σειό), στο ΜΠΟΥΡΓΚΑΖ (Πύργο) κλπ. Γεύμα. Αναχώρηση,
διέλευση από ΣΤΑΡΑ ΖΑΓΟΡΑ, άφιξη στο ΠΛΟΒΝΤΙΒ (Φι-
λιππούπολη). Δείπνο. Διανυκτέρευση.

5η ΜΕΡΑ: Πρωινό. Ξενάγηση της πρωτεύουσας της Ανατ.
Ρωμυλίας που τη διασχίζει ο ποταμός Έβρος. Ελεύθεροι
στην αγορά και στη συνέχεια αναχώρηση για ΜΠΟΡΟΒΕ-
ΤΣ. Γεύμα. Επιστροφή στην ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΗ. Δείπνο, δια-
νυκτέρευση.

6η ΜΕΡΑ: Πρωινό και αναχώρηση για ΣΟΦΙΑ. Ξενάγηση
της πρωτεύουσας της Βουλγαρίας και στην συνέχεια χρό-
νος ελεύθερος στην αγορά. Μετά το γεύμα αναχώρηση για
επιστροφή. Διέλευση των συνόρων, άφιξη αργά το απόγευ-
μα στις Σέρρες.

ΤΕΛΟΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ

Τιμή συμμετοχής: 50.000 δρχ.

Η τιμή περιλαμβάνει:

- Την μεταφορά με υπερυψωμένο τουριστικό λεωφορείο.
- Τις διανυκτερεύσεις σε δίκλινα δωμάτια.
- Πλήρη διατροφή (εκτός του γεύματος της 1ης μέρας).
- Τις περιηγήσεις και ξεναγήσεις του προγράμματος.
- Την βίζα Βουλγαρίας.
- Αρχηγό του γραφείου μας.

Δεν περιλαμβάνει: Διαβατήρια, εισόδους σε μουσεία, πο-
τά, φιλοδωρήματα και ότι δεν αναφέρεται στο πρόγραμμα.
**Πληροφορίες στα τηλ. 25.639 - 24.167 - 56.362 -
58.522.**

**«Ο Θερ'όν πα φέρ' τα θερ' τα
και διαβα'ίν και με τα γέλ' τα»**

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 22
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Ποντιο-Βορειοηπειρωτικά ή Ποντιολογίες και Αλβανολογίες

Η ιστορία είναι καμβάς που πάνω του κεντούν η ζωή και η ψυχή τις περιπέτειές τους. Είναι και αναπόφευκτο αφού ο άνθρωπος είναι έγκλειστος στα τείχη της ιστορίας και της μοίρας. Της μοίρας που του επέβαλε η φύση και της ιστορίας, που του ετοιμάζουν παρασκηνακιά οικίσματα ισχυροί και δεν μπορεί παρά να αντισταθεί στην παραχάραξη της για τη διασφάλιση της αυθεντικότητάς του, χωρίς να μπορεί ωστόσο να κάνει το ίδιο και για τη ζωή του. Αναφέρομαι στα μηνύματα και τα κεντρίσματα των ημερών, που μας ενεργοποιούν και μας ευαισθητοποιούν ανάλογα με τις καταβολές μας, θέτουν σε κίνηση τη σκέψη μας ώστε να οδηγήσουν το λόγο μας στο στόχο του.

Τα τεκταινόμενα σε βάρος των αδελφών μας Βορειοηπειρωτών (καταπίεση, ξυλοδαρμοί, δίκες, φυλακίσεις, απελάσεις κλπ.) συνειρμικά μας οδηγούν στις άλλες εθνικές πληγές του Ελληνισμού, στον Πόντο, τη Μικρασία, την Κύπρο. Οι τύραννοι ντύονται το ντύμα της αμαρτίας με τα μύρα όργανα. Είναι ίδιοι. Οι μέθοδοι διαφέρουν. Τα θύματα έχουν ίδιο αίμα, Ελληνικό. Ο γεωγραφικός χώρος είναι μόνο αντίθετος με την Ανατολή, λέγεται Δύση, μα στερείται την προστασία της, μολοντί ανήκουμε σ' αυτήν. Θα επιχειρήσω μια διαπλοκή των μεν, που συνέβησαν στη Γαλλία του Πόντου, με τα δε, που λαμβάνουν χώρα στη Βόρεια Ήπειρο.

Διαβάζουμε στην εφημερίδα "Εποχή" της Τραπεζούντας στις 16 Φεβρουαρίου 1919. «Αναμφιβόλως δεν υπάρχει κανένα τμήμα των ανακαταλειφθέντων μερών, το οποίο υπέστη τοσαύτας καταστροφές και ερημώσεις, όσας υπέστη η πολυπαθής Γαλλία. Ευθύς από τα αρχάς του παρελθόντος Φεβρουαρίου κατά χιλιάδες κατακλύσαντες αυτήν οι απαίσια σφετέδες και ενσπείραντες παντού τον πανικό, την ατιμία και το θάνατο, απήγαγον τελικώς πάσαν την κινητήν περιουσίαν των ατυχών πατριωτών μας εις αγέλαδας, πρόβατα, τρόφιμα και άλλα αντικείμενα, καταστρέψαντες παν ό,τι δεν η-

δύναντο να μετακομίσουν. Τους αγρίους αυτούς δολοφόνους διεδέχθησαν εις το ένδοξόν των επαγγελματων της καταστροφής, των αιμάτων και της ερημώσεως πλείστοι συμμορίακοί κακούργων, οίτινες μετ' απαραιτήτου ικανότητος συνεπλήρωσαν την καταστροφήν της Γαλλίας μεταβάλλουσαι αυτήν κυριολεκτικώς εις γην Μαδιάμ.

Ήταν τότε που μόλις κατέρρευσε η Τουρκία με το τέλος του Α' παγκοσμίου πολέμου και ενώ η Ελλάδα ανήκε στο στρατόπεδο των νικητών, οι Έλληνες του Πόντου ταλαιπωρούνταν όπωρ και κατά τη διάρκειά του. Και ενώ "εξέφηνε η ροδοδάκτυλος ηώς" (φάνηκε η ροδοδάκτυλη αυγούλα), και άρχισαν να ροδίζουν καλές μέρες για την ανεξαρτησία του Πόντου, η Κεμαλική επικράτηση μετέβαλε τα πράγματα εις το εναντίον. Επιβλήθηκε η λογοκρισία όπως μας πληροφορεί πάλι η "Εποχή" της 1ης Αυγούστου 1919. «Λογοκρισία λοιπόν! Αυτόν τον ψιθύρον ακούομεν χθες και σήμερα και μας φαίνεται περιεργον πως το μανθάνομεν τελευταίοι... Αν είναι ακριβής η είδησις, αισθανόμεθα εκ των προτέρων πόσον σκληρά θα μας πλήξη το ψαλίδωμα του λογοκριτού. Οι αναγνώσται των εφημεριδων ας ετοιμασθούν να ιδούν κενά εις τας στήλας των και ας ασκηθούν εις μαντικήν δύναμιν". Η ψιθυριστική πληροφορία επαληθεύτηκε. Η αρχή του τέλους για τον Ελληνισμό του Πόντου και της Μικρασίας είχε σημάνει.

Τα γεγονότα που βιώνουν παράλληλα με το καθέστώ της Αλβανίας είναι αρκετά. Η Οσμανλίδικη καταγωγή των Τυράννων Κεμαλικών η Μπερσία είναι κοινή. Οι οσμές βαρβαρότητας, τυραννίας και πολιτιστικού βόρβουρου που αναδύονται, απαράλλαχτες. Καλυμένοι και περιχαρακωμένοι από το κέλυφος της εξουσίας επινοούνται πολλά και προσοποιούνται την έννομη τάξη. Γι' αυτό ο μεν Σεφέρης λέει "μέσα από τον άνθρωπο έχει φύγει" ο τύραννος, ο δε Ελύτης "όταν ακούς «τάξη» ανθρώπινο κρέας μυρίζει". Η αλβανική τυραννία σε τίποτα δε μειονεκτεί από την αντίστοιχη της Κεμαλικής. Η λογοκρασία είναι εντονότερη, η καταπίεση ανθεί, οι φυλακίσεις διαδέχονται η μια την άλλη, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καταφανέστατη, οι ξυλοδαρμοί ανελέητοι. Η παραπληροφόρηση στο ζενίθ. Το τελευταίο απομεινάρι του ελληνισμού στη Βορεια

Ήπειρο δεινοπαθεί. Πληρώνει για τη μοίρα του Ελληνισμού, της ιστορίας του, κλεισμένο πίσω από δυσώδη καγκελοφραγμένα υπό-

γεια την ελέω θεού κυριαρχία του Μπερσία. Οι υπόδοκοι κατηγορούνται για υπονόμηση της εξουσίας και του κράτους της Αλβανίας.

Του Γιάννη Ρωμανίδη

Εσχάτη προδοσία! Ιδού λοιπόν ο Ελληνισμός "καταντι- (συνέχεια στην 4η σελ.)

Απάντηση σε δύο σχόλια Σερραϊκών εφημεριδων

Παραδίδουμε δύο σχόλια από τον καθημερινό σερραϊκό τύπο στην κρίση των αναγνωστών μας. Το πρώτο από τον καθημερινό Παρατηρητή της 17-8-94 και είναι σχόλια του κ. Αριστείδη Βαβαλίδη με τίτλο "Μικροσερραϊκά και... άλλα" και το δεύτερο από τα "Σερραϊκά Σπορ".

1ο κείμενο

Μού' θελες και σαγιονάρες στα βρωμοπόδαρά σου χωρίς νά' χεις ούτε αξιοπρεπή φτέρνα, ούτε δάχτυλα της προκοπής, ούτε νύχια εμφανίσιμα. Αυτές δεν είναι φτέρνες, αυτές είναι μισοξεφλουδισμένες πατάτες. Αυτά δεν είναι δάχτυλα, αυτά είναι χελωνίσια κεφάλια. Αυτά δεν είναι νύχια, αυτά είναι γερακίσια μύτερ, έτοιμες να σε κατασπαράξουν.

Αξιώθηκες να πάρεις Μερσεντές, αφού τριάντα χρόνια κόντεψες να εξορύξεις το μισό κάρβουνο της γερμανίας, αλλά, τι σκατόχρωμα είναι αυτό, που διάλεξες σαν γνήσιος Πόντιος, Συμείρι λιγυ χουσι, λιγυ εμετι και λιγυ ευκοιλια.

Πήγες στην Ασπροβάλτα παραθέριση και γαι να γλυτώσεις τα τρία ψωροχιλιάρικα του ενοικιαζομένου δωματιού κοιμόσου στο αυτοκίνητο, κατουρούσες στα πάρκα και έτρωγες κασερόψωμο. Συμβαδίζουν όλα αυτά βρε μπουμπούνα, με Μερσεντές; Αλλά τον Αράπη σαπουνίζεις, το σαπούνι σου χαλάς.

Αμ' εκείνο το τσαντάκι, την πουστιέρα, που θέλει κι ο Μαρίνος, τι το ήθελες κουνάμενο στην άγαρμψη χερούκλα σου; Ξέσχασα, ότι ήταν οικογενειακή σας συνήθεια στο χωριό.

Και παρ' όλα αυτά θέλεις να σε βρούμε και νύχια μικρή, με διαμέρισμα και σχετικό κομπόδεμα. Έτσι είναι, όταν χορτάσει η ψείρα βγαίνει στο γιακά...

Προς Θεού τα παραπάνω αφορούν συγκεκριμένο τύπο και όχι την πλειοψηφία των Ποντίων μεταναστών μας που μοχθούν στα ξένα, προκόδουν, νοικοκυρεύονται και στέλλουν στην Ελλάδα το πολύτιμο συνάλλαγμα.

● Οι Ακρίτες των Σερρών αναγκάζονται να πάρουν θέση, μολοντί δεν επιθυμούν διάλογο που ξεστρατίζει από τα πολιτιστικά μετερίζια που υπηρετούν. Όσο κι αν η διάθεσή μας είναι ψυχρόμητη, θα προσπαθήσουμε να πρυτανεύσει η λογική και όχι η στείρα αρνητική κριτική και αντιπαράθεση που θα υποβιβάζει το επίπεδό μας. Το πρώτο κείμενο παρά τη σιλβουσα επιφάνειά του στο τέλος, είναι σαφέστατος καταιγισμός ειρωνείας και υποτίμησης της νομιμοσύνης της ποντιακής φυλής. Καθαρά εαυτοκρατικό κείμενο, χωρίς περιθώρια αμφιβολιών. Δεν υπάσχει κανείς, όχι μόνο πόντιος, που να μην αντέδρασε στο μικρόχολο σχόλιο στο δημοσιογραφικό βόρβουρο καθώς δεχτήκαμε αρκετά τηλεφωνήματα διαμαρτυρίας. Τόσοι λιβελλοί και τόσα ρυπαρογραφήματα δεν στολίζουν κανέναν ανθρώπινο τύπο, πολύ περισσότερο τους γνήσιους πόντιους στους οποίους αναφέρεται. Οι αναγνώστες του μας μετέφεραν την οργή και την αγανάκτησή τους, την απογοήτευση και την ναυτία που προκάλεσε.

Δεν προβαίνουμε σε χαρακτηρισμούς, γιατί δεν θα παρακολουθήσουμε το σχολιαστή στον κατήφορο του. Ωλωσδήποτε όμως είμαστε υποχρεωμένοι να τονίσουμε ότι παρόμοιες γραφές απάδουν προς τη δημοσιογραφική δεοντολογία, την υποβιβάζουν και τη γελιοποιούν, διασύρουν το δημοσιογράφο,

όχι τους σχολιαζόμενους, και τον εκθέτουν ως Έλληνα. Παράκληση να ανακληθεί το σχόλιο, γιατί προκαλεί, υβρίζει και υπηρετεί εναν ανορθόδοξο κοινωνικό ρατσισμό. Γιατί υστερεί σε σοβαρότητα και θίγει βάνουσα τους πόντιους. Σοβαρότερα μηνύματα αν δεν έχουμε να στείλουμε στο κοινό μας, τουλάχιστον ας μην είμαστε αρνητικοί, με δείγματα πνευματικής ευτελείας (ένα μη τι χείρον είπω).

2ο κείμενο

Δυσαρέσκεια για τους Ρωσοπόντιους

Η παλλινόστηση των ποντίων αθλητών από την πρώην Σοβιετική Ένωση έχει προκαλέσει αναταραχή και δυσφορία και στο άθλημα της πάλης. Οι διαμαρτυρίες αφορούν στο ότι αυτοί, χωρίς να υποστούν τις ελληνικές συνθήκες τις οποίες εξασφαλίζει η Ελληνική πολιτεία γυμναστήρια, εγκατάλειψη κατά την διάρκεια της στρατιωτικής θητείας, αδιαφορία για το επαγγελματικό μέλλον πρωταθλητών, οι οποίοι έχουν ξοδέψει πολλά χρόνια από τη ζωή τους στα γυμναστήρια) έρχονται στην Ελλάδα εγγράφονται σε κεντρικούς συλλόγους της Αθήνας και στη συνέχεια υποστηρίζονται με κάθε τρόπο για να προωθηθούν στις εθνικές ομάδες. Ακόμη υποψίες υπάρχουν για το κατά πόσον όλοι τους είναι γνήσιοι πόντιοι ή μερικοί από αυτούς έχουν βρει σαν σημαία ευκαιρίας την Ελληνική και απλά εφαρμόζεται και στην άλλη ο δρόμος που άνοιξε το μπάσκετ δηλαδή οι Ελληνοποιήσεις αθλητών. Με αυτ τη μεθοδολογία όμως αποθαρρύνονται και στη συνέχεια απομακρύνονται από τον αθλητικό, οι γηγενείς αθλητές.

Απάντηση στο 2ο σχόλιο

● Παλλινόστηση ορθογραφημένη (όχι με 2 λλ) σημαίνει επιστροφή στη χώρα σου, ότι είναι ομοεθνής, όπως ο Οδυσσεύς στην Ιθάκη. Αν ζούσαν στην πρώην ΕΣΣΔ, αυτό μας τιμά, γιατί η μικρή μας χώρα έχει ατέλειωτα σύνορα. Και τώρα στην ουσία, πράγματι οι καλοί αθλητές και πρωταθλητές ενοχλούν, γιατί κατακλύζουν τη χώρα και τη γεμίζουν με μέταλλα κάνοντάς την ξακουστή. Δε θα σταθούμε μόνο στους Ελληνοπόντιους. Το σχόλιο είναι μικρόχολο και διαπνέεται από στείρα αρνητική κριτική χωρίς στοιχεία θετικής αντιπροσφοράς. Οι λόγοι είναι ευνόητοι. Ενοχλείται ο σχολιαστής, γιατί οι συγκεκριμένοι αθλητές ανέρχονται αξιοκρατικά και όχι ευνοιοκρατικά. Ενοχλείται και αναταράσσεται, επειδή δεν περνά ο παραγοντισμός που ευνοούσε τους λόγους και όχι έργω αθλητές. Κανείς σωστός αθλητής δεν αποθαρρύνεται, γιατί υπάρχουν ανώτεροι του. Αντίθετα αναπτύσσεται η άμιλλα που σημαίνει ευγενή ανταγωνισμό. Η πολιτεία με τα τόσα μέτρα που έλαβε για τους πρωταθλητές (πρόσληψη σε σώματα ασφαλείας, πυροσβεστική, ένοπλες δυνάμεις, άδειες για καταστήματα ΠΡΟΠΟ) πιστεύουμε ότι κανέναν δεν εγκατέλειψε στο έλεος της αδιαφορίας της.

Όσο για τους Πόντιους δεν πιστεύουμε πως έχουν περισσότερες γνωριμίες από τους γηγενείς. Άλλωστε στην Ουγγαρία, εκτός από τον Κύδρο, οι υπόλοιποι που διακρίθηκαν είναι ελληνοπόντιοι σε ίδης - ίδης - ίδης, όπως και σεις γράφετε. Η αναπαικτικότητα στα σχόλιά σας μας δίνει το δικαίωμα να διαμαρτυρόμαστε για χάρη των Ποντίων συναθλητών σας.

«Αύγουστον πα φέρ' τ' αλώνια και λαρών' όλια το πόνια».

«Επάτεσα 'ς τον Αύγουστον και 'ς σή χιονί την άκραν κατάραν έχ' ας τον θεόν να μη στεγνών 'ντα δάκρμα».

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 25
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

ΕΚΘΕΣΗ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Όπως το έχω τονίσει επανειλημμένα, διερχόμεθα μια περίοδο επαναπροσδιορισμού των στόχων των Ποντιακών συλλόγων. Ο λαογραφικός χαρακτήρας τους που διαμορφώθηκε τη δεύτερη περίοδο της ιστορικής διαδρομής τους στον Ελλαδικό χώρο (1950-1990) απαιτείται να συμπληρωθεί με την προσθήκη του σκέλους της αποκατάστασης των προσφύγων από την τ.Σ.Ε. Αυτή ήταν λοιπόν η βασική φιλοσοφία που καθοδήγησε την δράση του Δ.Σ. μας κατά την περίοδο της τριετούς θητείας του. Θα αναφερθώ λοιπόν κατ' αρχήν στην εν γένει δράση του Συλλόγου και των νεοπροσφύγων αδελφών μας από την τ.Σ.Ε.

Ι. ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Α' Συμμετοχή σε εκδηλώσεις άλλων φορέων:

1. Συνέδρια - Ημερίδες - Συσκέψεις κλπ. για προβληματισμό και διαμόρφωση προτάσεων προς επίλυση προβλημάτων και αιτημάτων του Ποντιακού Ελληνισμού.

Το Συμβούλιο δίνοντας ιδιαίτερη σημασία στη συνεργασία και στην ενότητα του Ποντιακού Ελληνισμού, αλλά και στην εν γένει συμμετοχή σε προσπάθειες συστράτευσης, δεν παρέλειψε να συμμετάσχει οπουδήποτε και οποτεδήποτε προσκλήθηκε ο σύλλογος κατά την διάρκεια της τριετούς θητείας του. Έτσι κατά το παρελθόν έτος:

α) Παρέστη με εισήγηση του Προέδρου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής για την αναγνώριση της Γενοκτονίας των Ποντίων στις 17 Φεβρουαρίου.

β) Συμμετείχε στην ημερίδα για την ανάπτυξη της Θράκης σε συνδυασμό με την αποκατάσταση των προσφύγων από την τ.Σ.Ε. στην Κομοτηνή, με παρέμβαση του Προέδρου και υποβολή προτάσεων, (5 Μαρτίου).

γ) Συμμετείχε στο Α' Πανελλήνιο Συνέδριο "Πολιτιστικής και Εθνικής Αυτογνωσίας" στη Φλώρινα με τους κ. Πεζυρκιανίδη και

Σαλματωνίδη. Υπέβαλλε δε υποψηφιότητα και ανέλαβε την οργάνωση του Β' Συνεδρίου (5-6 Μαρτίου).

δ) Συμμετείχε σε ημερίδα για την "Μελέτη των Προβλημάτων των Προσφύγων από τη τ.Σ.Ε. στην Θεσσαλονίκη με εισήγηση του προέδρου (4 Απριλίου).

ε) Συμμετείχε στην Πανελλήνια διάσκεψη Νεολαίας στην Παναγία Σουμελά (21 Μαΐου).

στ) Συμμετείχε στη Γενική Συνέλευση της Π.Ο.Π.Σ.

ζ) Συμμετείχε σε σύσκεψη των Ποντιακών Σωματείων για την ανασκόπηση του Προσφυγικού Προβλήματος, τη σύνταξη σχετικού μνημονίου και υποβολή στους εκπροσώπους των Κομμάτων στις 14 Αυγούστου στην Παναγία Σουμελά, με εισήγηση του Προέδρου και συμμετοχή του στην τριμελή επιτροπή υποβολής του Μνημονίου.

2. Πολιτιστικές - Επετειακές εκδηλώσεις - Φεστιβάλ κλπ.

Κατά το αυτό έτος ο Σύλλογος:

α) Συμμετείχε στο Α' Πανελλήνιο Φεστιβάλ Χορευτικών Συγκροτημάτων στην Βέροια (21-22 Μαΐου).

β) Συμμετείχε με το χορευτικό σε 15 εορταστικές εκδηλώσεις - πανηγύρεις - χορού κλπ.

γ) Συμμετείχε στις παρελάσεις των 25/3, 29/6 και 28/10.

Β' Συνοργάνωση κοινών εκδηλώσεων με άλλους φορείς

1. Έκθεση φωτογραφικών ντοκουμέντων συλλογής Π. Τσακιρίδη με παλαιές και νέες φωτογραφίες από τον Πόντο και τη Γεωργία (25-2).

2. Ημερίδα για τους Ποντίους Λογοτέχνες του Νομού Σερρών, με παράλληλη απονομή τιμητικών πλακετών στους κ. Κοχλιαρίδη - Σ. Κοταμανίδη - Βεϊλεκτσίδου (26-2).

Οι εκδηλώσεις αυτές συνοργανώθηκαν από την Π.Ο.Π.Σ. - Ευξείνο Λέσχη - Πολιτιστικό Σύλλογο Βυρωνείας - Δ.Ε.Π.Κ.Α.

3. Ποντιακό Πανηγύρι στην Σκοπιά Σερρών στις 15 Αυγούστου που συνοργανώθηκε με τον Ποντιακό Σύλλογο Σκοπιάς.

4. Εκδηλώσεις μνήμης για τον ξεριζωμό οργανώθηκαν στις 23 Σεπτεμβρίου μαζί με τους συλλόγους Θρακών και Μικρασιατών.

Γ' ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

1. Παιδική γιορτή για τα παιδιά των Προσφύγων και προσφορά 130 δώρων (28-12-93).

2. Αποκριάτικος χορός (25-2).

3. Μνημόσυνο και ομιλία του καθηγητού κ. Φωτιάδη για την Γενοκτονία (25-5).

4. Ποντιακή βραδιά στον Άγιο Ιωάννη (28-5).

5. Εκδρομή στην Βουλγαρία (8-14 Αυγούστου).

6. Ποντιακή βραδιά στο κέντρο διασκέδασης Κομπολόι (25-11).

Δ' Λειτουργία τμημάτων του Συλλόγου

1. Βιβλιοθήκη: Υπεύθυνος Μυρωνίδης Θεοφύλακτος

- Διαθέτει 2.200 βιβλία
- Υπάρχουν 180 δανειζόμενοι και καταχωρήθηκαν 3.600 χρεώσεις.

2. Χορευτικό: Υπεύθυνος Καρυπίδης Παύλος
- Έχει 5 τμήματα και 140 μέλη.

- Χρησιμοποιήθηκαν 4 χοροδιδάσκαλοι, 3 λυράρηδες και 1 νταουλτζής.

- Εμφανίσθηκε το μεγάλο χορευτικό στο Φεστιβάλ Βεροίας, στους χορούς και σε 15 άλλες εορταστικές εκδηλώσεις.

- Κατασκευάσθηκαν 24 νέες στολές.

3. Χορωδία:

- Συμμετέχουν 15-20 μέλη με δάσκαλο τον κ. Α. Θεοδωρίδη.

- Έκανε τέσσερις εμφανίσεις σε εκδηλώσεις του συλλόγου.

4. Θέατρο: Υπεύθυνος Αλεξανδρίδης Γιώργος

- Υπάρχει εννεαμελής θεατρική ομάδα με έτοιμο προς παρουσίαση το έργο "Καπετάν Φωφωτς".

5. Νεολαία:

- Λειτουργήσε τμήμα από 15 περίπου σπουδαστές ΤΕΙ και ΤΕΦΑΑ που εδιδάχθησαν ποντιακούς χορούς.

6. Διδασκαλία λύρας:

- Λειτουργεί τμήμα με δάσκαλο τον κ. Ν. Σοφιανίδη και 7 μαθητές.

Ε' Μέσα μαζικής ενημέρωσης

1. Εκδίδεται η μηνιαία εφημερίδα του Συλλόγου, υπεύθυνος Ι. Ρωμανίδης.

2. Μεταδίδεται εβδομαδιαία ραδιοφωνική εκπομπή, υπεύθυνος Ευθυμιάδης.

ΣΤ' Κοινωνική δράση

Στα πλαίσια της κοινωνικής δράσης του συλλόγου πραγματοποιήθηκαν:

1. Επίσκεψη στο Γηροκομείο Σερρών.

2. Οικονομική συνδρομή για κοινωνικούς σκοπούς (Πνευματικό Κεν. Μητροπόλεως, Ίδρυμα Ανιάτων, Πλημμηροπαθείς Θεσσαλίας).

II ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΕ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

Κατά την λήγουσα περίοδο λειτουργίας του Συλλόγου το μεγαλύτερο μέρος των προσπαθειών μας κατευθύνθηκε στον τομέα της βοήθειας των προσφύγων. Προς τον σκοπό αυτό:

1. Λειτουργήσαμε ως γραφείο υποδοχής των παλινοστούτων, με μεταφράσεις δικαιολογητικών για την απόκτηση της υπηκοότητας, αναγνώριση πτυχίων, λοιπές διατυπώσεις και επαφές με υπηρεσίες (συνέχεια στην 2η σελ.)

ΕΥΧΕΣ

Το Δ.Σ. της Ευξείνου Λέσχης Ν. Σερρών εύχεται σ' όλα τα μέλη του και σ' όλους τους Σερραίους Καλές γιορτές και ειρηνικό και δημιουργικό του καινούργιο χρόνο.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Την Παρασκευή 25/11/94 ο σύλλογός μας πραγματοποίησε ποντιακή βραδιά στην οικογενειακή ταβέρνα "ΚΟΜΠΟΛΟΙ".

Το Δ.Σ. του συλλόγου σύσσωμο ήταν εκεί, καθώς επίσης και μέλη του συλλόγου, Ελληνοπόντιοι από την πρώην Σοβιετική Ένωση και φιλοπόντιοι Σερραίοι.

Τη βραδιά τίμησαν με την παρουσία τους, ο αιρετός Νομάρχης κ. Καρυπίδης Αναστάσιος, ο Δήμαρχος Σερρών κ. Ζήσης Μητλιάγκας και οι Νομαρχιακοί Σύμβουλοι κ. Καρυπίδης Νικόλαος και Κωνσταντίνος Χρήστος.

Λύρα έπαιξαν οι λυράρηδες Σοφιανίδης Νικόλαος και Ιωαννίδης Λάζαρος. Τραγούδησε ο Ιωαννίδης Γεώργιος.

□ Την Κυριακή 4/12/94 έγιναν στην αίθουσα διαλέξεων του Συλλόγου 2 συνελεύσεις.

Μια έκτακτη συνέλευση για τροποποίηση του άρθρου 3 του καταστατικού και η γενική συνέλευση του συλλόγου με θέματα:

1. Έκθεση πεπραγμένων.

2. Έκθεση εξελεγκτικής επιτροπής

3. Απολογισμός έτους 1994 - Έγκριση

4. Προϋπολογισμός έτους 1995 - έγκριση

5. Εκλογή νέου Δ/κού Συμβουλίου και εξελεγκτικής επιτροπής.

Το νέο Δ.Σ. του Συλλόγου Ποντίων που εξελέγη στις 4/12/94 συγκροτήθηκε σε σώμα στις 7.12.94 ως εξής:

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΩΥΣΙΑΔΗΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ: ΜΕΤΑΛΛΙΔΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ

ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ: ΜΑΓΔΑΝΟΖΙΔΟΥ - ΤΣΙΓΑΡΙΔΑ ΜΑΡΘΑ

ΤΑΜΙΑΣ: ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ

ΜΕΛΗ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΠΕΖΙΡΚΙΑΝΙΔΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ΚΑΡΥΠΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, ΤΣΑΚΙΡΙΔΗΣ ΠΑΥΛΟΣ, ΡΩΜΑΝΙΔΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ.

Η Γεν. Γραμματεύς ΜΑΡΘΑ ΜΑΓΔΑΝΟΖΙΔΟΥ - ΤΣΙΓΑΡΙΔΑ

ΚΑΛΕΣΜΑΝ

Τ' εμέτερον η Λέσχη δι' χαπάρ ολε τα μέλη να έρχονταν και όλ εντάμαν να κόφτομε την πίταν νατς, απές σο τρανόν την κάμαριν, τα Θεοφάνεια την ημέραν σο κιντίν απάν σα 6 η ώρα. Ορέσον ανασπάλετεν.

«Κρουάδας και χιόνια πολλά έγχε μας Αεργίτες, στον κρύον π' εφτάει σεβνταλούκ θα εν πολλά τεχνίτες».

ΑΚΡΙΤΕΣ ΤΩΝ ΣΕΡΡΩΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1994
ΧΡΟΝΟΣ Γ'
ΑΡΙΘΜΟΣ
ΦΥΛΛΟΥ 26
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΧ. 150

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΕΥΞΕΙΝΟΣ ΛΕΣΧΗ" Ν. ΣΕΡΡΩΝ

Χριστούγεννα αλυτρωτικά

«Κάθε προσπάθειά μου μια καταδίκη είναι γραφή
κι είν' η καρδιά μου - σα νεκρός - θαμένη
ο νους μου ως πότε μες στον μαρασμόν αυτό θα μένει»

Οι ανέλπιδες αυτές σκέψεις του Κ. Καβάφη στέλνουν τούτες τις άγιες μέρες πιο έντονα τα μηνύματά τους. Όλοι δίνουμε και παίρνουμε τις ευχές εκ του ασφαλούς χωρίς το δίλημμα ελέγχου, λογοκρισίας, περιορισμού στις εκδηλώσεις θρησκευτικής και κοινωνικής συμπεριφοράς. Στον περίγυρο των συνόρων μας όμως ζει και βαριανασαίνει ελληνισμός που στερείται όλες τις στοιχειώδεις ελευθερίες και τα μηνύματα του ποιητή ηχούν εντονότερα στη σκέψη του.

Σ' αυτόν τον αλύτρωτο ελληνισμό που ζει στις αλησμόνητες πατρίδες και κυρίως στους ιεράρχες και επισκόπους του για το υπεράνθρωπο έργο που επιτελούν, αφιερώνουν οι "Ακρίτες" των Σερρών το κύριο άρθρο τους με την ευχή τα επόμενα Χριστούγεννα να μην είναι τόσο καταπιεσμένος και λησμονημένος ο λαός τους.

Η πνευματική δύναμη της Ορθοδοξίας είναι γνωστή σ' όλους και πασίδηλη. Το θρησκευτικό αίσθημα είναι από τα κύρια στοιχεία της εθνικής μας ιδιοσύστασης. Η συντριπτική πλειοψηφία και παμπηφία των Ελλήνων, σ' όλο τον κόσμο, πιστεύει στην Ορθοδοξία και την ακολουθεί. Λειτουργεί σαν παροχευτικός αγωγός εθνικής ζωτικότητας και δαπανάται γαι την εθνική μας αυτοσυντηρησία και μάλιστα σε τόσο σκοτεινούς και χαλεπούς καιρούς.

Η ορθοδοξία διέσωσε τη γλώσσα και τη συνείδησή μας, που γι' αυτά ακόμη και σήμερα μάχεται και προμαχεί. Μορφοποιεί παράλληλα και ένα ανυπέβλητο ήθος ζωής. Εθνικά επιβιώνουμε μόνο μ' αυτήν,

αν αναλογιστούμε ότι στον Πόντο συμπορεύτηκε με τα δεινοπαθήματα και τους βασανισμούς και δέχτηκε πρώτα τα πυρά των απίστων.

Κι άλλη φορά αναφερθήκαμε στο δράμα της μειονότητας στην Αλβανία και κυρίως με τις καταδίκες. Ο Ελληνισμός εκεί συσπειρώνεται στο σεβάσμιο πρόσωπο του Αναστασίου. Αυτό όμως δεν αρκεί. Το έργο του δυσχεραίνεται όσο μάχεται μόνος, στερημένος από την αρωγή, την έμπρακτη συμπαράσταση, την παρουσία και την εθνική στρατηγική μας. Από τα στοιχεία που θα συγκρατήσουν τον ελληνισμό στις κοιτίδες του, τα πολύ απλά και στοιχειώδη είναι τα ελληνικά βιβλία, η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη και η στοιχειώδης έστω τεχνολογική υποστήριξη, ακόμη και από την ιδιωτική πρωτοβουλία. Όπως γίνεται εκ μέρους της Τουρκίας στη Θράκη. Έτσι ο ελληνισμός θα αποφύγει την αφομίωση και δε θα στερέψει το ελληνικό αίμα που ρέει στις φλέβες του. Να απαιτήσουμε την άμεση αποφυλάκιση των κρατουμένων από τα κάτεργα του Μπερίσα. Ανάμεσα στις προτεραιότητές μας θα πρέπει να είναι η μετεκπαίδευση δασκάλων και η εξειδίκευση των γιατρών. Η θρησκευτική και πολιτική ελευθερία να μη παραχωρούνται με το σταγονόμετρο. Ο Αναστάσιος νιώθει ζωσμένος από το πυκνό σκυλολόι του Μπερίσα, όμως μένει αγέρωχος, όρθιος και απτόητος.

Στην απέναντι πλευρά ο οικουμενικός πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος είναι ο πάγιος εκφραστής του ηρωϊσμού και του ελληνισμού. Οι εφιάλτες της ιστορίας

τάραζαν κάθε μέρα τη θύμηση των Ελλήνων της Κων/πολης (όσοι απέμειναν). Ο τρόμος και η βία που έζησε ο Ελληνισμός της Πόλης το 1955 στις 6 Σεπτεμβρίου ξαναζεί στη μνήμη το 1994. Αξίζει να θυμηθούμε για λίγο τον απολογισμό εκείνης της επίθεσης όπως τον περιέγραψε η Μπέτι Καρπ αντιπρόσωπος στο προξενείο των ΗΠΑ, «61 από τις 95 εκκλησίες πυρπολήθηκαν και λεηλατήθηκαν ολοσχερώς, οι μόνες μεταξύ των οποίων και το μετόχι του Σινά λεηλατήθηκαν. Δύο σημαντικά νεκροταφεία της Ορθοδοξίας, του Βαλουκλή και του Σισλί, συλήθηκαν, τα πτώματα ξεθάφτηκαν και διαμελίστηκαν, οι Πατριαρχικοί τάφοι στο Βαλουκλή συλήθηκαν και τα οστά των πατριαρχών διασκορπίστηκαν. Ένας υπέργηρος μοναχός, ο Χρυσάνθος, δεν βρέθηκε ποτέ, διότι τον περιέλουσαν με βενζίνη και τον έκαψαν. Εφτά Μητροπολίτες και ιεράρχες προπηλακίστηκαν, εξυβρίστηκαν και κτυπήθηκαν. Επίσης 36 εκπαιδευτικά ιδρύματα, μεταξύ των οποίων η Θεολογική σχολή της Χάλκης, η Μεγάλη του Γένους Σχολή, το Ζάππειο Παρθεναγωγείο κ.ά. υπέστησαν μεγάλες καταστροφές. Δολοφονήθηκαν 20 Έλληνες, τραυματίστηκαν 600, βιάστηκαν 200 γυναίκες, καταστράφηκαν 4.348 καταστήματα και 3.000 σπίτια». Και επειδή... η αναφορά ήταν μακροσκελής και οι καταστροφές ατέρμονες προσγειωθούμε. Ο εφιαλτής θεριεύει και παραμένει πάντα εν ενεργεία αν θυμηθούμε και τα απαράλλαχτα γεγονότα του 1993. Ο στόχος είναι πάντα το πατριαρχείο και τα μνημεία. Η ορθοδοξία βρίσκεται πάντα εν αμύνη. Ο Ελληνισμός που κάθε Πάσχα και Χριστούγεννα πλημμύριζε σαν λαο-

θάλασσα το Πατριαρχείο, άμβλυνε τις επισκέψεις του, γιατί δέχεται εμπρηστικές επιθέσεις από τους αδίστακτους Ισλαμιστές. Αυτό συνεπάγεται και τον ηθικό και οικονομικό μαρασμό του πατριαρχείου.

Παρόλα αυτά ο πρόμαχος του Ελληνισμού Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος όχι μόνο δεν πτοείται από τους περιορισμούς και τους άγιους βανδαλισμούς που δέχεται, αλλά αντίθετα υπερακοντίζει στις προσπάθειές του. Το Μάιο του '94 επισκέφτηκε τη Γεωργία. Η επίσκεψη αυτή έφερε στην επιφάνεια τις καταπιεσμένες προσδοκίες του ελληνισμού να δει την ορθόδοξη εκκλησία στο επίκεντρο των προσπαθειών τους για ανασυγκρότηση από τη σωρεία των δεινών που έζησε η χώρα τους τις τελευταίες δεκαετίες και αποκατάσταση της επικοινωνίας τους με τους άλλους ορθόδοξους λαούς της περιοχής. Το ότι και ο ίδιος ο Σεβαντνάντζε βαφτίστηκε Χριστιανός, δείχνει επιστροφή στην Ορθοδοξία. Βέβαια ήταν κεντρι-

Του Γιάννη Ρωμανίδη

κό γεγονός στη δημόσια ζωή της Γεωργίας.

Η παρουσία του κ. Βαρθολομαίου στην Τυφλίδα αναθέρμανε τα φιλελληνικά αισθήματα του Γεωργιανού λαού ενώ υπήρχε και δέσμευση του Σεβαντνάντζε για τη βελτίωση της θέσης των διαβιούντων εκεί χιλιάδων Ελληνοποντίων (Να ελέπομε και να μη πιστεύομε).

Επίσης ο Πατριάρχης επισκέφτηκε και ευλόγησε το πρώτο ελληνικό σχολείο που ιδρύθηκε στην Τυφλίδα και που χρηματοδοτείται από το Σύλλογο Ελληνοποντίων της Γεωργίας. Εμείς αναφερθήκαμε παλιότερα με εκτενέστερο άρθρο του κ. Τσακίριδη Παύλου στη βοήθεια της ΠΟΠΣ που στάλθηκε στη Γεωργία.

Όσο για τον ελληνισμό της Αιγύπτου που διαρκώς μειώνεται, τα προβλήματα είναι εξίσου σημαντικά και το έργο του Αλεξανδρείας γίνεται δυσχερές από την έλλειψη εκκλησιασματος. Έρχεται Κυρια-

(συνέχεια στην 2η σελ.)

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

• Στις 4-12-94 έγιναν εκλογές για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου.

• Την παραμονή των Χριστουγέννων η χορωδία του συλλόγου έψαλλε ποντιακά κάλαντα στην τηλεόραση της TV Σέρρες καθώς επίσης και στην πόλη των Σερρών.

• Τις παραμονές των εορτών ο σύλλογός μας μοίρασε δέματα σε οικογένειες ελληνοποντίων της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

• Στις 28-12-94 έγινε χριστουγεννιάτικη εκδήλωση και διανομή δώρων για τα παιδιά των ελληνοποντίων στην αίθου-

σα του κιν/φου "ΑΣΤΕΡΙΑ" σε συνεργασία με τη ΔΕΠΚΑ Σερρών.

• Την ημέρα των Θεοφανείων 6/11/95 έγινε το κόψιμο βασιλόπιτας των μελών του συλλόγου και των ελληνοποντίων καθώς επίσης και δεξίωση.

Παραυρέθηκαν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ.κ. Μάξιμος, ο αντιδήμαρχος Σερρών κ. Ηλίας Γκότσης, εκπρόσωπος του βουλευτή Σερρών κ. Χαϊτίδη Ευγένιου, το Διοικητικό Συμβούλιο του συλλόγου και τα μέλη του.

Η Γεν. Γραμματεύς
ΜΑΡΘΑ ΜΑΓΔΑΝΟ-
ΖΙΔΟΥ - ΤΣΙΓΑΡΙΔΑ

«Έρθμε 'ς τον χριστιεννάρ' κι ο Χριστόν πα 'γεννέθεν
τα μήνας γίν'νταν δώδεκα κι ο χρόνος πα 'τελέσθεν»